INDICADORS DEL SISTEMA EDUCATIU DE LES ILLES BALEARS

ISEIB

EDICIÓ 2016

(Dades del curs 2013-2014)

Govern de les Illes Balears
Conselleria d'Educació i Universitat
Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu

Indicadors del sistema educatiu de les Illes Balears –edició 2016-
Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats del Govern de les Illes Balears
Col·lecció: «Estudis i Informes»

Informe elaborat per l'equip de l'IAQSE

Pere Moyà Niell, director
Antoni Bauzà Sampol
Joan F. Borràs Seguí
Ester Micó Amigo
Javier Gámez Bauzá
Javier Real Vila

Edita:
Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats del Govern de les Illes Balears
Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu (IAQSE)
Primera edició, febrer de 2016
ISSN: 2445-091X

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ 5

GLOSSARI DE SIGLES 6

FONTS 7

E1. Escolarització i població 10

E1.1. Escolarització i població escolaritzable 10

E1.2. Escolarització segons la titularitat del centre 12

E1.3. Esperança de permanència al sistema escolar als 6 anys (vida escolar) 15

E2. Taxes netes d'escolarització a les edats teòriques dels nivells no obligatoris 17

E2.1. Taxes netes d'escolarització a l'educació infantil 17

E2.2. Taxes netes d'escolarització a les edats teòriques de l'ESO (batxillerat, CFGM i PQPI de 2 anys) 20

E2.3. Taxes netes d'escolarització a l'educació superior 27

E3. Alumnat estranger 29

E4. Alumnat per grup i per professor 33

E4.1. Alumnes per grup 33

E4.2. Alumnes per professor 37

F1. Despesa total en educació 41

F1.1. Despesa total en educació en relació amb el PIB 41

F1.2. Despesa pública total en educació 43

F1.3. Despesa pública destinada a concerts 46

F2. Despesa en educació per alumne 48

R1. Competències bàsiques a primària (4t EP) 52

R1.1. Competència en comunicació lingüística (4t EP) 53

Avaluació del curs 2012-2013 (àmbit autonòmic) 53

R1.2. Competència matemàtica (4t EP) 61

R2. Competències bàsiques a ESO (2n d'ESO) 64

R2.1. Competència en comunicació lingüística (2n ESO) 65

R2.2. Competència matemàtica (2n ESO) 74

R4. Idoneïtat en l'edat dels alumnes 77

R4.1. Idoneïtat en l'edat dels alumnes d'educació obligatòria 77

R4.2. Alumnes repetidors 80

R5. Abandonament escolar prematur 83

R6. Taxes de graduació 86

R6.1. Taxa bruta de graduació i percentatge de promoció a l'ESO 86

R6.2. Taxes brutes de graduació als estudis secundaris postobligatoris 89

R6.3. Taxa bruta de graduació als estudis superiors 93

R6.4. Percentatge de població entre 30 i 34 anys amb titulació superior 98

Nota: quan es fa referència a centres de titularitat privada es consideren tant els privats concertats (sostinguts amb fons públics) com els privats no concertats.

INTRODUCCIÓ

L'informe següent és un recull actualitzat dels indicadors del sistema educatiu de les Illes Balears elaborat per l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu (IAQSE).

En aquest document, de publicació anual, es presenta la informació estadística més remarcable de l'educació a les Illes Balears a través d'un conjunt de taules i gràfics. Amb la lectura d'aquest document es pot extreure informació general i específica sobre escolarització, finançament i resultats educatius.

Per tal de facilitar la comparació, a cada indicador les dades es desagreguen per titularitat de centre, nivells educatius, sexe de l'alumnat, illes, etc.

Així mateix, es presenten les sèries temporals que permeten estudiar l'evolució de l'indicador durant els darrers deu cursos escolars.

Finalment, sembla oportú recordar que l'elaboració dels indicadors del sistema educatiu de les Illes Balears té com a principal objectiu facilitar el coneixement de la situació educativa de la nostra Comunitat Autònoma i, alhora, proporcionar elements de reflexió i anàlisi que orientin la presa de decisions per millorar el sistema educatiu de les Illes Balears.

GLOSSARI DE SIGLES

CB: competència bàsica

CEE: centre d'educació especial

CEIP: centre d'educació infantil i primària

CINE (ISCED): classificació internacional normalitzada d'educació (UNESCO)

- CINE0: educació infantil
- CINE1: educació primària
- CINE2: educació secundària inferior o 1a etapa d'educació secundària (ESO)
- CINE3: educació secundària superior o segona etapa d'educació secundària o educació secundària postobligatòria (batxillerat, CFGM i PQPI de 2 anys)
- CINE4: educació postsecundària o superior no universitària (PAU, proves d'accés a cicles de grau superior)
- CINE5: educació terciària o educació superior (5A, ed. universitària i 5B, CFGS)
- CINE6: doctorat

CFGM: cicles formatius de grau mitjà

CFGS: cicles formatius de grau superior

EE: educació especial

EI: educació infantil

EP: educació primària

EPA: enquesta de població activa

ES: educació secundària

ESO: educació secundària obligatòria

ESPA: educació secundària per a persones adultes

EUROSTAT: Oficina Estadística de la Comissió Europea

FP: formació professional

IBESTAT: Institut d'Estadística de les Illes Balears

IES: institut d'educació secundària

INE: Institut Nacional d'Estadística

INEE: Institut Nacional d'Avaluació Educativa

GS: programes de garantia social

MECD: Ministeri d'Educació, Cultura i Esport

OCDE: Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmics

PIB: producte interior brut

PISA: Programa per a l'Avaluació Internacional d'Alumnes

PQPI: programes de qualificació professional inicial

TRI: teoria de resposta a l'ítem

UE: Unió Europea

FONTS

Ensenyaments no universitaris

- Direcció General de Planificació, Inspecció i Infraestructures Educatives. Conselleria d'Educació i Universitat. Govern de les Illes Balears.
- *Las cifras de la educación en España. Curso 2013-2014*. Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, 2016 <http://www.mecd.gob.es/servicios-al-ciudadano-mecd/estadisticas/educacion/indicadores-publicaciones-sintesis/cifras-educacion-espana/2016.html>.
- Sèries per comunitat autònoma: *Estadística de las enseñanzas no universitarias*. Subdirecció General d'Estadística i Estudis. Ministeri d'Educació, Cultura i Esports.

  <http://www.mecd.gob.es/servicios-al-ciudadano-mecd/estadisticas/educacion/no-universitaria/alumnado/matriculado/series.html>

  <http://www.mecd.gob.es/servicios-al-ciudadano-mecd/estadisticas/educacion/no-universitaria/alumnado/resultados/series.html>

Ensenyaments universitaris

- Subdirecció General d'Estadística i Estudis <http://www.mecd.gob.es/servicios-al-ciudadano-mecd/estadisticas/educacion/universitaria.html>.

Despesa pública en educació

- *Estadísticas de los recursos económicos destinados a la educación. Estadística del Gasto Público en Educación*. Oficina d'Estadística del Ministeri d'Educació <http://www.mecd.gob.es/servicios-al-ciudadano-mecd/estadisticas/educacion/recursos-economicos.html>.

- *Las cifras de la educación en España. Estadísticas e indicadores. Edición 2016*. Oficina d'Estadística del Ministeri d'Educació <http://www.mecd.gob.es/servicios-al-ciudadano-mecd/estadisticas/educacion/indicadores-publicaciones-sintesis/cifras-educacion-espana/2016.html>.

Estimacions de població: INE. Institut Nacional d'Estadística <http://www.ine.es>.

Producte interior brut (PIB): INE. Institut Nacional d'Estadística <http://www.ine.es>.

Enquesta de població activa (EPA): INE. Institut Nacional d'Estadística. <http://www.ine.es>.

Pressuposts liquidats del Govern de les Illes Balears: IBESTAT. Institut d'Estadística de les Illes Balears <http://ibestat.caib.es/>.

Resultats de les proves de diagnòstic (competències bàsiques)

- *Avaluació de diagnòstic 2012-2013. Informe executiu. 4t EP*. Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears. IAQSE <http://iaqse.caib.es/documentos/avaluacions/diagnostic/ad_4t_ep_2012_2013/ad_4t_ep_inf_2012_2013.pdf>.

- *Avaluació de diagnòstic 2013-2014. Informe executiu. 2n ESO*. Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears. IAQSE <http://iaqse.caib.es>.

Indicadors del sistema educatiu

- *Indicadors del sistema educatiu de les Illes Balears 2013. ISEIB 2013*. Govern de les Illes Balears. Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. IAQSE. <http://iaqse.caib.es/cat/indicadors/indicadors.html>.

- *Sistema estatal de indicadores de la educación. Edición 2015*. Institut d'Avaluació del Ministeri d'Educació <http://www.mecd.gob.es/inee/sistema-indicadores.html>.

INDICADORS D'ESCOLARITZACIÓ

E1. Escolarització i població

E1.1. Escolarització i població escolaritzable

Definició: percentatge de població de 0 a 5 anys i de 16 a 24 anys escolaritzada.

Desagregació: edat.

Informació complementària: taxa neta d'escolarització per edat. Curs 2013-2014

Especificacions tècniques:

- La taxa neta d'escolarització en una edat i en un ensenyament és la relació entre l'alumnat que té l'edat que es correspon amb els estudis que cursa respecte del total de la població de la mateixa edat.
- Cal recordar que les dades de població són estimacions i que hi pot haver discrepàncies amb les xifres reals. Les dades de població considerades per al càlcul d'aquest indicador són estimacions obtingudes a partir del cens de població de l'any 2011.
- La informació sobre aquest indicador s'ha de completar amb la proporcionada en els indicadors E2.1, E2.2 i E2.3., en els quals es recullen les taxes d'escolarització en les edats teòriques dels nivells no obligatoris (CINE 0, 3, 4 i 5).

Anàlisi

En l'anàlisi de les taxes d'escolarització, no s'han considerat les etapes d'educació obligatòries (corresponents a les edats compreses entre els 6 i els 15 anys).

En l'educació infantil, la població sense escolaritzar era molt superior en el primer cicle (0-3 anys). En el segon cicle només un petit percentatge d'infants entre 3 i 5 anys encara no estaven escolaritzats (representaven entre un 6 i un 7 % de l'alumnat).

El curs 2013-2014, en l'educació postobligatòria, des dels 16 anys fins als 24 anys augmenta gradualment la població desescolaritzada. Les taxes d'escolarització als 16 i 17 anys (edats teòriques de l'educació secundària —batxillerat, CFGM i PQPI de 2 anys—) són del 85,5 % i del 79,2 %, respectivament.

En les edats corresponents a l'educació superior, les taxes netes d'escolarització decreixen de forma remarcable a mesura que augmenta l'edat (del 55,7 % als 18 anys fins al 15,6 % als 24 anys).

En tots els casos, les taxes d'escolarització a les Illes Balears eren significativament inferiors a les del conjunt de l'Estat.

Gràfic E1.1.1. Taxes netes d'escolarització per edat en les edats de l'escolarització no obligatòria. Illes Balears. Curs 2013-2014

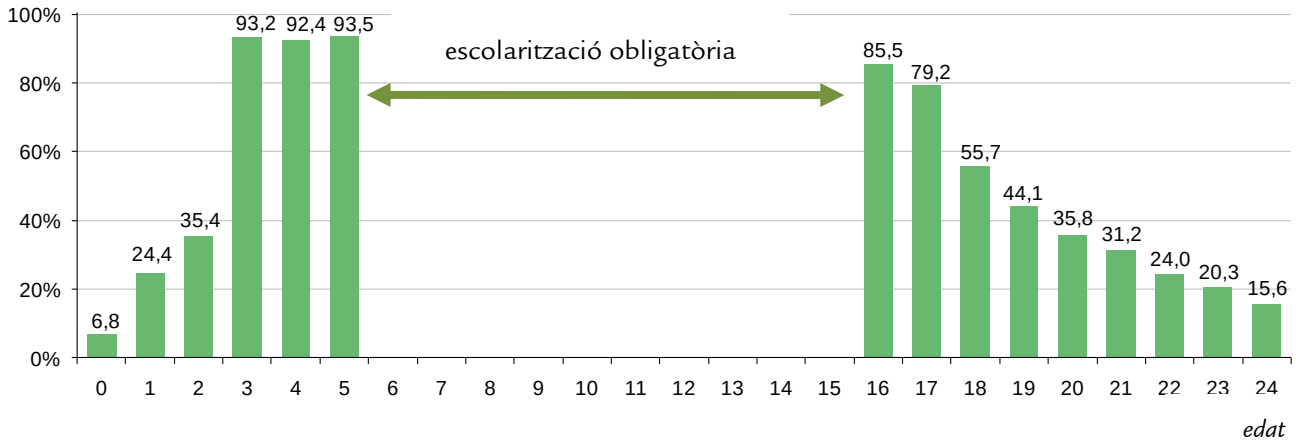

E1.2. Escolarització segons la titularitat del centre

Definició: percentatge d'alumnes escolaritzats a l'ensenyament públic, a l'ensenyament privat concertat i a l'ensenyament privat no concertat.

Desagregacions: comunitat autònoma, titularitat del centre, nivells educatius de règim general no universitaris (EI, EP, ESO, batxillerat, CFGM, CFGS, PQPI i EE) i educació universitària.

Evolució de l'indicador: del curs 2003-2004 al 2013-2014.

Comparació entre comunitats autònomes.

Anàlisi

Al curs 2013-2014, a totes les etapes educatives, el percentatge més gran dels alumnes de les Illes Balears estaven escolaritzats en centres públics: el 65 % dels alumnes a l'educació infantil, el 62,5 % a l'educació primària, el 61,4 % a l'ESO, el 74,8 % al batxillerat, el 85,3 % als CFGM, el 87,3 % als CFGS i el 100 % a l'educació universitària.

A l'ensenyament privat concertat, els majors percentatges d'escolarització es trobaven a l'ESO (35 %), a l'educació primària (33,4 %), a l'educació infantil (26,5 %) i als centres específics d'educació especial (68,8 %).

Al voltant del 9 % dels alumnes assistien a centres privats no concertats a educació infantil, un 7,6 % als CFGS, mentre que a la resta d'etapes oscil·laven entre un 2,4 % del batxillerat i un 4,1 % a l'educació primària.

Gràfic E1.2.1. Escolarització segons titularitat als ensenyaments de règim general. Illes Balears. Curs 2013-2014

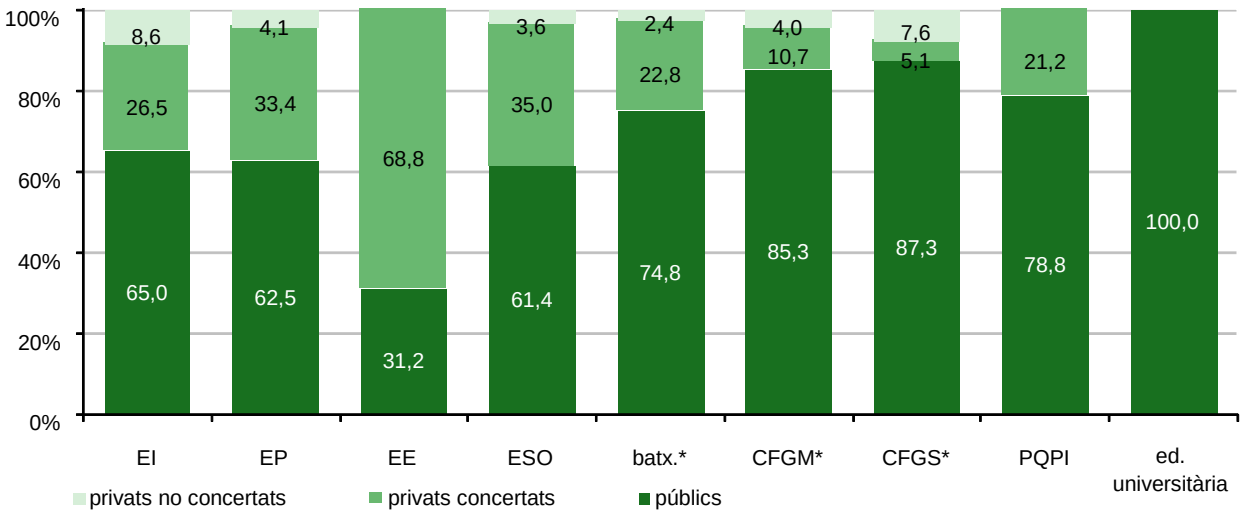

**No es comptabilitzen els ensenyament d'educació a distància.*

A l'educació universitària, només un 7 % dels alumnes estudiaven a centres adscrits a la UIB.

Gràfic E1.2.2. Escolarització segons titularitat als estudis universitaris. Illes Balears. Curs 2013-2014

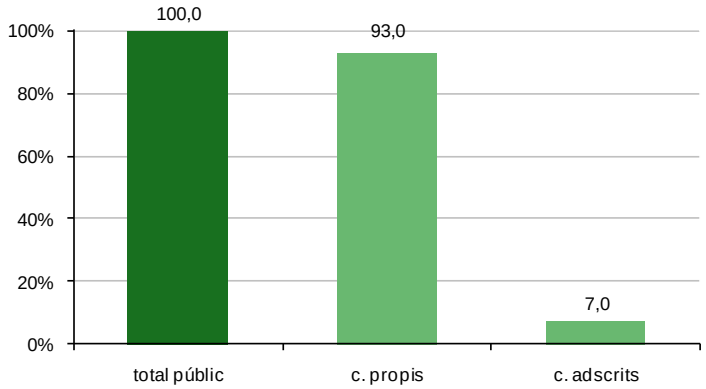

Si es compara el percentatge d'alumnes escolaritzats en centres públics que impartien ensenyaments de règim general a les Illes Balears amb el d'altres comunitats autònomes, es comprova que el de la nostra comunitat (65,5 %) era un dels més baixos del conjunt de l'Estat (68,2 %), percentatge proper al de Catalunya (66,1 %) i al de la Comunitat Valenciana (67,4 %), encara que superior al del País Basc (50,9 %) i al de Navarra (64,9 %).

Taula E1.2.1. Percentatge de l'alumnat matriculat en els ensenyaments de règim general en centres públics per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

	Total règim general	***EI***	***EP***	***ESO***	***Batxi-llerat****	***CF GM****	***CF GS****	***PQPI***	***Ed. Especial***	***Ed. univ. 1r i 2n cicle / grau****	***Ed. univ. màsters oficials***
ESTAT	**68,2**	**64,5**	**67,5**	**65,9**	**74,9**	**75,5**	**77,7**	**78,4**	**57,2**	**89,6**	78,1
Andalusia	75,0	68,4	76,6	75,3	83,1	72,1	79,0	77,5	62,5	99,6	99,5
Aragó	68,5	66,1	68,5	65,9	74,3	73,1	72,9	69,7	53,2	94,1	92,3
Canàries	77,7	72,3	74,6	75,8	86,9	92,2	94,1	98,3	74,2	99,8	96,8
Cantàbria	70,2	72,1	67,0	65,6	84,6	66,7	74,0	63,7	40,8	100	100
Castella i Lleó	68,3	66,2	66,9	63,7	77,5	73,2	76,8	67,8	64,6	100	100
Castella - la Manxa	82,1	77,5	81,4	80,6	90,4	88,4	92,0	91,1	63,4	87,9	56,6
Catalunya	66,1	66,7	66,1	62,0	65,7	76,7	70,6	66,6	41,8	87,9	82,8
Ceuta	78,6	75,6	75,3	73,3	95,5	100	100	64,4	100	-	-
C. de Madrid	54,9	52,4	53,1	51,9	61,0	67,2	71,8	70,2	53,4	79,8	62,6

	Total règim general	EI	EP	ESO	Batxi-llerat*	CF GM*	CF GS*	PQPI	Ed. especial	Ed. univ. 1r i 2n cicle / grau	Ed. univ. màsters oficials
C. F. de Navarra	64,9	67,7	63,1	60,6	65,1	75,6	77,9	62,5	60,6	47,6	28,7
C. Valenciana	67,4	62,2	66,9	64,3	73,9	74,0	83,3	92,2	80,0	88,4	83,7
Extremadura	80,0	78,4	78,1	76,7	87,6	88,7	90,8	91,4	49,9	100	100
Galícia	72,6	65,8	69,8	70,0	85,6	82,8	85,6	90,9	41,2	100	100
Illes Balears	**65,5**	**65,0**	**62,5**	**61,4**	**74,8**	**85,3**	**88,6**	**78,8**	**31,2**	**100**	**100**
Melilla	83,2	73,2	79,4	89,5	97,4	100	100	66,7	100	-	-
País Basc	50,9	52,5	50,7	46,2	49,2	61,7	54,9	41,3	49,1	80,0	57,8
P. d'Astúries	71,5	71,6	69,0	65,9	77,7	77,8	81,2	86,6	68,3	100	100
R. de Múrcia	71,7	67,1	69,7	70,1	87,9	73,2	87,8	86,8	70,7	78,8	67,3
La Rioja	67,1	62,3	66,0	62,3	80,3	70,2	90,4	80,0	72,4	100	100

** No es comptabilitza l'educació a distància.*

Des del curs 2004-2005 al 2012-2013 la distribució de l'alumnat segons la titularitat dels centres ha anat incrementant-se lleugerament cada any i ha passat del 63 % el curs 2004-2005 al 65,5 % 10 anys després.

Taula E1.2.2. Evolució del percentatge de l'alumnat matriculat als ensenyaments de règim general a centres públics no universitaris. Illes Balears. Cursos 2004-2005 a 2013-2014

	04-05	05-06	06-07	07-08	08-09	09-10	10-11	11-12	12-13	13-14
Total règim general	63,0	63,4	63,7	64,1	64,5	64,9	65,0	65,4	65,2	**65,5**
EI	60,2	60,1	60,3	60,9	62,2	64,4	64,6	65,3	65,1	**65,0**
EP	61,7	62,1	62,8	63,2	63,3	62,6	62,3	62,7	62,5	**62,5**
ESO	59,2	59,7	60,4	60,8	61,1	61,0	60,9	61,4	60,9	**61,4**
Batxillerat *	74,6	74,6	73,5	72,5	71,7	71,1	72,3	72,1	71,6	**74,8**
GFGM*	84,3	85,5	84,6	83,8	83,8	84,4	82,7	82,3	83,3	**85,3**
CFGS*	90,0	90,5	89,8	89,6	90,8	91,6	90,3	88,5	88,6	**87,3**
GS/PQPI	90,0	88,7	86,5	88,5	90,6	87,4	78,7	77,9	78,7	**78,8**
Ed. especial	21,3	20,6	24,1	24,9	35,0	31,1	27,2	26,5	28,5	**31,2**

** No es comptabilitza l'educació a distància.*

E1.3. Esperança de permanència al sistema escolar als 6 anys (vida escolar)

Definició: nombre mitjà d'anys de permanència previsible en el sistema educatiu d'un infant de sis anys, inclosos els estudis universitaris (vida escolar).

Desagregacions: ensenyaments no universitaris i ensenyaments universitaris.

Evolució de l'indicador: del curs 2006-2007 al 2013-2014.

Comparació entre comunitats autònomes.

Especificacions tècniques:

- L'esperança de vida escolar es calcula dividint per 100 la suma de les taxes netes d'escolarització entre 6 i 24 anys d'edat en els ensenyaments de règim general (universitari i no universitari) i de règim especial (cicles formatius d'arts plàstiques i disseny, ensenyaments esportius, ensenyaments professionals de música i dansa i ensenyaments artístics de grau superior, i idiomes de nivell avançat,). S'inclouen a més a més els estudis de formació ocupacional i d'adults (inicials i secundaris).
- Cal recordar que les dades de població són estimacions i que hi pot haver discrepàncies amb les xifres reals. Les dades de població considerades per al càlcul d'aquest indicador són estimacions obtingudes a partir del cens de població de 2011.

Anàlisi

A la nostra Comunitat Autònoma, el curs 2013-2014, el nombre mitjà d'anys que s'estima que un infant de sis anys romandrà al sistema educatiu era de quinze anys.

Gràfic E1.3.1. Esperança de vida escolar als sis anys. Illes Balears. Curs 2013-2014

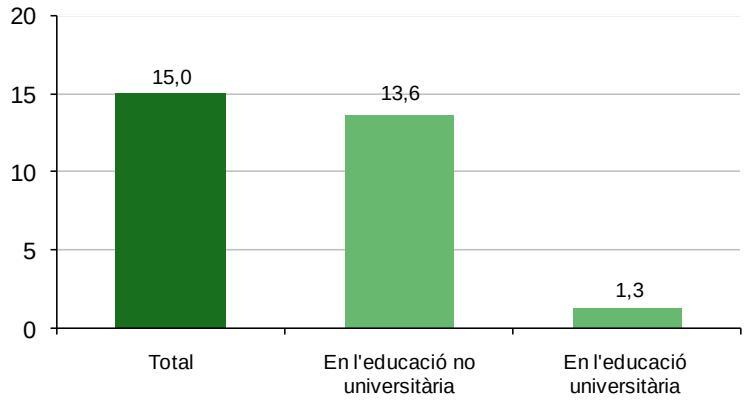

L'esperança de vida escolar ha passat de 13,8 anys el curs 2006-2007 a 15 anys el curs 2013-2014, la qual cosa suposa un increment d'1,2 anys.

Gràfic E1.3.2. Evolució de l'esperança de vida escolar als sis anys. Illes Balears. Del curs 2006-2007 al 2013-2014

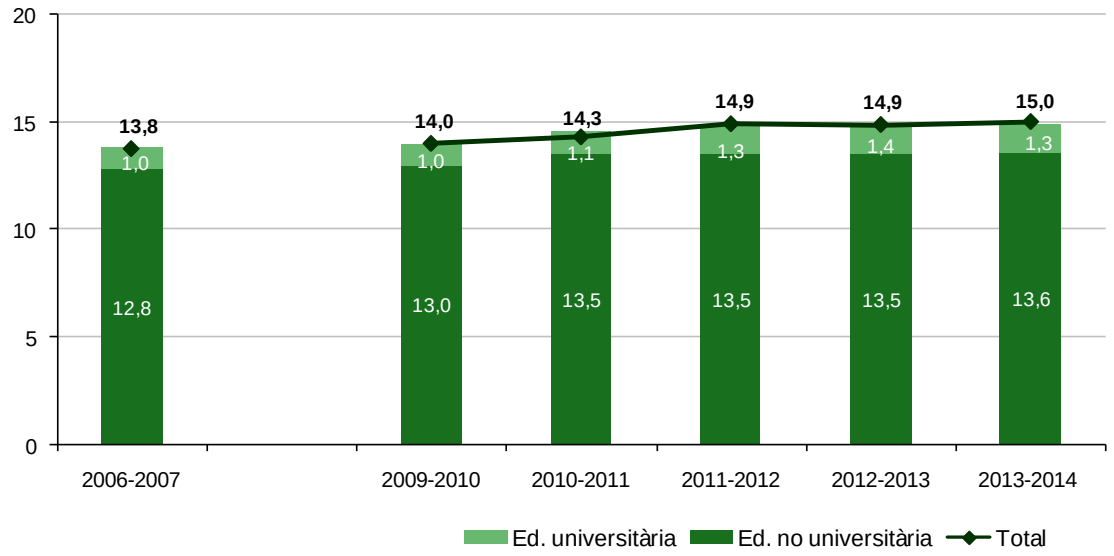

Tot i així, l'esperança de vida escolar de l'alumnat de sis anys de les Illes Balears el curs 2012-2013 era la menor de totes les de les comunitats autònomes de l'Estat, tal i com es desprèn del gràfic E1.3.3.

El nombre mitjà d'anys de permanència que l'alumnat de les Illes Balears romandrà en el sistema educatiu, inclosos els estudis universitaris, era 2,4 anys inferior al previsible per als alumnes del conjunt de l'Estat.

Gràfic E1.3.3. Esperança de vida escolar als sis anys, per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

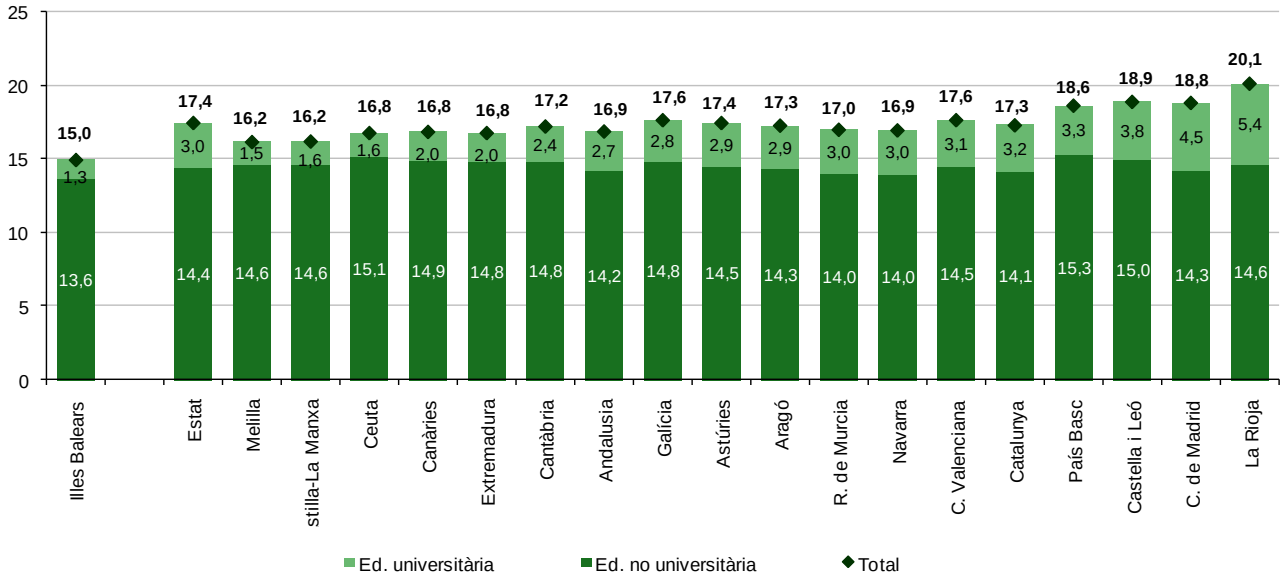

E2. Taxes netes d'escolarització a les edats teòriques dels nivells no obligatoris

E2.1. Taxes netes d'escolarització a l'educació infantil

Definició: evolució de les taxes netes d'escolarització dels 0 als 5 anys d'edat i del nombre mitjà d'anys d'escolarització a l'educació infantil.

Desagregacions: edat.

Evolució de l'indicador: del curs 2004-2005 al 2013-2014.

Comparació entre comunitats autònomes.

Especificacions tècniques:

- Taxa neta d'escolarització al primer cicle i al segon cicle d'educació infantil: relació percentual entre l'alumnat de 0 a 2 anys (primer cicle) i de 3 a 5 anys (2n cicle) escolaritzat en aquesta etapa i la població de 0 a 2 anys i de 3 a 5 anys, respectivament.
- El nombre mitjà d'anys d'escolarització es calcula dividint per 100 la suma de les taxes netes d'escolarització de 0 a 5 anys.
- Cal recordar que les dades de població són estimacions i que hi pot haver discrepàncies amb les xifres reals de població. Les dades de població considerades per al càlcul d'aquest indicador són estimacions obtingudes a partir del cens de població de 2011.

Anàlisi

Al curs 2013-2014, menys d'un terç de la població de 0 a 2 anys de les Illes Balears estava escolaritzada al primer cicle de l'educació infantil, mentre que al segon cicle aquests percentatges oscil·laven entre el 92,4 % i el 93,5 %.

Gràfic E2.1.1. Taxes netes d'escolarització d'educació infantil.
Illes Balears. Curs 2013-2014

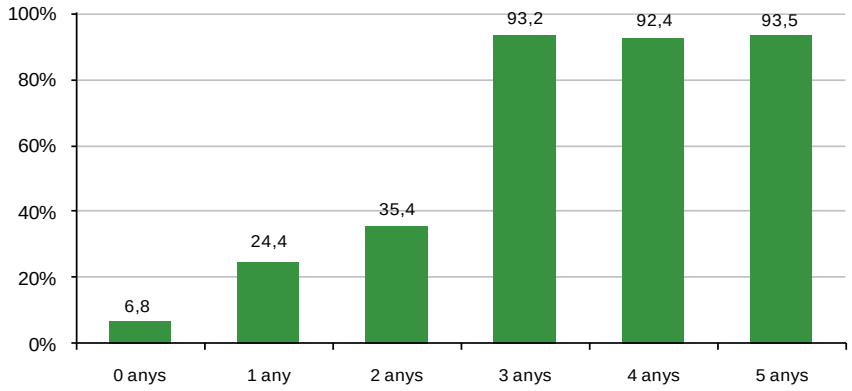

Entre els cursos 2004-2005 i 2013-2014 la taxa d'escolarització de 0 a 2 anys va experimentar un creixement considerable, ja que va augmentar 14,7 punts percentuals. Al segon cicle, l'escolarització s'acostava al 95 %, amb variacions lleugeres que sovint responen a desajustaments entre la població real i les estimacions que s'utilitzen per calcular les taxes.

Gràfic E2.1.2. Evolució de les taxes netes d'escolarització d'educació infantil. Illes Balears. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

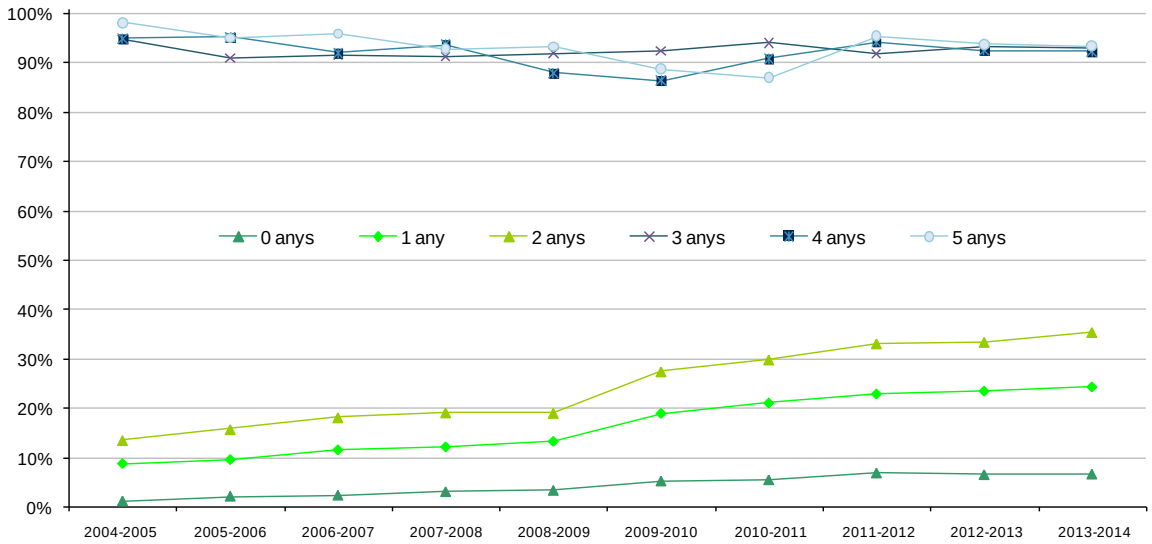

El nombre mitjà d'anys d'escolarització d'un infant a l'educació infantil va experimentar un augment de mig any al llarg dels darrers sis anys. Els infants que iniciaren l'escolarització el curs 2013-2014 estaran escolaritzats una mitjana de tres anys i mig a l'etapa d'educació infantil (taula E2.1.3), mentre que al conjunt de l'Estat n'hi estaran quatre.

Taula E2.1.3. Evolució del nombre mitjà d'anys a l'educació infantil. Illes Balears. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

2004-2005	2005-2006	2006-2007	2007-2008	2008-2009	2009-2010	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014
3,1	3,1	3,1	3,1	3,0	3,2	3,3	3,4	3,4	3,5

Les taxes d'escolarització a l'educació infantil a les Illes Balears, com es veu al gràfic E2.1.4, són inferiors a les del conjunt de l'Estat en totes les edats, especialment en les de 0 a 2 anys.

Gràfic E2.1.4. Taxes netes d'escolarització a l'educació infantil de 0-5 anys.
Illes Balears / Estat. Curs 2013-2014

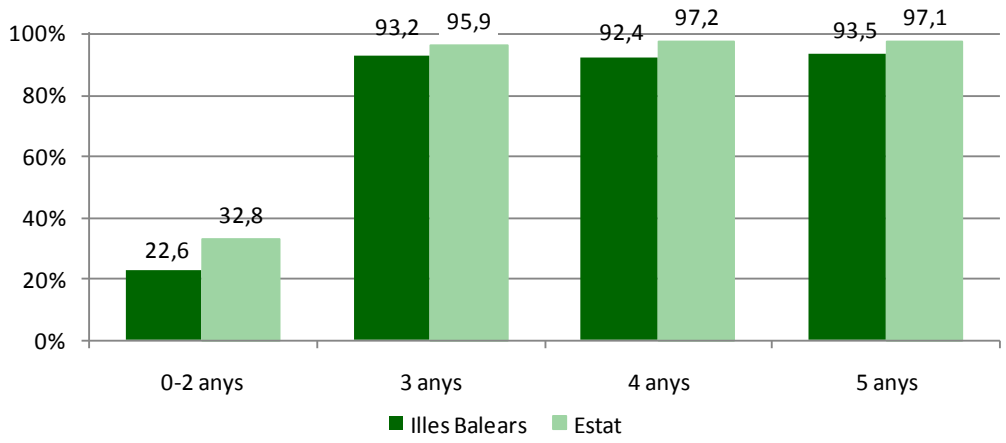

E2.2. Taxes netes d'escolarització a les edats teòriques de l'educació secundària postobligatòria (batxillerat, CFGM i PQPI de 2 anys)

Definició: taxes netes d'escolarització a les edats de 16, 17 i 18 anys als ensenyaments corresponents.

Desagregacions: edat.

Evolució de l'indicador: del curs 2006-2007 al 2013-2014.

Comparació entre comunitats autònomes.

Especificacions tècniques:

- La taxa neta d'escolarització als 16, 17 i 18 anys és la relació entre l'alumnat de cada edat respecte del total de la població de la mateixa edat.
- Tot i que les edats considerades es corresponen amb les edats en què teòricament es cursen ensenyaments secundaris postobligatoris (batxillerat, CFGM i PQPI de 2 anys) i superiors (CFGS i universitaris), en aquest indicador també s'inclouen en les taxes netes d'escolarització d'aquestes edats joves que encara cursen ESO o educació d'adults.
- Cal recordar que les dades de població són estimacions i que hi pot haver discrepàncies amb les xifres reals de població. Les estimacions de població utilitzades per al càlcul d'aquest indicador s'han obtingut a partir del cens de població de 2011.

Anàlisi

El curs 2013-2014 el 85,5 % de la població de 16 anys, el 79,2 % de la població de 17 anys i el 55,7 % de la de 18 anys de les Illes Balears estava escolaritzada.

Gràfic E2.2.1. Taxes netes d'escolarització als 16, 17 i 18 anys. Illes Balears. Curs 2013-2014

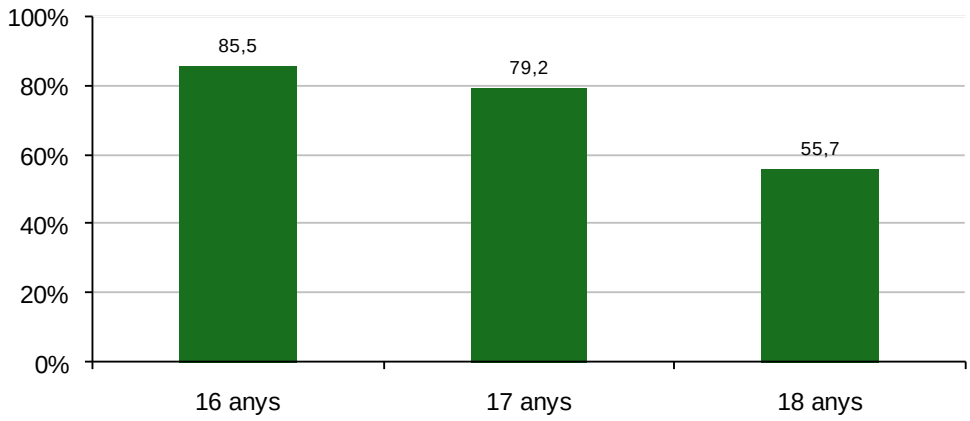

Al gràfic E2.2.2, que apareix a continuació, es presenta l'evolució de les taxes netes d'escolarització de la població de 16, 17 i 18 anys.

La població escolaritzada va disminuir a mesura que augmentava l'edat, tot i que als darrers cursos, especialment als 17 anys, s'observa una tendència creixent de les matriculacions en els diferents estudis. Als 18 anys, les taxes es mantengueren relativament estables al llarg dels quatre darrers cursos.

Gràfic E2.2.2. Evolució de les taxes netes d'escolarització als 16, 17 i 18 anys. Illes Balears. Del curs 2006-2007 al 2013-2014

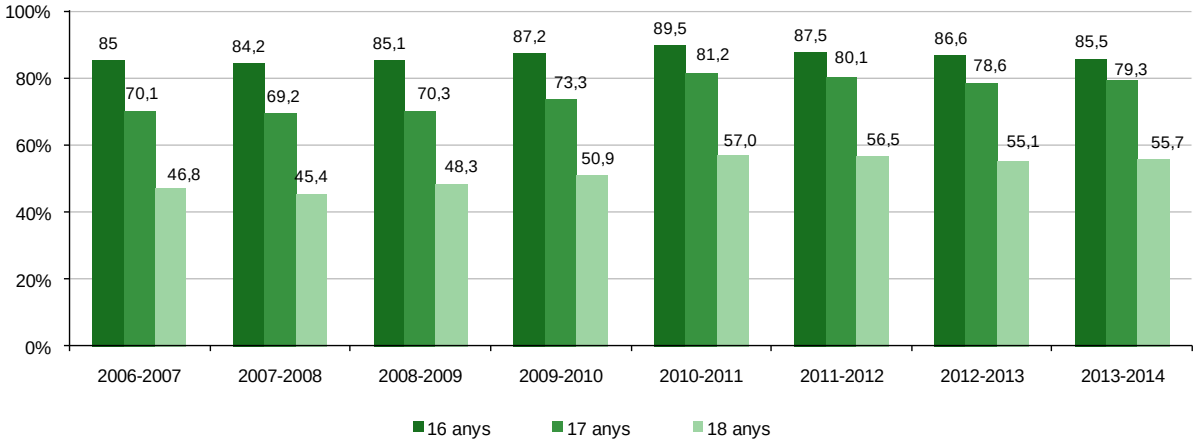

El curs 2013-2014, del 85,5 % de la població escolaritzada als 16 anys, aproximadament la tercera part (32,9 %) cursava estudis obligatoris i el 51,8 % estudis postobligatoris.

Gràfic E2.2.3. Evolució de les taxes netes d'escolarització als 16 anys. Illes Balears. Del curs 2006-2007 al 2013-2014

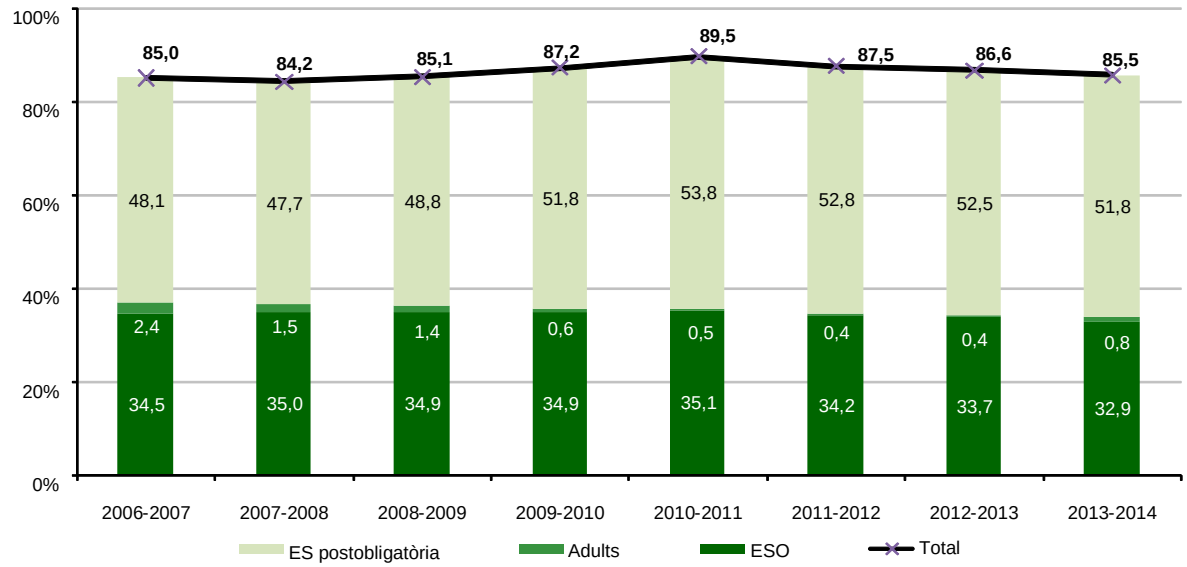

Del 79,3 % de la població escolaritzada als 17 anys, el curs 2013-2014 un 62,4 % cursava estudis postobligatoris i un 12,8 % encara es trobava cursant l'ESO.

Gràfic E2.2.4. Evolució de les taxes netes d'escolarització als 17 anys. Illes Balears. Del curs 2006-2007 al 2013-2014

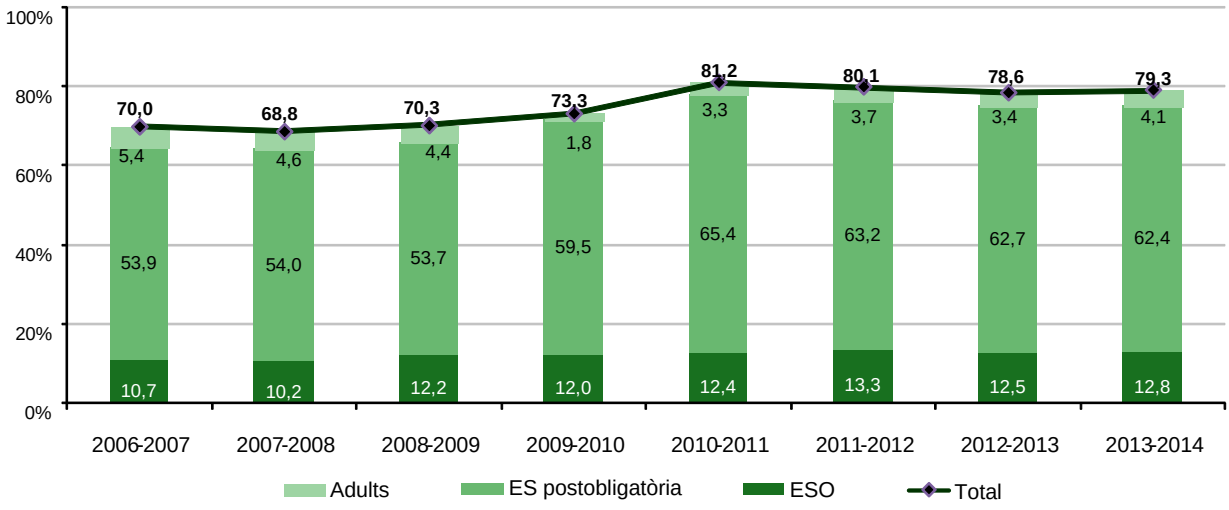

El curs 2013-2014, dins el sistema educatiu universitari i no universitari, un percentatge residual d'alumnes de 18 anys encara es trobava cursant l'escolarització obligatòria i la tercera part (32,9 %) cursava estudis secundaris postobligatoris. Només l'1,1 % cursava estudis superiors no universitaris, el 8,7 % cursava estudis propis de l'oferta per a persones adultes i l'11,9 % estudis universitaris.

Gràfic E2.2.5. Evolució de les taxes netes d'escolarització als 18 anys. Illes Balears. Del curs 2006-2007 al 2013-2014

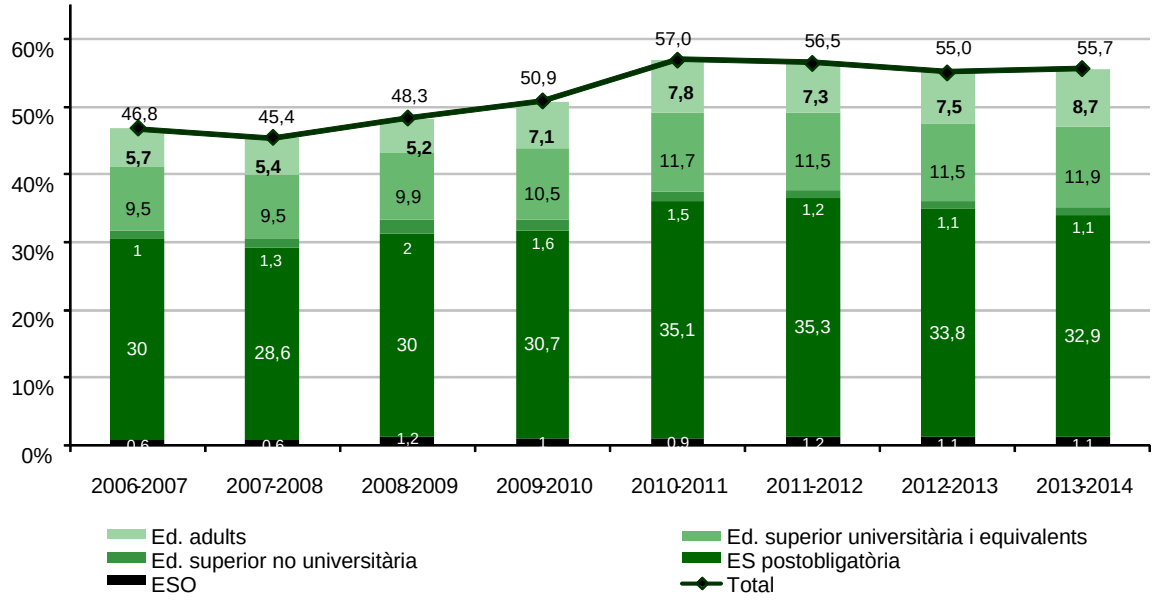

En general, en totes aquestes edats les taxes d'escolarització de les Illes Balears es trobaven per davall de la mitjana de l'Estat.

Gràfic E2.2.6. Taxes netes d'escolarització als 16 anys per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

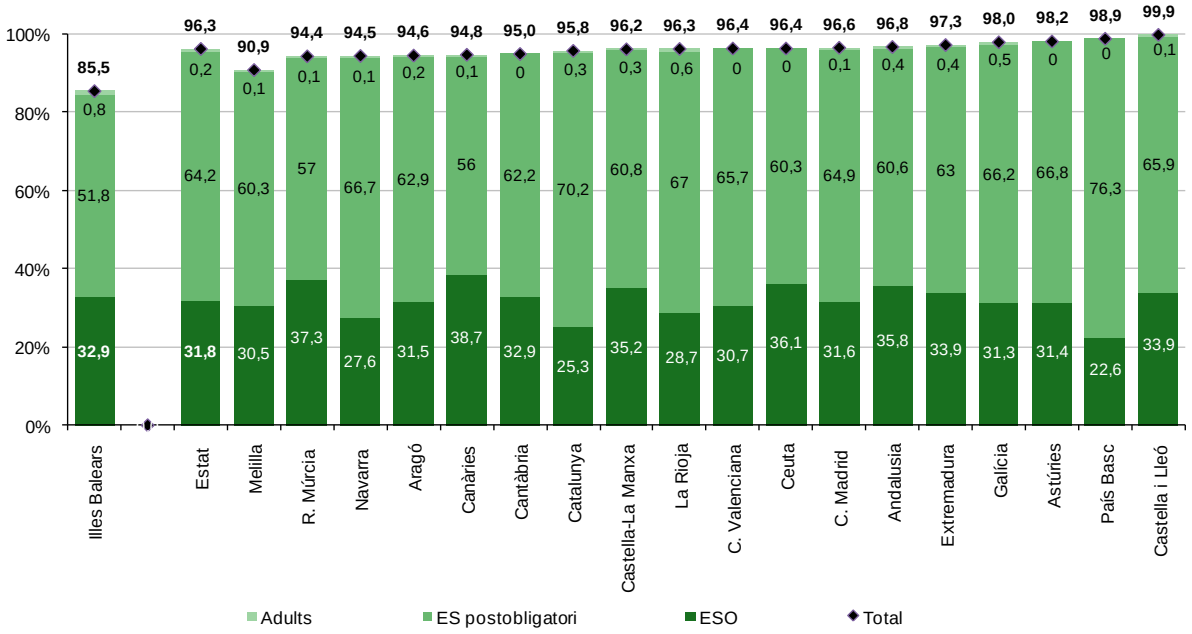

Taula E2.2.1. Taxes netes d'escolarització als 16 anys per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

	ESO	ES postobligatòria	Adults	Total
ESTAT	**31,8**	**64,2**	**0,2**	**96,3**
Illes Balears	32,9	51,8	0,8	85,5
Melilla	30,5	60,3	0,1	90,9
Regió de Múrcia	37,3	57	0,1	94,4
C. F. de Navarra	27,6	66,7	0,1	94,5
Aragó	31,5	62,9	0,2	94,6
Canàries	38,7	56	0,1	94,8
Cantàbria	32,9	62,2	0	95,0
Catalunya	25,3	70,2	0,3	95,8
Castella - la Manxa	35,2	60,8	0,3	96,2
La Rioja	28,7	67	0,6	96,3
C. Valenciana	30,7	65,7	0	96,4
Ceuta	36,1	60,3	0	96,4
C. de Madrid	31,6	64,9	0,1	96,6
Andalusia	35,8	60,6	0,4	96,8
Extremadura	33,9	63	0,4	97,3
Galícia	31,3	66,2	0,5	98,0
Principat d'Astúries	31,4	66,8	0	98,2
País Basc	22,6	76,3	0	98,9
Castella i Lleó	33,9	65,9	0,1	99,9

Gràfic E2.2.7. Taxes netes d'escolarització als 17 anys per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

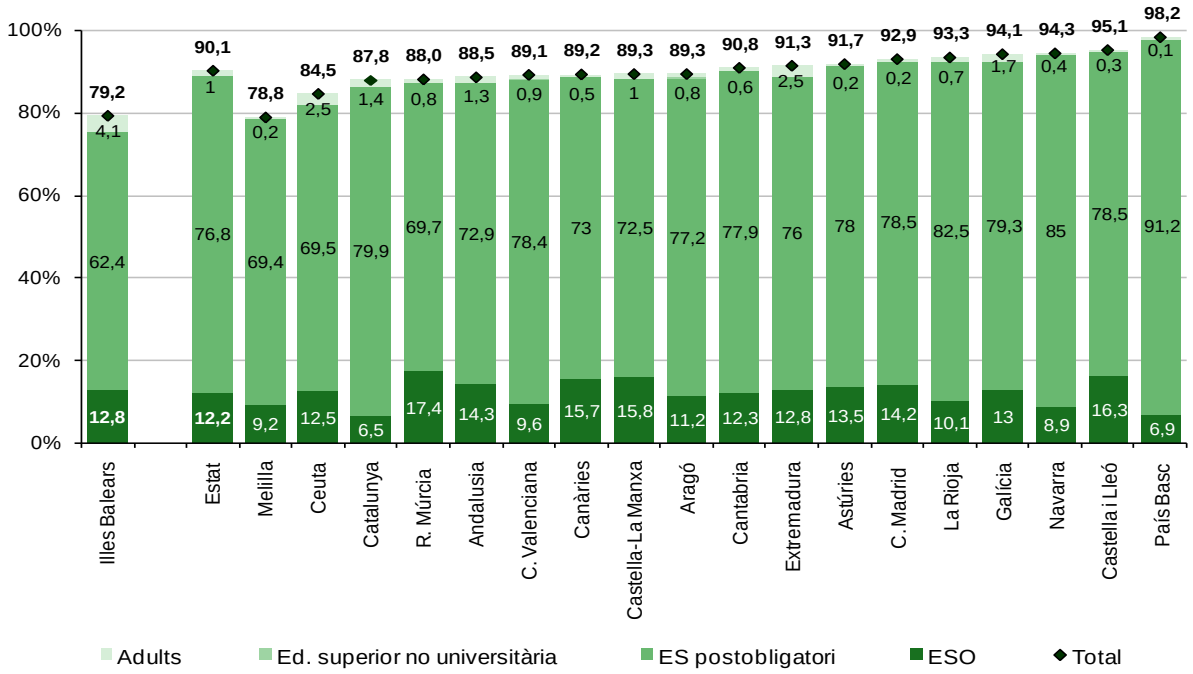

Taula E2.2.2. Taxes netes d'escolarització als 17 anys per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

	ESO	ES postobligatòria	Ed. superior no universitària	Adults	Total
ESTAT	**12,2**	**76,8**	**0**	**1**	**90,1**
Melilla	9,2	69,4	0	0,2	78,8
Illes Balears	**12,8**	**62,4**	**0**	**4,1**	**79,2**
Ceuta	12,5	69,5	0	2,5	84,5
Catalunya	6,5	79,9	0	1,4	87,8
Regió de Múrcia	17,4	69,7	0	0,8	88,0
Andalusia	14,3	72,9	0	1,3	88,5
C. Valenciana	9,6	78,4	0,1	0,9	89,1
Canàries	15,7	73	0	0,5	89,2
Castella - la Manxa	15,8	72,5	0	1	89,3
Aragó	11,2	77,2	0,1	0,8	89,3
Cantàbria	12,3	77,9	0	0,6	90,8
Extremadura	12,8	76	0	2,5	91,3
Principat d'Astúries	13,5	78	0	0,2	91,7
C. de Madrid	14,2	78,5	0	0,2	92,9
La Rioja	10,1	82,5	0	0,7	93,3
Galícia	13	79,3	0	1,7	94,1
C. F. de Navarra	8,9	85	0	0,4	94,3
Castella i Lleó	16,3	78,5	0	0,3	95,1
País Basc	6,9	91,2	0	0,1	98,2

Com s'aprecia al gràfic E2.2.8. i a la taula E.2.2.3, la població escolaritzada als 18 anys en estudis superiors, tant no universitaris com universitaris, era remarcablement inferior a la de la resta de comunitats autònomes. En canvi, en l'educació d'adults, el percentatge de població de la nostra comunitat superava la mitjana de l'Estat, possiblement pel retorn de molts de joves que abandonaren prest els estudis pels efectes de la crisi econòmica.

Gràfic E2.2.8. Taxes netes d'escolarització als 18 anys per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

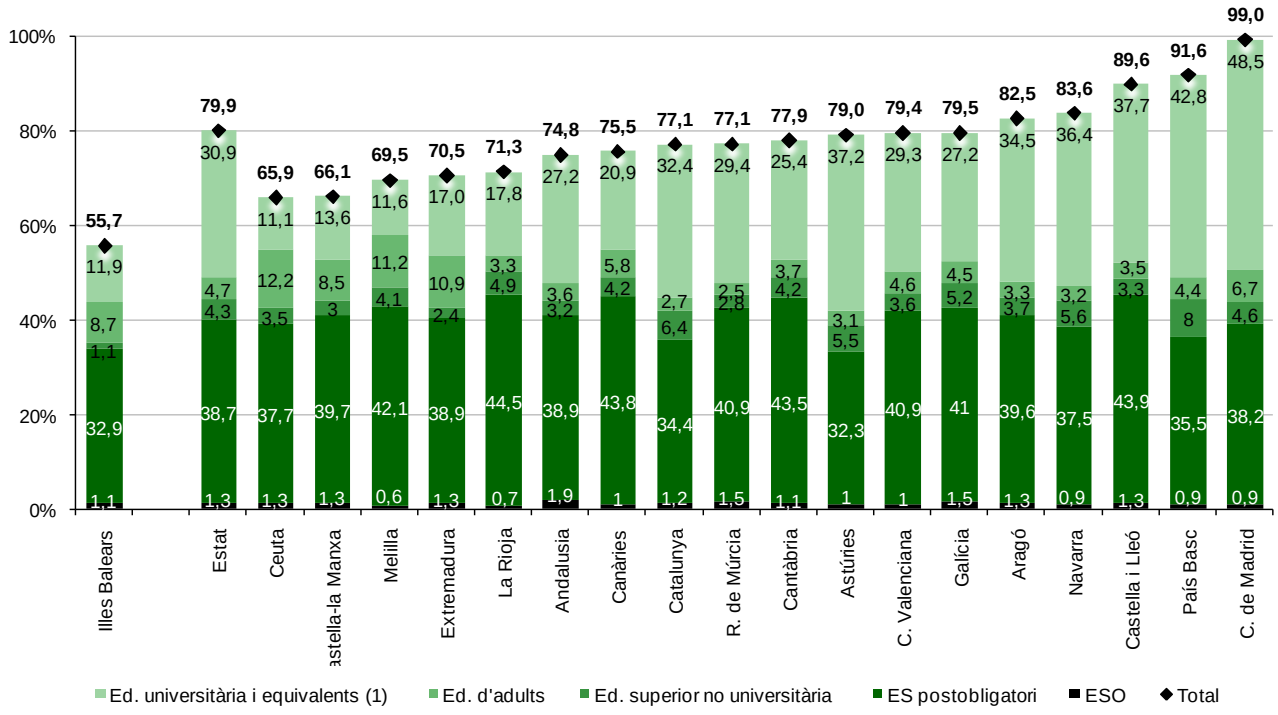

Taula E2.2.3. Taxes netes d'escolarització als 18 anys per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

	ESO	ES postobligatòria	Ed. superior no universitària	Ed. d'adults	Ed. universitària i equivalents	Total
ESTAT	**1,3**	**38,7**	**4,3**	**4,7**	**30,9**	**79,9**
Illes Balears	**1,1**	**32,9**	**1,1**	**8,7**	**11,9**	**55,7**
Ceuta	1,3	37,7	3,5	12,2	11,1	65,9
Castella - la Manxa	1,3	39,7	3	8,5	13,6	66,1
Melilla	0,6	42,1	4,1	11,2	11,6	69,5
Extremadura	1,3	38,9	2,4	10,9	17,0	70,5
La Rioja	0,7	44,5	4,9	3,3	17,8	71,3
Andalusia	1,9	38,9	3,2	3,6	27,2	74,8
Canàries	1	43,8	4,2	5,8	20,9	75,5
Catalunya	1,2	34,4	6,4	2,7	32,4	77,1

	ESO	ES postobligatòria	Ed. superior no universitària	Ed. d'adults	Ed. universitària i equivalents	Total
Regió de Múrcia	1,5	40,9	2,8	2,5	29,4	77,1
Cantàbria	1,1	43,5	4,2	3,7	25,4	77,9
Principat d'Astúries	1	32,3	5,5	3,1	37,2	79,0
C. Valenciana	1	40,9	3,6	4,6	29,3	79,4
Galícia	1,5	41	5,2	4,5	27,2	79,5
Aragó	1,3	39,6	3,7	3,3	34,5	82,5
C. F. de Navarra	0,9	37,5	5,6	3,2	36,4	83,6
Castella i Lleó	1,3	43,9	3,3	3,5	37,7	89,6
País Basc	0,9	35,5	8	4,4	42,8	91,6
C. de Madrid	0,9	38,2	4,6	6,7	48,5	99,0

E2.3. Taxes netes d'escolarització a l'educació superior

Definició: evolució de les taxes netes d'escolarització a les edats teòriques de l'educació superior universitària (dels 18 als 24 anys).

Desagregacions: edat.

Evolució de l'indicador: del curs 2007-2008 al 2012-2013.

Especificacions tècniques:

- La taxa neta d'escolarització en una edat i en un ensenyament és la relació entre l'alumnat que té l'edat que es correspon amb l'ensenyament considerat que cursa i el del total de la població de la mateixa edat.
- Les dades de població són estimacions i que hi pot haver discrepàncies amb les xifres reals de població. Les estimacions de població utilitzades s'han obtingut a partir del cens de població de 2011.

Anàlisi

Al curs 2013-2014, a mesura que augmenta l'edat (dels 18 als 24 anys), disminueix la taxa d'escolarització global.

Aquest decreixement a les taxes es donava als estudis postobligatoris de batxillerat, als cicles formatius de grau mitjà i a l'educació d'adults. En canvi, en estudis superiors, les taxes d'escolarització més elevades es donaren entre els 19 i els 21 anys, la qual cosa indica que un important percentatge de joves s'incorporà a aquests estudis un any després del que els corresponia (18 anys).

A partir dels 21 anys les taxes d'escolarització varen disminuir a tots els estudis. També en aquestes edats, les taxes netes d'escolarització es trobaven per davall de la mitjana nacional.

Gràfic E2.3.1. Taxes netes d'escolarització dels 18 als 24 anys. Illes Balears. Curs 2013-2014

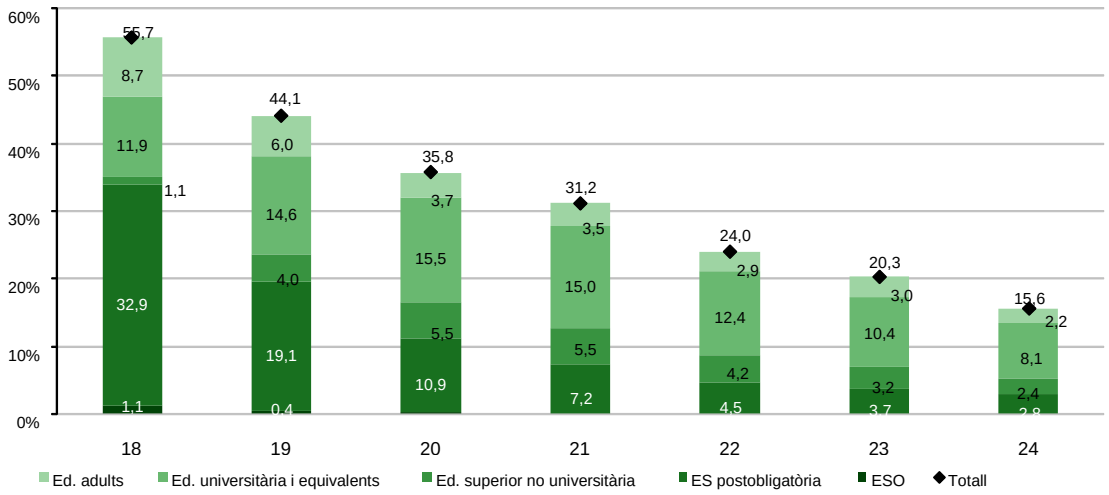

Taula E2.3.1. Taxes netes d'escolarització dels 18 als 24 anys. Illes Balears. Curs 2013-2014

Edat	ESO	ES postobligatòria	Ed. superior no universitària	Ed. universitària i equivalents	Ed. adults	Total
18	1,1	32,9	1,1	11,9	8,7	**55,7**
19	0,4	19,1	4,0	14,6	6,0	**44,1**
20	0,2	10,9	5,5	15,5	3,7	**35,8**
21	0,0	7,2	5,5	15,0	3,5	**31,2**
22	0,0	4,5	4,2	12,4	2,9	**24,0**
23	0,0	3,7	3,2	10,4	3,0	**20,3**
24	0,0	2,8	2,4	8,1	2,2	**15,6**

A la comparativa entre el curs 2010-2011 i el curs 2013-2014 que apareix al gràfic E2.3.2 les variacions més grans a les taxes corresponents als estudis superiors s'experimentaren a partir dels 20 anys, amb una tendència ascendent en els diferents estudis.

Gràfic E2.3.2. Evolució de les taxes netes d'escolarització dels 18 als 24 anys. Illes Balears. Cursos 2010-2011 i 2013-2014

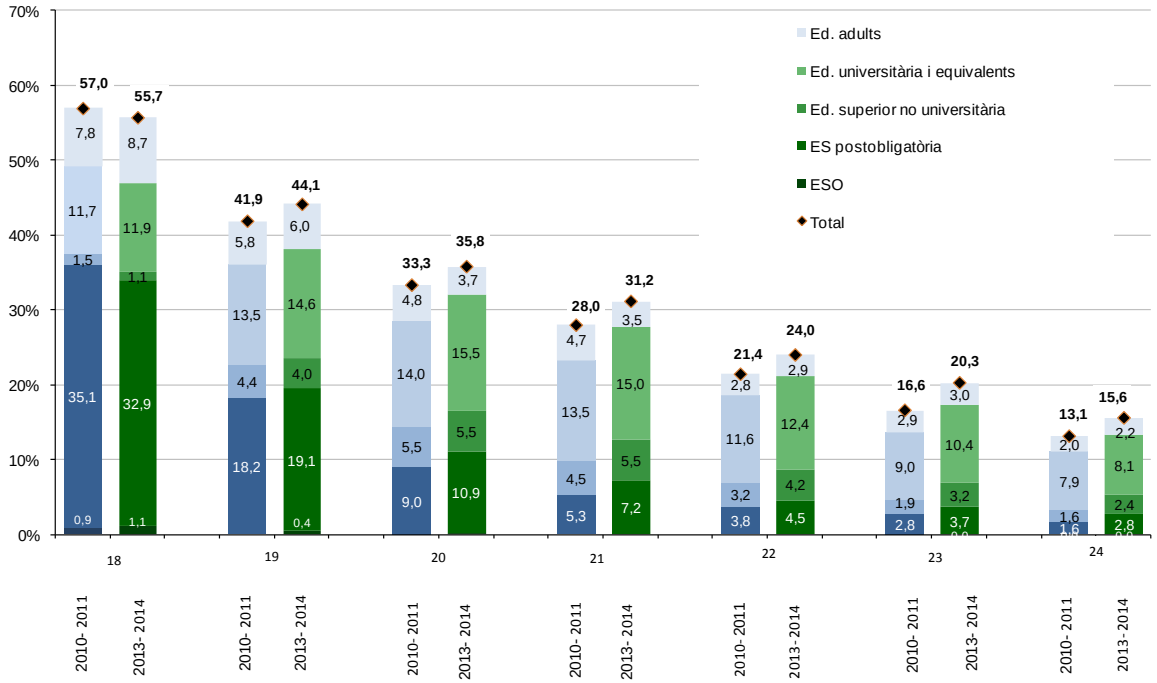

E3. Alumnat estranger

Definició: percentatge d'alumnes que no tenen nacionalitat espanyola en ensenyaments no universitaris.

Desagregacions: etapa educativa, titularitat del centre i zona geogràfica de procedència.

Evolució de l'indicador: del curs 2004-2005 al 2013-2014.

Comparació entre comunitats autònomes.

Especificacions tècniques: les dades sobre alumnat estranger del curs 2013-2014 són definitives.

Anàlisi

Al curs 2013-2014, un 14,4 % de l'alumnat de les Illes Balears matriculat als ensenyaments no universitaris era estranger. En el període d'escolarització obligatòria, l'alumnat estranger representava un 14,2 % de l'alumnat d'educació primària i un 16,7 % del d'educació secundària obligatòria. Aquestes xifres disminuïen als ensenyaments postobligatoris, excepció feta dels PQPI, en els quals la presència d'alumnat estranger representava més d'una quarta part del total (26,7 %).

En els estudis que corresponen a l'escolarització obligatòria un 14,2 % del total de l'alumnat matriculat a l'EP i un 16,7 % del que cursava estudis d'ESO no tenia la nacionalitat espanyola.

Gràfic E3.1. Percentatge d'alumnat estranger a cada etapa educativa. Illes Balears. Curs 2013-2014

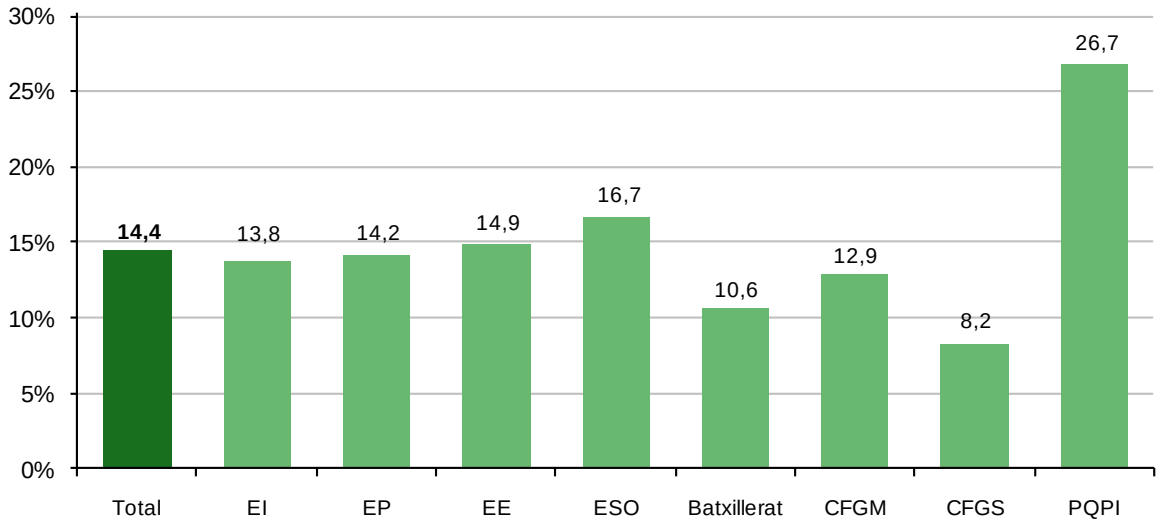

La concentració més gran de l'alumnat estranger es trobava als centres públics a totes les etapes educatives. Al gràfic següent apareixen els percentatges d'alumnes estrangers a centres públics i a centres privats de cada una de les etapes educatives.

Gràfic E3.2. Percentatge d'alumnes estrangers a cada etapa educativa desagregat per titularitat. Illes Balears. Curs 2013-2014

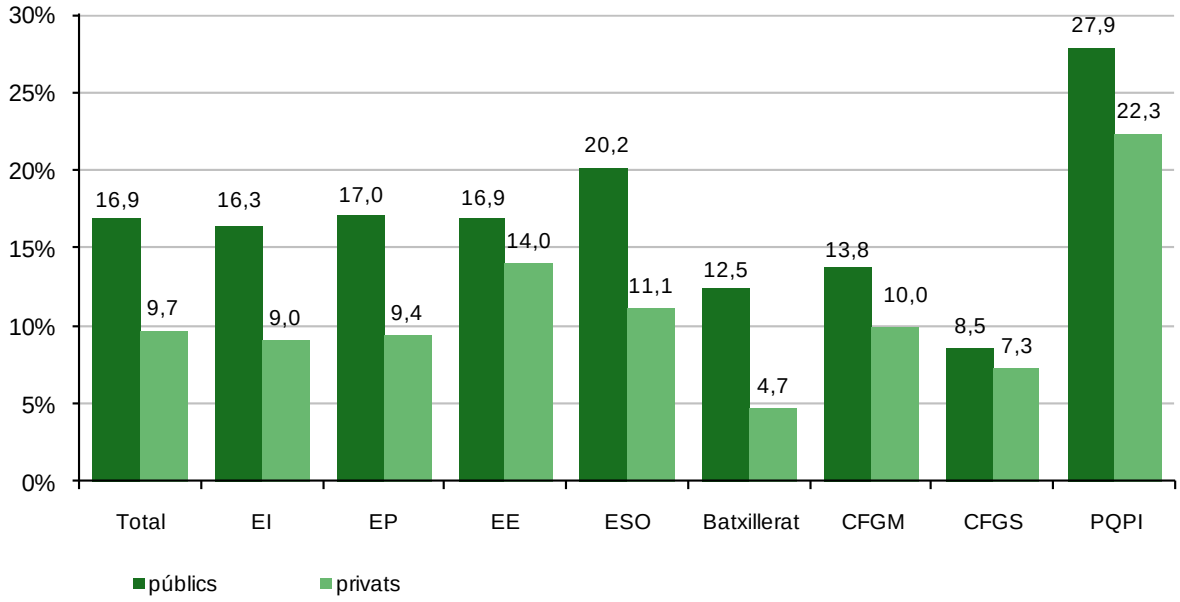

En analitzar l'evolució del percentatge d'alumnes estrangers al sistema educatiu no universitari (gràfic E.3.3) s'observa que des del curs 2004-2005 es va experimentar un increment anual d'aquests alumnes fins al curs 2009-2010, any en el qual el percentatge va començar a decréixer fins al curs 2013-2014.

Gràfic E3.3. Evolució del percentatge d'alumnat estranger escolaritzat als ensenyaments de règim general. Illes Balears. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

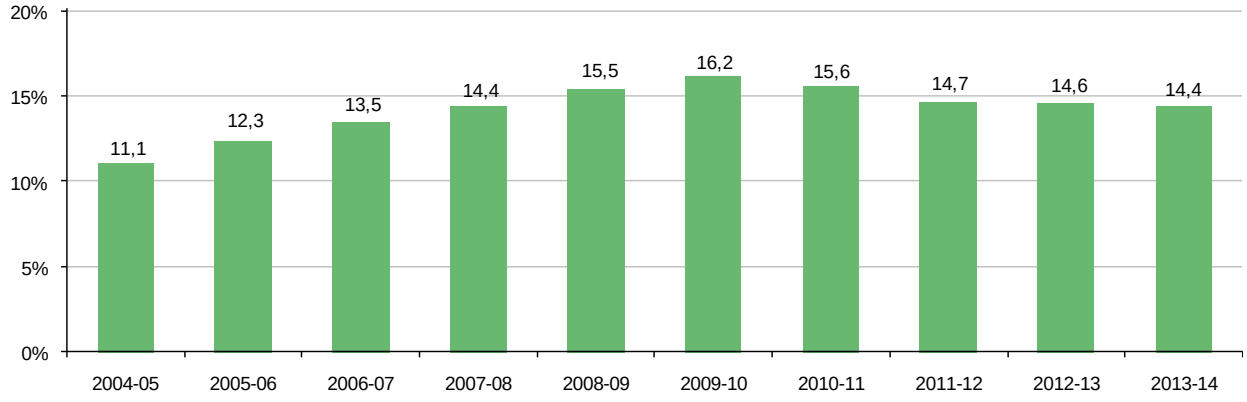

Al gràfic E.3.4 es mostra el percentatge d'alumnes segons la zona geogràfica de procedència. La major part de l'alumnat estranger provenia de la Unió Europea (35 %), d'Amèrica del Sud (26 %) i del nord d'Àfrica (21 %).

Gràfic E3.4. Percentatge d'alumnes estrangers per procedència als ensenyaments no universitaris a les Illes Balears. Curs 2013-2014

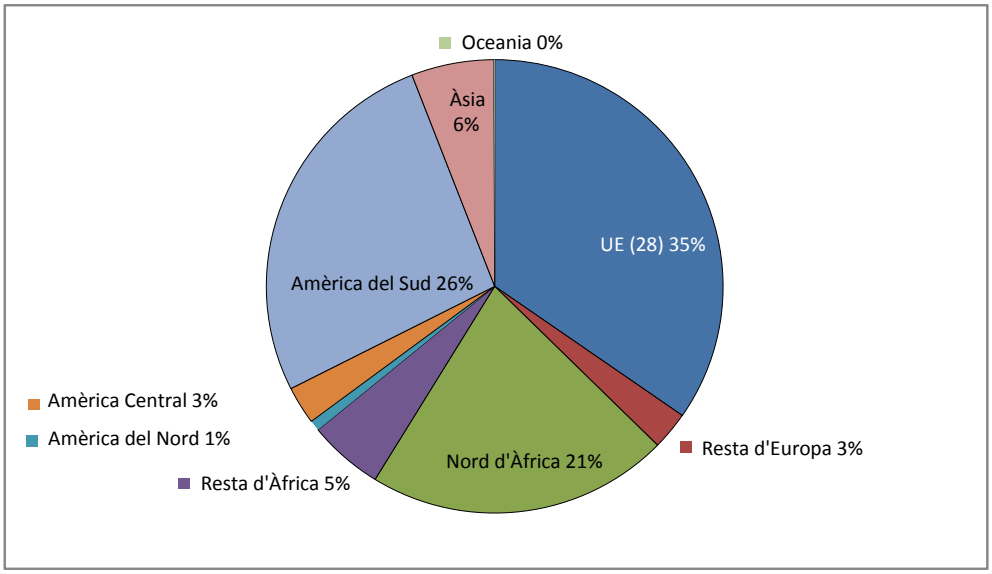

Per comunitats autònomes, a la Rioja (14,7 %) i a les Illes Balears (14,4 %) és on hi havia una concentració més gran d'alumnat estranger en el conjunt de centres escolars que impartien estudis de règim general, seguides per Catalunya (12,9 %), Aragó (12,6 %), Múrcia (11,7 %) i la Comunitat de Madrid (11,6 %).

A totes les comunitats autònomes aquest alumnat estava majoritàriament escolaritzat en centres públics.

Gràfic E3.5. Percentatge d'alumnes estrangers escolaritzats als ensenyaments de règim general per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

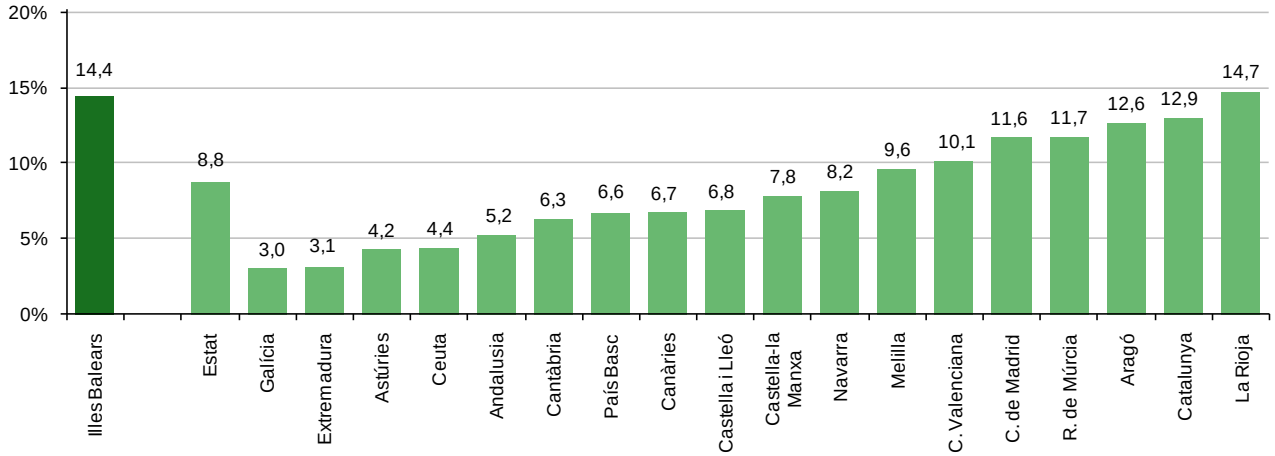

Gràfic E3.6. Percentatge d'alumnes estrangers escolaritzats a centres públics als ensenyaments de règim general per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

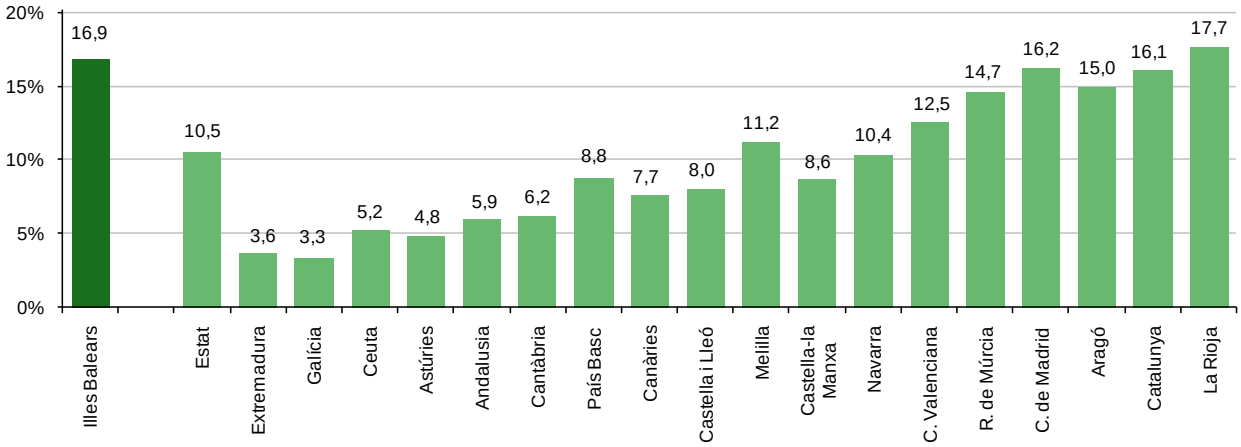

Taula E3.1. Percentatge d'alumnes estrangers escolaritzats als centres públics als ensenyaments de règim general per ensenyaments i per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

% d'alumnat estranger	Total	EI	EP	EE	ESO	Batx.	CFGM	CFGS	PQPI
Illes Balears	16,9	10,6	17,0	16,9	20,2	12,5	13,4	8,3	27,9
Estat	**10,5**	**6,8**	**10,7**	**14,3**	**12,5**	**7,8**	**9,1**	**5,1**	**19,5**
Andalusia	5,9	3,8	5,9	7,8	7,5	4,4	3,9	2,6	9,1
Aragó	15,0	10,0	16,2	14,5	14,8	12,3	14,6	7,6	32,9
Canàries	7,7	5,2	7,5	7,0	9,9	7,1	5,2	4,0	10,6
Cantàbria	6,2	3,2	5,5	6,8	9,1	6,4	6,1	5,5	15,9
Castella i Lleó	8,0	4,8	8,8	10,6	9,7	4,7	6,7	4,1	23,0
Castella - la Manxa	8,6	5,8	10,0	12,2	11,2	6,6	0,9	0,3	17,2
Catalunya	16,1	11,1	15,3	26,5	19,0	12,1	17,9	8,2	31,0
Ceuta	5,2	4,5	6,8	0,0	4,1	2,5	2,7	3,9	5,3
Comunitat de Madrid	16,2	8,3	16,5	22,0	18,4	13,0	16,7	8,9	33,4
Comunitat F. de Navarra	10,4	5,2	11,8	23,5	13,3	5,8	8,4	5,3	25,6
Comunitat Valenciana	12,5	7,2	12,2	12,6	16,1	11,2	10,0	6,7	20,7
Extremadura	3,6	2,6	4,1	4,9	4,3	2,3	2,5	1,6	3,9
Galícia	3,3	1,2	3,9	5,6	4,6	2,6	2,8	2,2	10,2
Melilla	11,2	11,1	14,5	8,0	8,4	7,0	3,0	3,0	11,3
País Basc	8,8	4,8	8,7	16,8	9,5	6,0	7,9	4,8	35,5
Principat d'Astúries	4,8	2,0	5,1	6,6	7,6	3,7	4,5	2,2	17,3
Regió de Múrcia	14,7	11,2	14,5	11,9	17,0	10,2	11,5	5,5	21,4
La Rioja	17,7	11,9	19,8	29,5	19,3	8,6	12,1	5,2	40,8

E4. Alumnat per grup i per professor

E4.1. Alumnes per grup

Definició: nombre mitjà d'alumnes per grup a l'ensenyament no universitari (ràtio alumnes/grup).

Desagregacions: nivells educatius i titularitat del centre.

Evolució de l'indicador: del curs 2004-2005 al 2012-2013.

Comparació entre comunitats autònomes.

Especificacions tècniques: les dades sobre alumnat per grup del curs 2012-2013 són definitives.

Anàlisi

Al curs 2013-2014 les etapes educatives de l'ensenyament no universitari en què hi va haver una major concentració d'alumnes per grup varen ser ESO i batxillerat, amb mitjanes de 26 i 29 alumnes respectivament. Al segon cicle d'educació infantil i a educació primària s'hi trobaven ràtios pròximes als 22 alumnes/grup, mentre que als cicles formatius, tant de grau mitjà com de grau superior, el nombre d'alumnes per grup s'aproximà als 17 alumnes.

Gràfic E4.1.1. Nombre mitjà d'alumnes per grup per ensenyament. Illes Balears. Curs 2013-2014

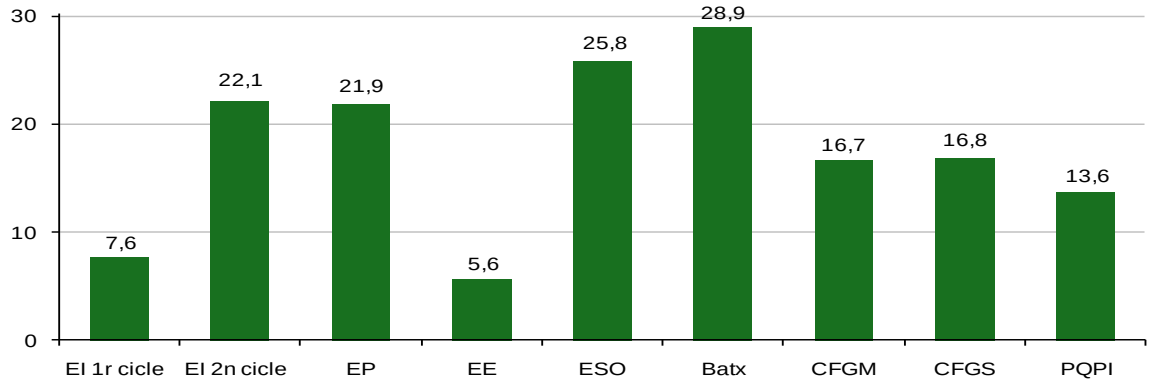

Pel que fa a la titularitat, com s'observa al gràfic E4.1.2, les diferències més remarcables en el nombre mitjà d'alumnes de centres públics i de centres privats es donaven als cicles formatius de grau mitjà i als cicles formatius de grau superior, estudis en què hi ha més alumnes per grup als centres privats. Al batxillerat succeïa el contrari i era superior el nombre d'alumnes per grup als centres públics.

Gràfic E4.1.2. Nombre mitjà d'alumnes per grup, per ensenyament i per titularitat. Illes Balears. Curs 2013-2014

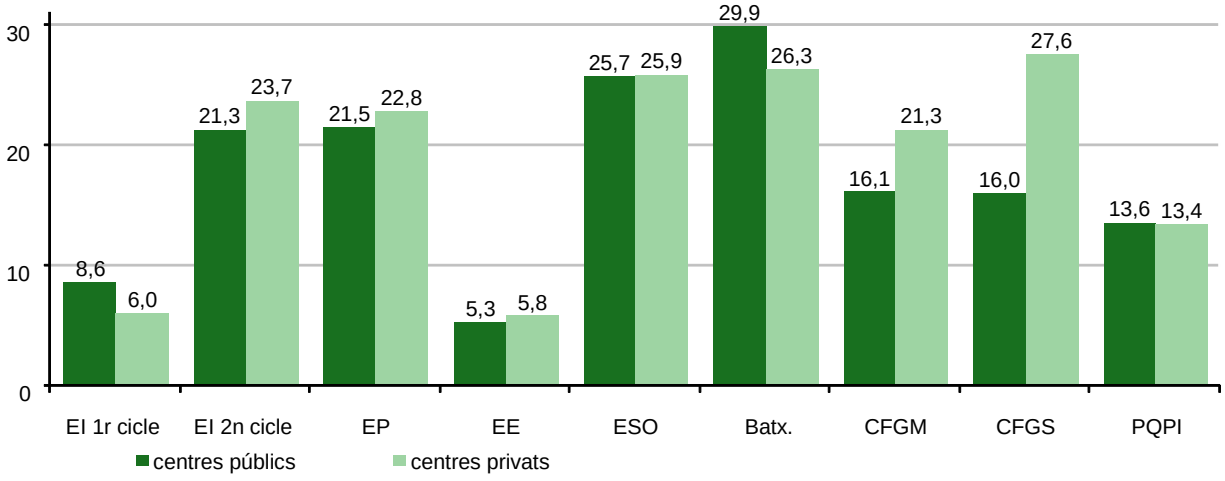

Quant a l'evolució de les ràtios d'alumnes per grup, s'observa que en els darrers cursos escolars es va experimentar un descens de la mitjana d'alumnes per grup als centres d'educació infantil (d'una mitjana del 21,6 % el curs 2004-2005 es va passar a una mitjana del 16,3 % el curs 2013-2014).

Gràfic E4.1.3. Evolució del nombre mitjà d'alumnes per grup per titularitat a l'educació infantil. Illes Balears. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

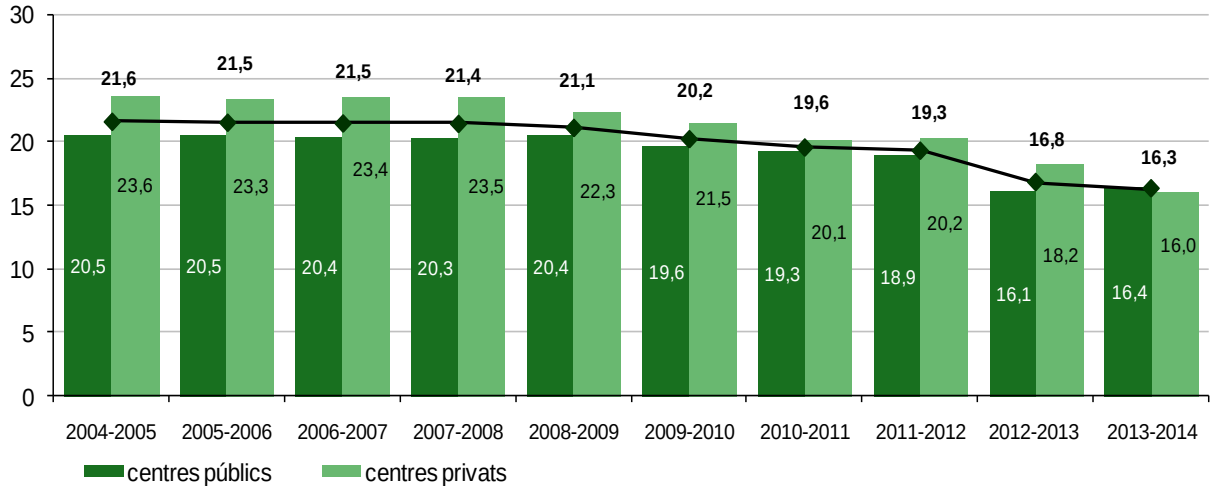

En el període d'educació obligatòria, aquest nombre s'ha mantingut pràcticament constant amb petites variacions els darrers 10 anys estudiats. En el cas concret de l'educació primària, es va veure reduït en un alumne per grup, mentre que a l'educació secundària obligatòria va augmentar un alumne per grup.

Gràfic E4.1.4. Evolució del nombre mitjà d'alumnes per grup per titularitat a l'educació primària. Illes Balears. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

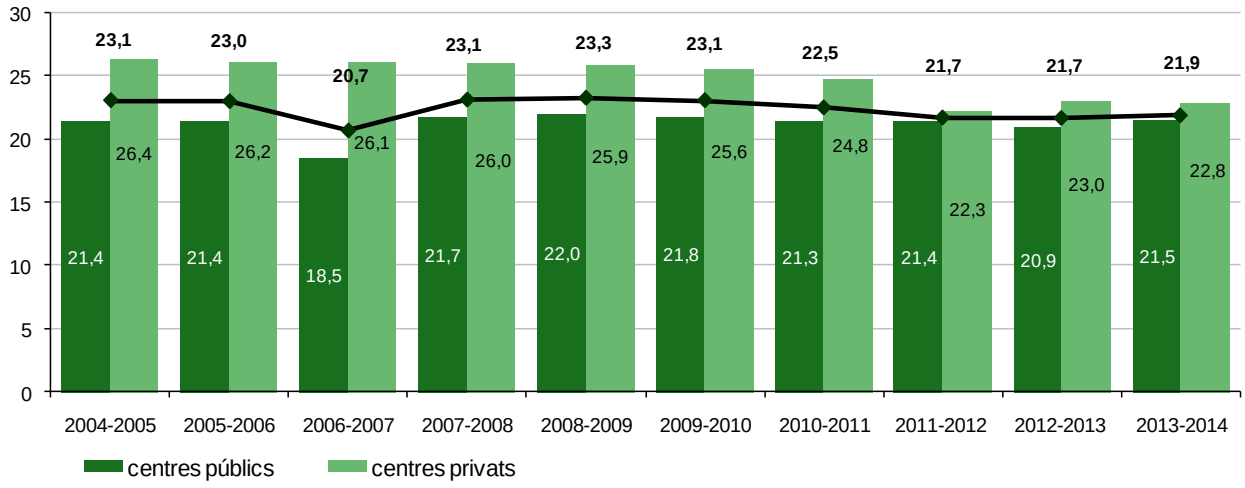

Gràfic E4.1.5. Evolució del nombre mitjà d'alumnes per grup per titularitat a l'ESO. Illes Balears. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

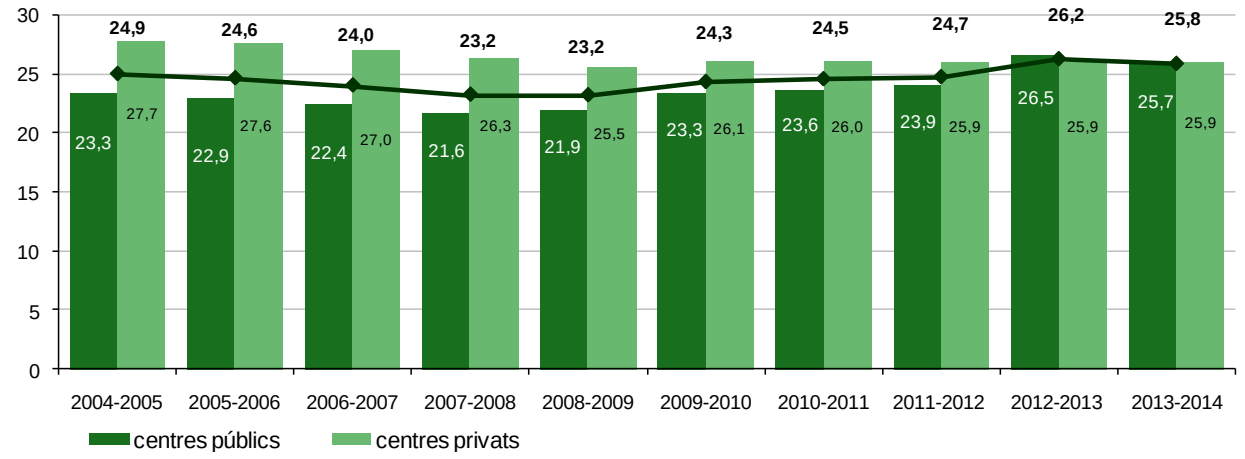

En comparació amb el conjunt de l'Estat (gràfic E4.1.6 i taula E4.1.1), les majors diferències en les ràtios es donaren als estudis de formació professional. Tant en els cicles formatius de grau mitjà com en els de grau superior al conjunt de l'Estat hi havia, respectivament, cinc i sis alumnes més per grup que a les Illes Balears. També, a l'àmbit estatal, hi havia més alumnes als grups del primer cicle d'educació infantil.

En canvi, als estudis de batxillerat de la nostra comunitat hi havia una mitjana de dos alumnes més que al conjunt de l'Estat.

Gràfic E4.1.6. Comparació del nombre mitjà d'alumnes per grup, per ensenyament. Illes Balears / Estat. Curs 2013-2014

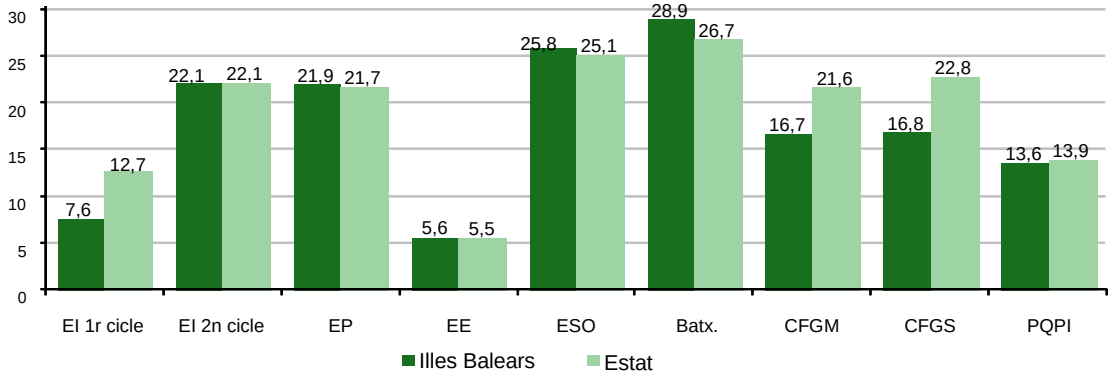

Taula E4.1.1. Nombre mitjà d'alumnes per ensenyament per comunitat autònoma. Curs 2013-2014

	EI 1r cicle[1]	EI 2n cicle[2]	EP	EE[3]	ESO	Batx.[4]	CFGM[4]	CFGS[4]	PQPI[5]
Illes Balears	7,6	22,1	21,9	5,6	25,8	28,9	16,7	16,8	13,6
Estat	**12,7**	**22,1**	**21,7**	**5,5**	**25,1**	**26,7**	**21,6**	**22,8**	**13,9**
Andalusia	12,8	22,3	22,1	4,6	26,1	29,4	24,0	25,0	15,0
Aragó	11,6	20,7	19,9	6,2	23,6	25,4	16,9	20,0	11,5
Canàries	15,3	21,8	21,7	5,0	24,3	27,1	19,6	22,9	12,2
Cantàbria	15,2	20,7	20,7	5,8	23,7	24,1	19,0	20,2	10,7
Castella i Lleó	12,6	19,8	18,5	5,1	23,4	22,8	21,2	22,6	16,1
Castella - la Manxa	11,9	21,4	20,2	5,4	24,5	25,0	18,7	18,6	12,6
Catalunya	12,7	23,2	22,9	6,6	27,8	28,9	26,4	27,4	25,3
Ceuta	15,4	26,9	26,7	5,5	26,6	23,9	22,6	18,5	15,7
Com. de Madrid	12,7	23,7	23,5	6,3	26,4	26,9	22,3	23,5	15,4
Com. Foral de Navarra	11,2	20,5	19,9	4,6	24,1	25,8	19,7	20,0	10,1
Com. Valenciana	13,1	22,3	22,4	6,2	25,7	27,0	21,9	22,4	12,4
Extremadura	12,9	19,3	18,3	5,6	21,4	21,7	16,1	18,1	10,6
Galícia	14,2	19,5	19,3	3,8	20,4	23,7	17,4	20,3	13,0
Melilla	16,5	29,3	27,2	6,2	29,5	24,3	22,3	23,5	17,8
País Basc	13,0	20,9	21,2	5,4	21,6	25,6	18,5	19,5	12,1
Principat d'Astúries	12,6	20,0	19,8	4,5	22,5	23,0	19,1	20,9	8,7
Regió de Múrcia	13,1	22,9	22,2	5,5	24,9	27,2	19,5	22,5	13,3
La Rioja	11,3	22,3	21,7	4,6	23,5	27,3	21,4	20,5	15,3

[1] En centres autoritzats per l'Administració educativa.

[2] S'inclouen les unitats mixtes d'educació infantil.

[3] S'inclouen les unitats a centres específics i les unitats d'educació especial a centres ordinaris.

[4] Les unitats del règim d'adults s'inclouen dins del règim ordinari per a la comunitat autònoma de Catalunya.

[5] S'inclouen els grups en centres docents i en actuacions.

E4.2. Alumnes per professor

Definició: nombre mitjà d'alumnes per professor a l'ensenyament no universitari (ràtio alumnes/professor)

Desagregacions: nivell educatiu i titularitat del centre.

Evolució de l'indicador: del curs 2004-2005 al 2013-2014.

Comparació entre comunitats autònomes i amb el conjunt de l'Estat.

Especificacions tècniques: les dades sobre alumnes per professor del curs 2013-2014 són definitives.

Anàlisi

El curs 2013-2014, la mitjana d'alumnes per professor, en equivalent a temps complet, al conjunt de centres educatius a les Illes Balears va ser d'11,8. Si s'analitzen aquestes ràtios alumne/professor per centre segons l'etapa o etapes que impartien, es comprova que les més elevades es donaven als centres que impartien educació primària, ESO i batxillerat (15,7) i als que impartien estudis d'educació primària i ESO (13,8). Els centres que només impartien educació primària tenien una mitjana inferior (12,6).

Gràfic E4.2.1. Nombre mitjà d'alumnes per professor, per centre/ensenyament. Illes Balears. Curs 2013-2014

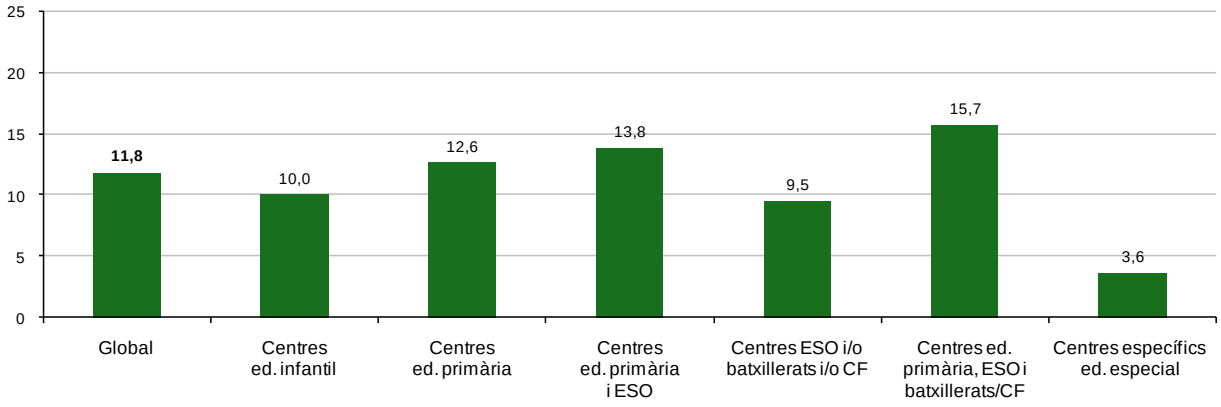

Les ràtios als centres privats eren més altes que als centres públics, excepció feta dels centres que impartien educació primària, on gairebé estaven igualades, i dels centres específics d'educació especial, on per terme mitjà un professor d'un centre públic atenia un percentatge d'alumnes lleugerament superior que un d'un centre privat (vegeu gràfic E4.2.2).

Gràfic E4.2.2. Nombre mitjà d'alumnes per professor, per centre/ensenyament i per titularitat. Illes Balears. Curs 2013-2014

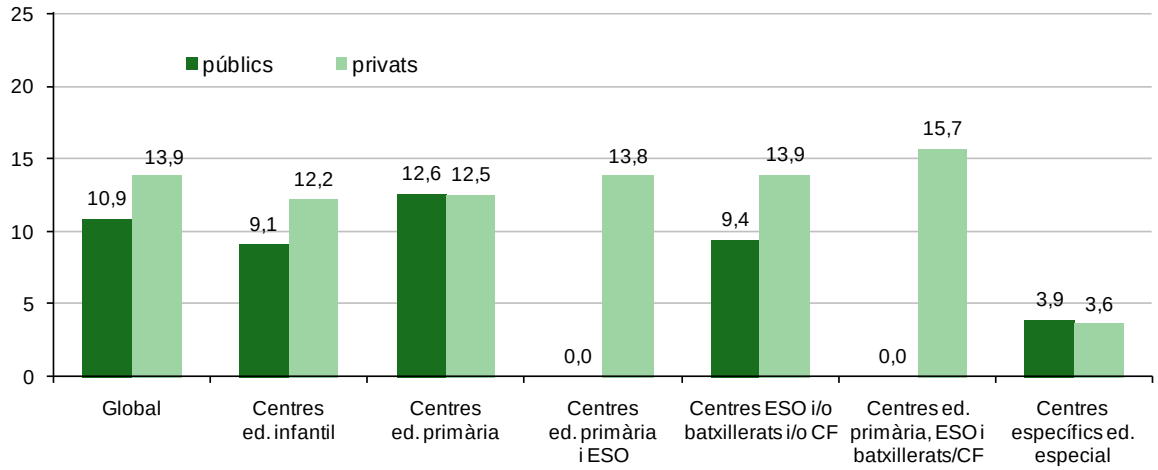

Per regla general, en comparació amb el conjunt de l'Estat (gràfic E4.2.3), les ràtios alumne/professor del curs 2013-2014 eren lleugerament superiors a les de les Illes Balears.

Gràfic E4.2.3. Nombre mitjà d'alumnes per professor, per centre i per ensenyament. Comparació Illes Balears / Estat. Curs 2013-2014

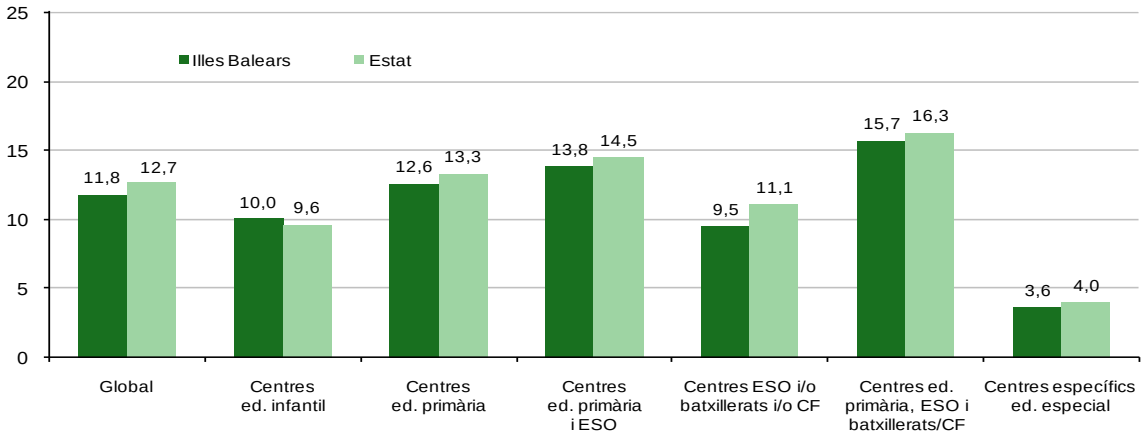

D'altra banda, en el període comprès entre 2004-2005 i 2013-2014, s'observen dues etapes: una primera, del curs 2004-2005 al curs 2010-2011, en què es produí un lleuger decreixement; i una segona, des del curs 2010-2011 fins al 2012-2013, en què s'invertí aquesta tendència i començaren a augmentar fins al curs 2013-2014, probablement pels efectes de la crisi econòmica, que suposà una reducció de la despesa en educació.

Gràfic E4.2.4. Evolució del nombre mitjà d'alumnes per professor per titularitat. Illes Balears. Cursos 2004-2005 a 2013-2014

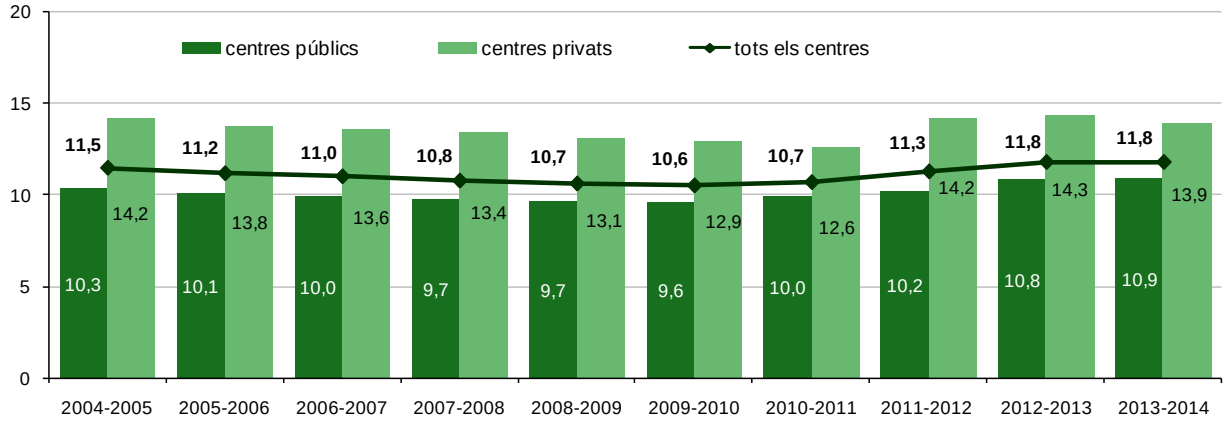

Per comunitats autònomes, les ràtios oscil·laven entre 10,3 alumnes per professor a Galícia i 13,8 a Melilla. La mitjana estatal se situava en 12,6 alumnes per professor.

Gràfic E4.2.5. Nombre mitjà d'alumnes per professor a ensenyaments no universitaris per comunitats autònomes. Curs 2013-2014

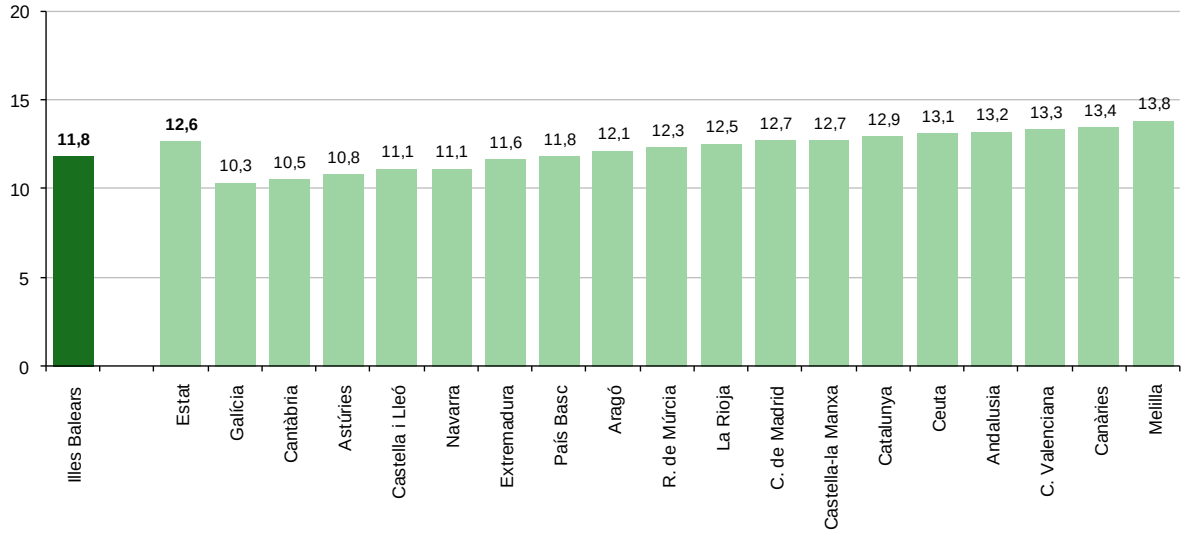

INDICADORS DE DESPESA EN EDUCACIÓ

F1. Despesa total en educació

F1.1. Despesa total en educació en relació amb el PIB

Definició: percentatge del producte interior brut (PIB) de les Illes Balears destinat a educació.

Evolució de l'indicador: de l'any 2004 al 2013.

Comparació entre comunitats autònomes.

Anàlisi

Entre el 2004 i el 2009 la despesa total en educació en relació amb el PIB a la nostra comunitat va passar del 2,8 % al 3,5 % i, a partir d'aquell any, ha anat disminuint fins al 2,9 % l'any 2013.

Gràfic F1.1.1. Evolució del percentatge de despesa de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats respecte del PIB. Illes Balears. Del curs 2004 al 2013

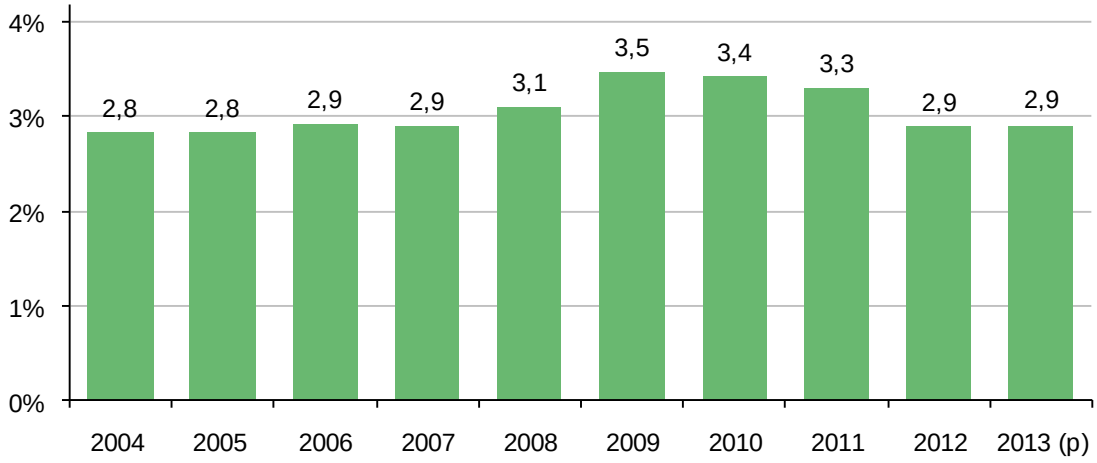

Aquest indicador posa de manifest el valor que s'assigna a l'educació en relació amb la despesa total.

Per interpretar aquesta relació percentual a les diferents comunitats autònomes s'ha de tenir present que algunes de les més riques poden estar fent una despesa per alumne superior a la d'altres amb un PIB per càpita menor però que assignen un percentatge del seu PIB més gran a educació. S'ha de considerar, en conseqüència, un valor relatiu.

Confirma aquesta afirmació el fet que comunitats com Madrid, les Illes Balears, Catalunya i La Rioja —amb un elevat PIB per càpita— eren les que menys percentatge del PIB destinaren a educació, mentre que Extremadura i Andalusia —amb un PIB per càpita baix—les que major percentatge hi assignaren.

Gràfic F1.1.2. Percentatge de despesa de les conselleries d'educació respecte del PIB de la seva comunitat per comunitats autònomes. Any 2013

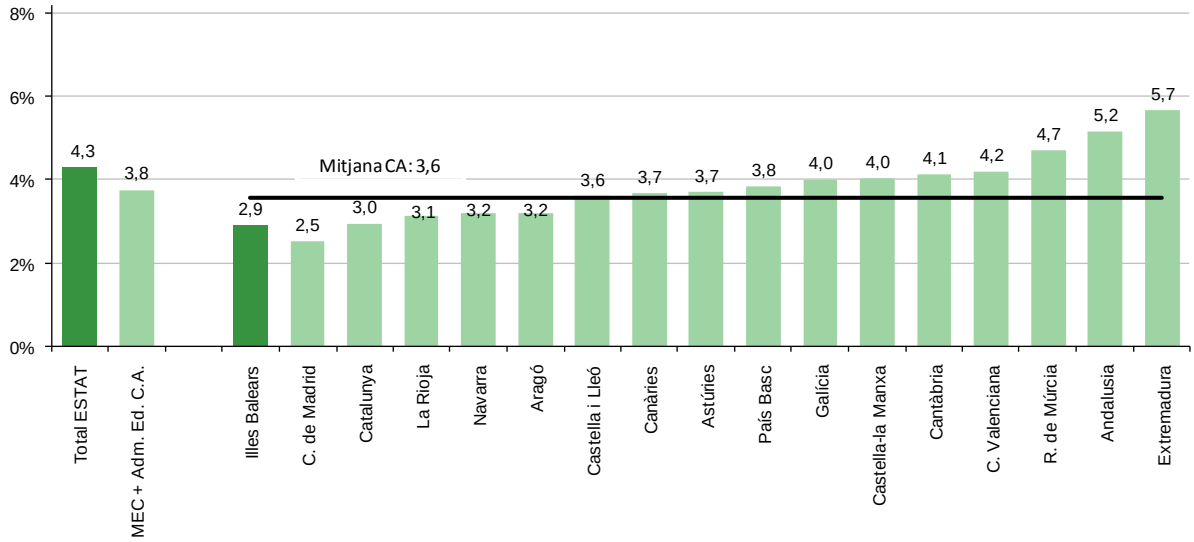

**Despesa total en educació en relació amb el PIB de tot l'Estat (Ministeri d'Educació Cultura i Esport, conjunt de comunitats autònomes i total).*

F1.2. Despesa pública total en educació

Definició: percentatge de la despesa pública destinada a educació.

Evolució de l'indicador: de l'any 2004 al 2013.

Desagregacions: ensenyament universitari i no universitari, formació ocupacional i beques i ajuts.

Comparació entre comunitats autònomes.

Anàlisi

El percentatge de despesa pública que es destina a educació indica el valor que els governs donen a l'educació en relació amb altres àrees que reben finançament públic.

L'any 2013 un 21,2 % de la despesa pública es va destinar a educació.

Del total de la despesa pública, un 18,7 % es va destinar a l'educació no universitària i un 2,4 % a la universitària.

Gràfic F1.2.1. Distribució de la despesa pública en educació de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats respecte dels pressuposts liquidats de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Any 2013

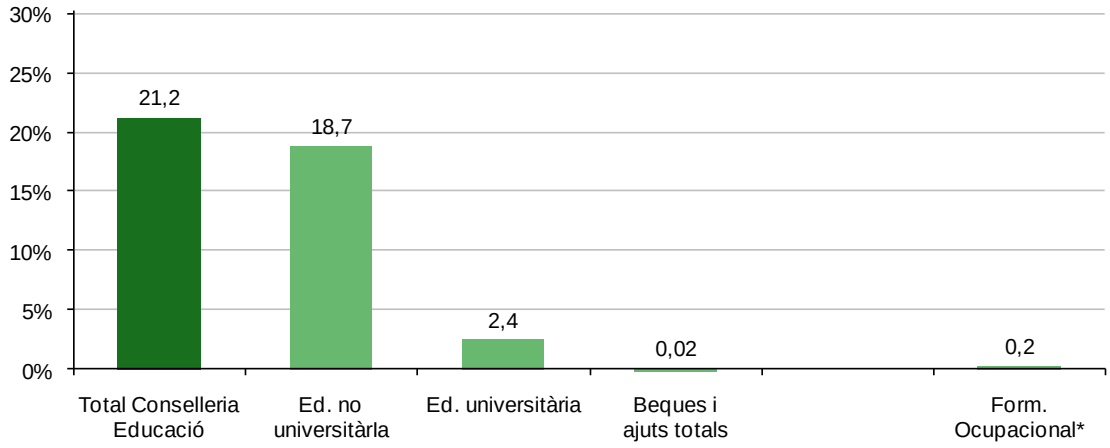

** Conselleria de Treball i Formació*

Entre el 2004 i el 2013, la despesa en educació com a percentatge de la despesa pública total a les Illes Balears va experimentar un descens de 4,6 punts percentuals, si bé el descens més acusat es va produir en els tres darrers anys dels quals es disposa de dades (2011, 2012 i 2013).

Gràfic F1.2.2. Evolució de la distribució de la despesa pública en educació de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats respecte dels pressuposts liquidats de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Del curs 2002 al 2013

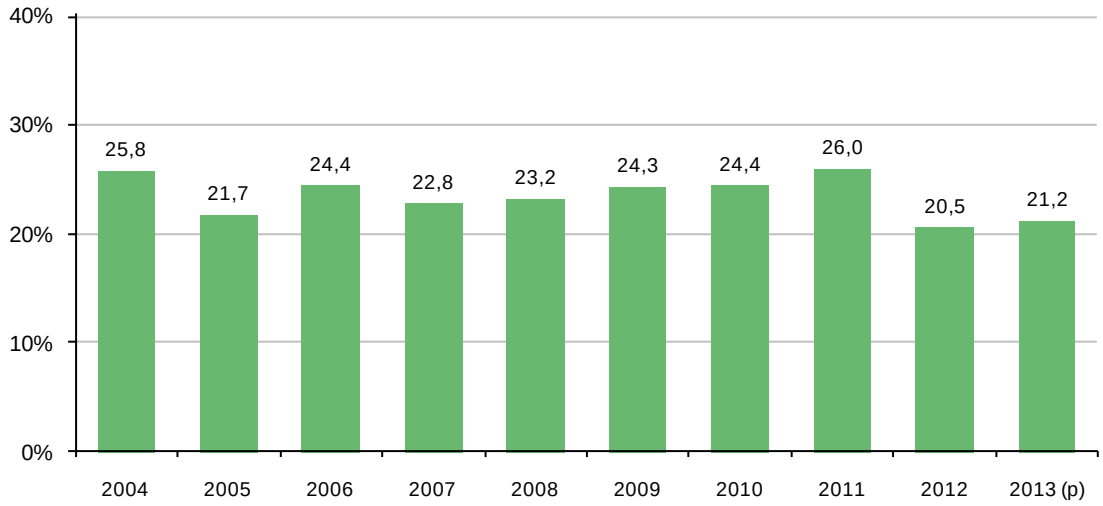

Del total de la despesa pública en educació, el 88,3 % es va assignar a l'educació no universitària i un 11,6 % a la universitària.

La major part dels ajuts i beques són pressupostats pel Govern central (MEC) i, per aquest motiu, les comunitats autònomes aporten un percentatge molt reduït de la seva despesa pública a aquestes partides.

Gràfic F1.2.3. Distribució de la despesa pública en educació per activitat educativa Illes Balears. Any 2013

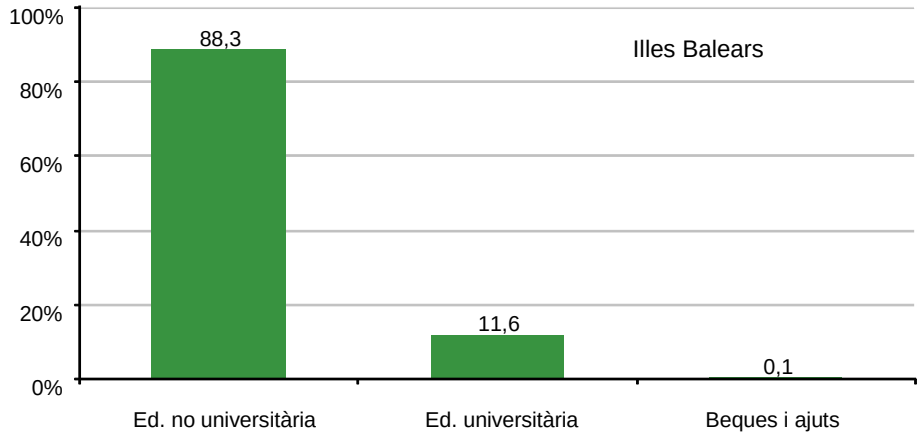

A la taula següent es mostra la distribució de la despesa pública en educació que feren aquest any les diferents comunitats autònomes i el MEC.

L'any 2013, les Illes Balears van ser la comunitat que presentà un desproporció més gran entre l'ensenyament no universitari i l'universitari. Només l'1,6 % del pressupost total es destinà a l'ensenyament universitari.

Taula F1.2.1. Distribució de la despesa pública en educació per comunitats autònomes. Any 2013

Despesa per CA	Ed. no universitària	Ed. universitària	Formació ocupacional	Beques i ajuts
Total	**73,0**	**21,5**	**1,8**	**3,6**
Andalusia	73,3	23,0	0,2	3,5
Aragó	74,9	24,9	0,0	0,2
Canàries	80,6	18,8	0,0	0,6
Cantàbria	79,9	19,9	0,0	0,2
Castella i Lleó	74,8	24,7	0,0	0,5
Castella - la Manxa	87,7	12,3	0,0	0,0
Catalunya	74,5	24,6	0,0	1,0
Comunitat de Madrid	65,9	32,9	0,0	1,2
Comunitat F. de Navarra	86,4	12,8	0,0	0,8
Comunitat Valenciana	71,4	28,3	0,0	0,3
Extremadura	83,6	16,2	0,0	0,1
Galícia	75,9	23,1	0,0	1,1
Illes Balears	**88,3**	**11,6**	**0,0**	**0,1**
MEC	26,0	14,3	0,0	59,7
País Basc	81,5	17,4	0,0	1,0
Principat d'Astúries	76,6	23,1	0,0	0,4
Regió de Múrcia	79,8	19,8	0,0	0,4
La Rioja	82,5	16,6	0,0	0,9
Adm. no educatives (2)	**76,0**	**0,4**	**23,2**	**0,5**

Gràfic F1.2.4. Distribució de la despesa pública en educació per comunitats autònomes. Any 2013

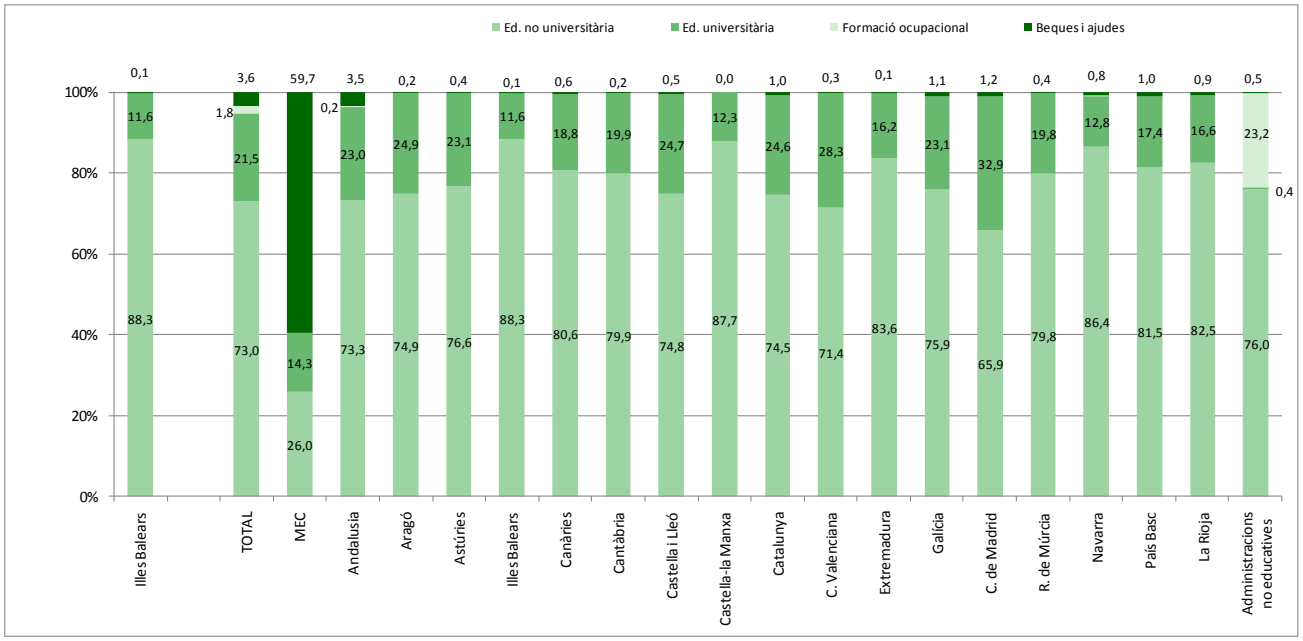

F1.3. Despesa pública destinada a concerts

Definició: proporció de la despesa pública en educació destinada a concerts.

Desagregacions: etapes educatives d'ensenyament no universitari.

Evolució de l'indicador: de l'any 2002 al 2013.

Comparació entre comunitats autònomes.

Anàlisi

Una cinquena part de la despesa pública en educació es destina a l'educació concertada.

Gràfic F1.3.1. Despesa en concerts i subvencions respecte de la despesa de la Conselleria d'Educació i Cultura. Illes Balears. Any 2013

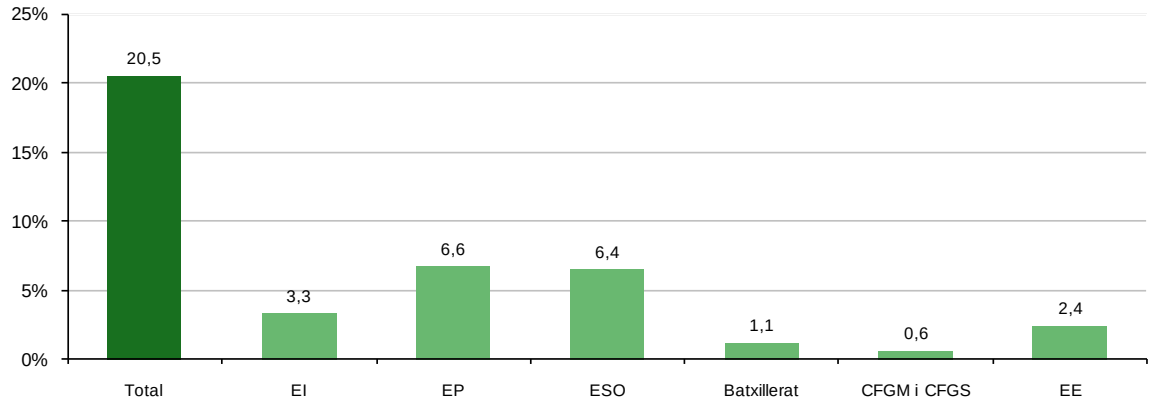

En estudiar l'evolució de la despesa en concerts educatius, s'observa que des de l'any 2010, coincidint amb l'any en què la despesa en educació va disminuir molt considerablement respecte d'anys anteriors, es va experimentar una tendència ascendent fins a l'any 2013.

Gràfic F1.3.2. Evolució de la despesa en concerts i subvencions respecte de la despesa de la Conselleria d'Educació i Cultura. Illes Balears. Del curs 2002 al 2013

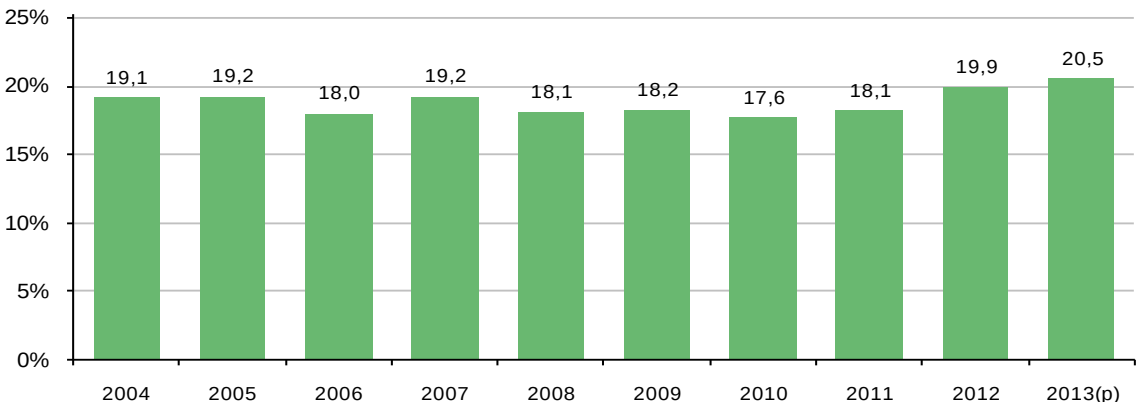

Les Illes Balears, juntament amb el País Basc, Navarra i la Comunitat de Madrid, figuren entre les comunitats autònomes que aquest any destinaren un percentatge més gran de la despesa pública en educació a concertar centres escolars.

Gràfic F1.3.3. Despesa en concerts i subvencions respecte de la despesa en educació de les Conselleries d'Educació per comunitats autònomes. Any 2013

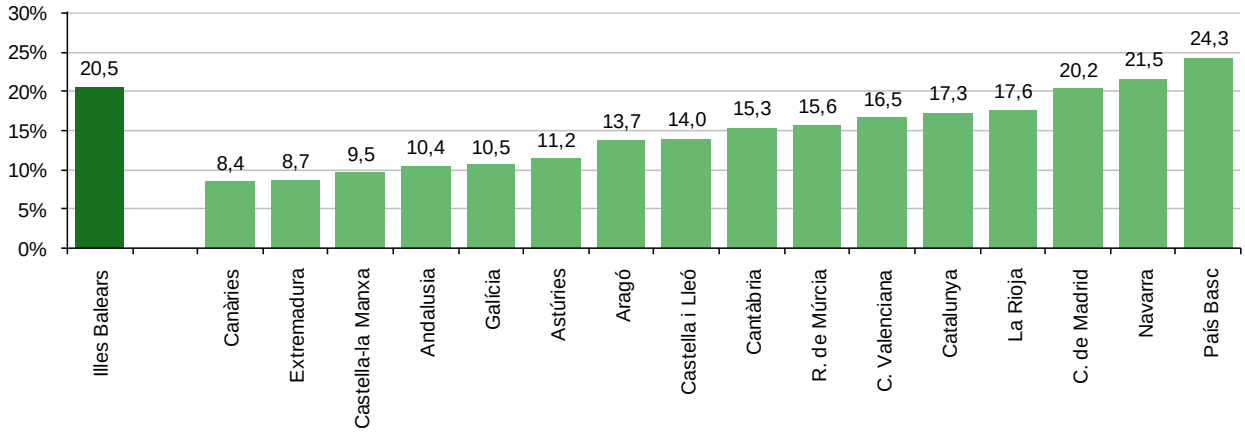

F2. Despesa en educació per alumne

Definició: despesa mitjana per alumne a l'ensenyament no universitari.

Desagregacions: titularitat del centre.

Evolució de l'indicador: de l'any 2004 al 2011.

Comparació entre comunitats autònomes.

Anàlisi

L'any 2013, a l'ensenyament no universitari, el Govern de les Illes Balears va destinar 4.817 € anuals per alumne en el conjunt de centres públics i de la xarxa privada concertada. Aquesta aportació va ser més gran als centres públics, en els quals cada alumne va rebre una mitjana de 5.623 €.

A mesura que s'avança en les diferents etapes educatives aquesta despesa per alumne és més gran.

Gràfic F2.1. Despesa pública en educació per alumne. Illes Balears. Any 2013

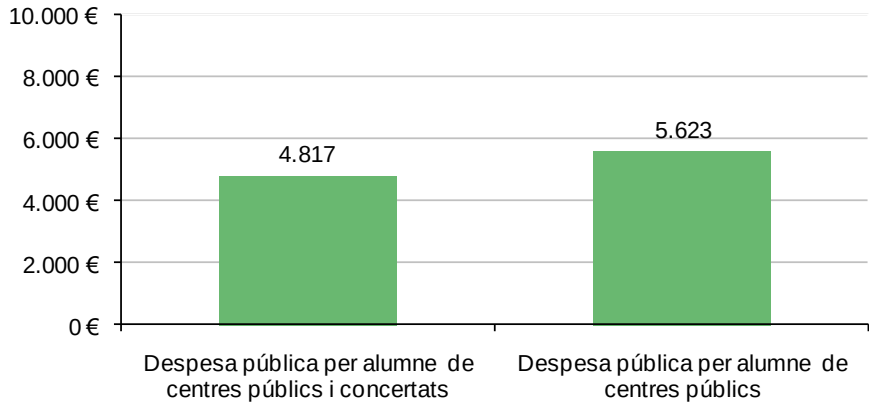

En l'anàlisi de l'evolució temporal d'aquest indicador es troba un primer període, del 2004 al 2010, en què es donà una tendència creixent i, a partir d'aquest darrer any, s'inverteix la tendència i es passa de 6.068 € a 4.817 € l'any 2013, la qual cosa suposa un decreixement global del 20,6 % en aquests quatre darrers anys.

Gràfic F2.2. Despesa pública en educació per alumne. Illes Balears. Del curs 2004 al 2013

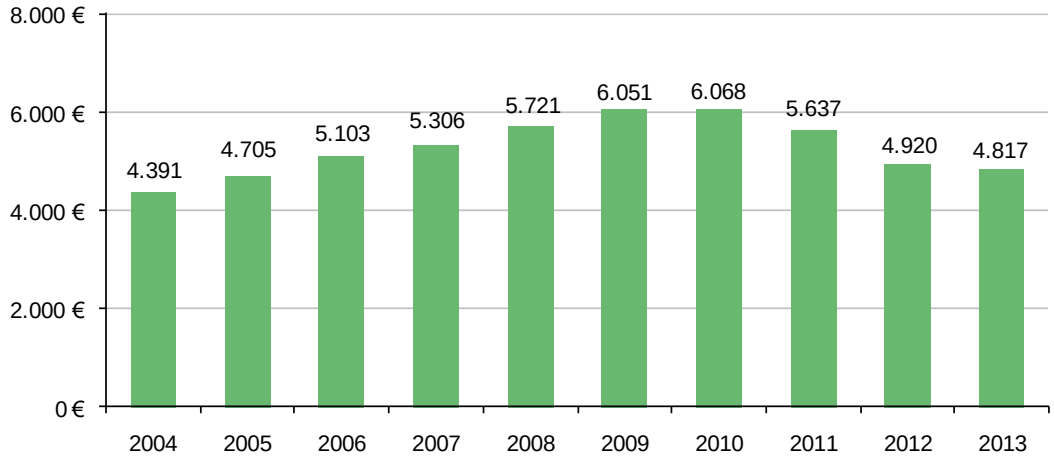

Als centres públics, la reducció en la despesa per alumne els darrers quatre anys dels quals es disposa de dades (del 2010 al 2013) va ser superior a l'experimentada pel conjunt de centres.

Tal com es pot veure al gràfic F2.3, la despesa per alumne es va reduir un 23,1 % en aquests darrers quatre anys.

Gràfic F2.3. Despesa pública per alumne escolaritzat a centres públics. Illes Balears. Del curs 2004 al 2013

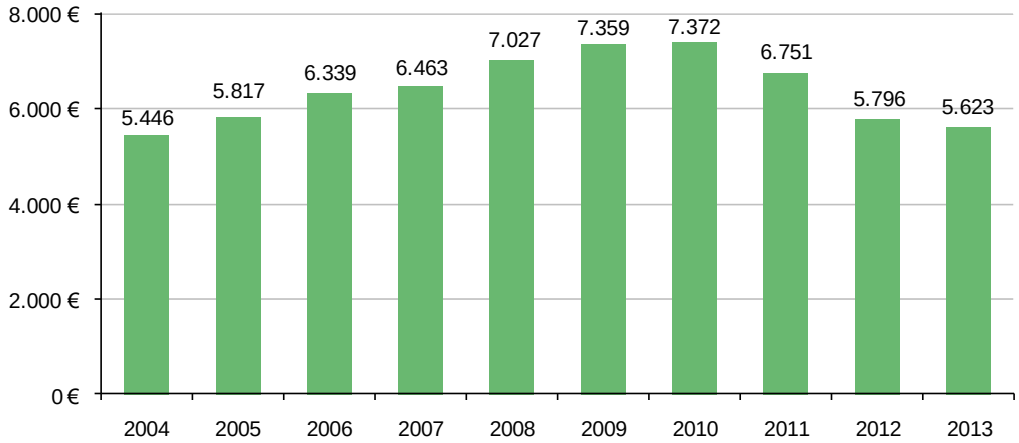

En comparació amb les altres comunitats autònomes i el conjunt de l'Estat, es constata que les Illes Balears feien una inversió superior a la mitjana del conjunt de l'Estat (gràfic F2.4).

Gràfic F2.4. Despesa pública per alumne per comunitats autònomes. Any 2013

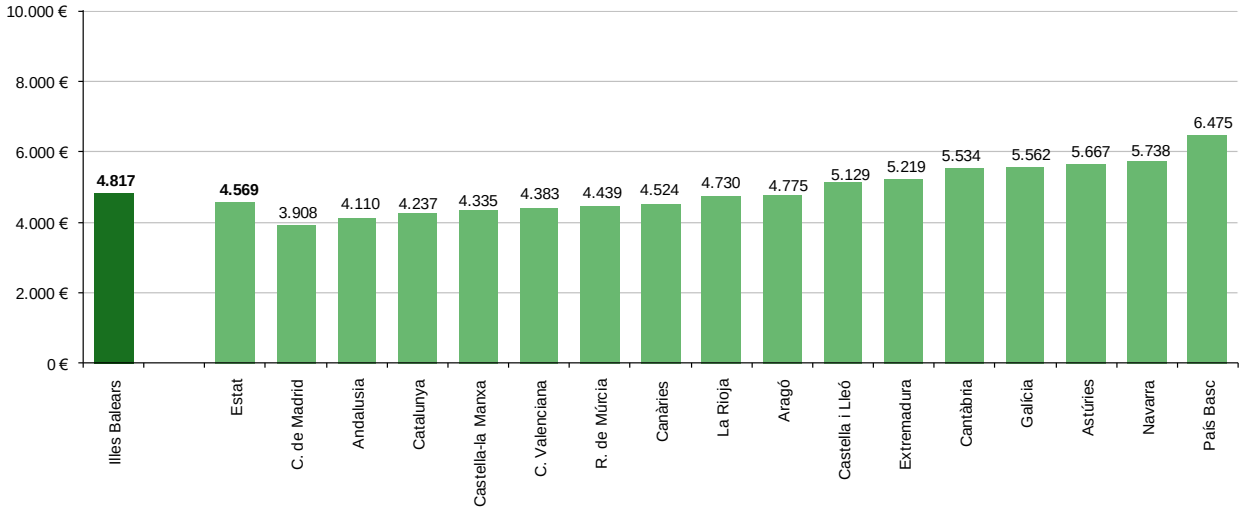

Gràfic F2.5. Despesa pública per alumne escolaritzat a centres públics per comunitats autònomes. Any 2013

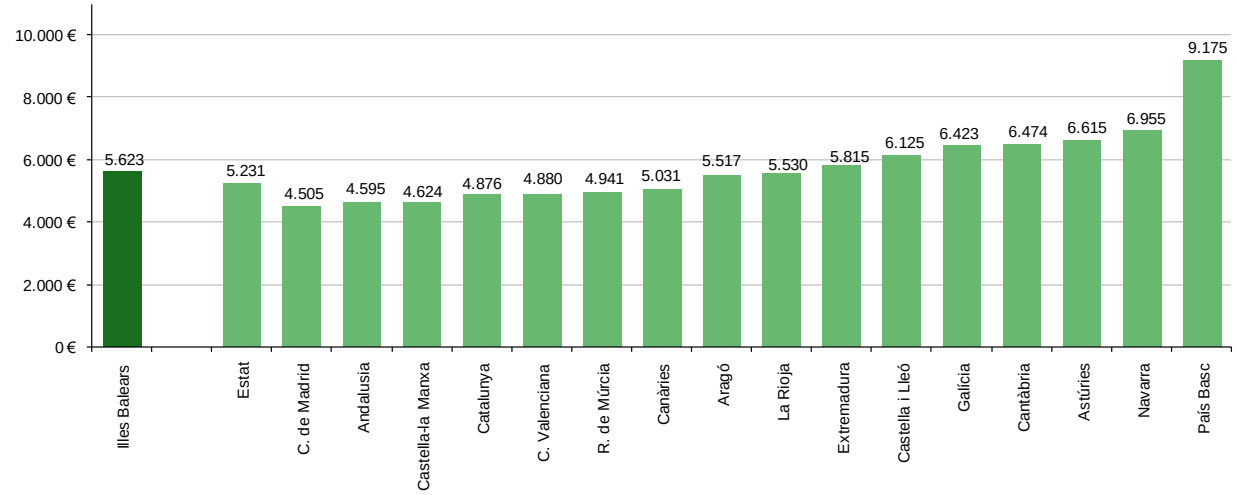

INDICADORS DE RESULTATS

R1. Competències bàsiques a primària (4t EP)

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE) establia a l'article 21 que, en finalitzar el segon cicle de l'educació primària, tots els centres havien de realitzar una avaluació de diagnòstic de les competències bàsiques assolides pels alumnes.

En termes semblants, la disposició addicional tercera del Decret 67/2008, de 6 de juny de 2008, que regulava l'ordenació general dels ensenyaments de l'educació infantil, l'educació primària i l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears, en concretava alguns aspectes referits a la realització d'aquestes avaluacions.

Les avaluacions de diagnòstic (a escala autonòmica) es van dur a terme aleshores alternativament: un curs a quart d'EP i l'altre curs a segon d'ESO.

Els resultats de les avaluacions de diagnòstic fetes a les Illes Balears es poden consultar al web de l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears (http://iaqse.caib.es).

A continuació, es presenten els resultats corresponents a l'avaluació de diagnòstic duita a terme al quart curs d'educació primària durant el curs escolar 2012-13.

R1.1. Competència en comunicació lingüística (4t EP)

Avaluació del curs 2012-2013 (àmbit autonòmic)

Definició: resultats globals assolits en la competència en comunicació lingüística per l'alumnat de 4t d'educació primària en l'avaluació de diagnòstic 2012-2013.

Desagregacions: llengua anglesa, llengua castellana i llengua catalana, titularitat i illa.

Evolució de l'indicador: curs 2008-2009, 2010-2011 i 2012-2013.

Especificacions tècniques: els resultats s'expressen en puntuacions TRI (escala amb mitjana 500 i desviació típica 100).

En les dades referides a les Illes Balears, la mitjana del conjunt de l'arxipèlag es fixa en 500 punts per a totes les competències. Aquests resultats permeteren conèixer la posició de cada centre —curs avaluat— respecte del conjunt de centres de les Illes Balears, dels de la mateixa illa i dels de la mateixa titularitat.

Anàlisi

Competència en comunicació lingüística en llengua anglesa (4t EP)

Al gràfic següent apareixen les puntuacions mitjanes en l'escala TRI corresponents al global de les Illes Balears (500 punts) i a les diferents desagregacions (illes i titularitat dels centres). Aquesta informació permet situar la posició de cada illa o tipus de centre segons la seva titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Els resultats més alts varen correspondre a Menorca (506 punts) i als centres privats concertats (509 punts), tot i que les diferències que s'aprecien no són estadísticament significatives.

Gràfic R1.1.1. Puntuacions TRI en la CCL en llengua anglesa per titularitat i per illa (4t EP). Avaluació 2012-2013

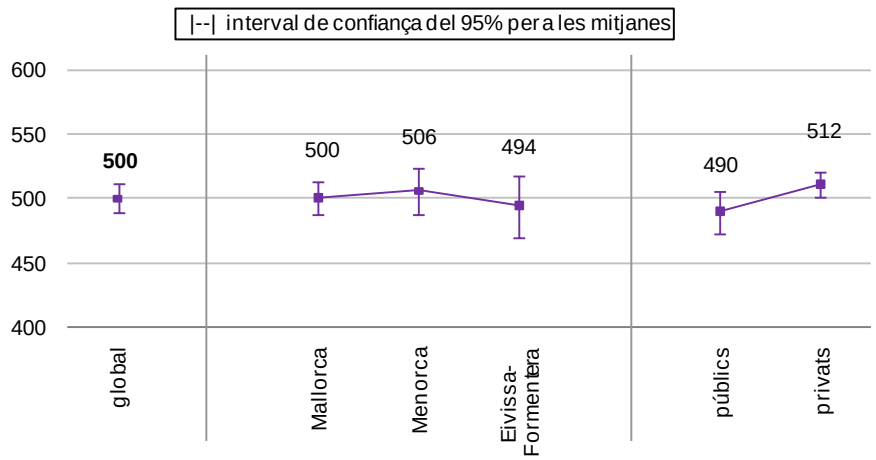

Al gràfic següent apareix el percentatge d'alumnes que consolidaren la competència (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i el que estaven en procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

El percentatge d'alumnes que consolidà la competència comunicativa en llengua anglesa va ser del 49,9 %, encara que bona part de l'alumnat que es trobava en procés de consolidació (35,9 %) l'haurà consolidada, molt probablement, en acabar l'etapa.

El percentatge més elevat de consolidació d'aquesta competència va correspondre territorialment a l'illa de Menorca (52,4 %) i, per tipologia de centres, als centres privats concertats (52,9 %). Tot i així, les diferències que s'aprecien per illes i per titularitat no són estadísticament significatives.

Si es compara la distribució dels diferents graus d'assoliment s'observa que, en el cas de l'illa de Menorca, hi ha un desplaçament cap als graus d'assoliment més alts de la competència, tendència superior a la de la resta d'illes. D'altra banda, també es pot apreciar que les distribucions de Mallorca i d'Eivissa i Formentera són molt semblants a la del global de les Illes Balears.

Quant a la titularitat, les diferències respecte de l'assoliment varen ser petites (48 % als públics enfront del 53 % als privats concertats).

Gràfic R1.1.2. Percentatge d'alumnat per graus d'assoliment de la CCL en llengua anglesa per titularitat i per illa (4t EP). Avaluació 2012-2013

En la competència en comunicació lingüística en llengua anglesa el percentatge d'alumnes que consolidaren la competència en l'avaluació de 2012-2013 (49,9 %) disminueix de forma estadísticament no significativa respecte de l'avaluació de 2010-2011 (53,1 %).

En la comparació entre l'avaluació de 2012-2013 i la de 2010-2011 es pot apreciar que el percentatge de consolidació de Mallorca i d'Eivissa i Formentera

disminueix, però no significativament des d'un punt de vista estadístic. És remarcable l'augment del percentatge de consolidació de Menorca, encara que aquesta diferència tampoc és estadísticament significativa.

Per titularitat dels centres, es va produir una disminució del percentatge de consolidació dels centres públics i dels centres privats concertats respecte de l'avaluació del curs 2010-2011.

Gràfic R1.1.3. Evolució del percentatge d'alumnes que consolida la CCL en llengua anglesa per titularitat i per illes (4t EP). Avaluacions del 2008-2009 al 2012-2013

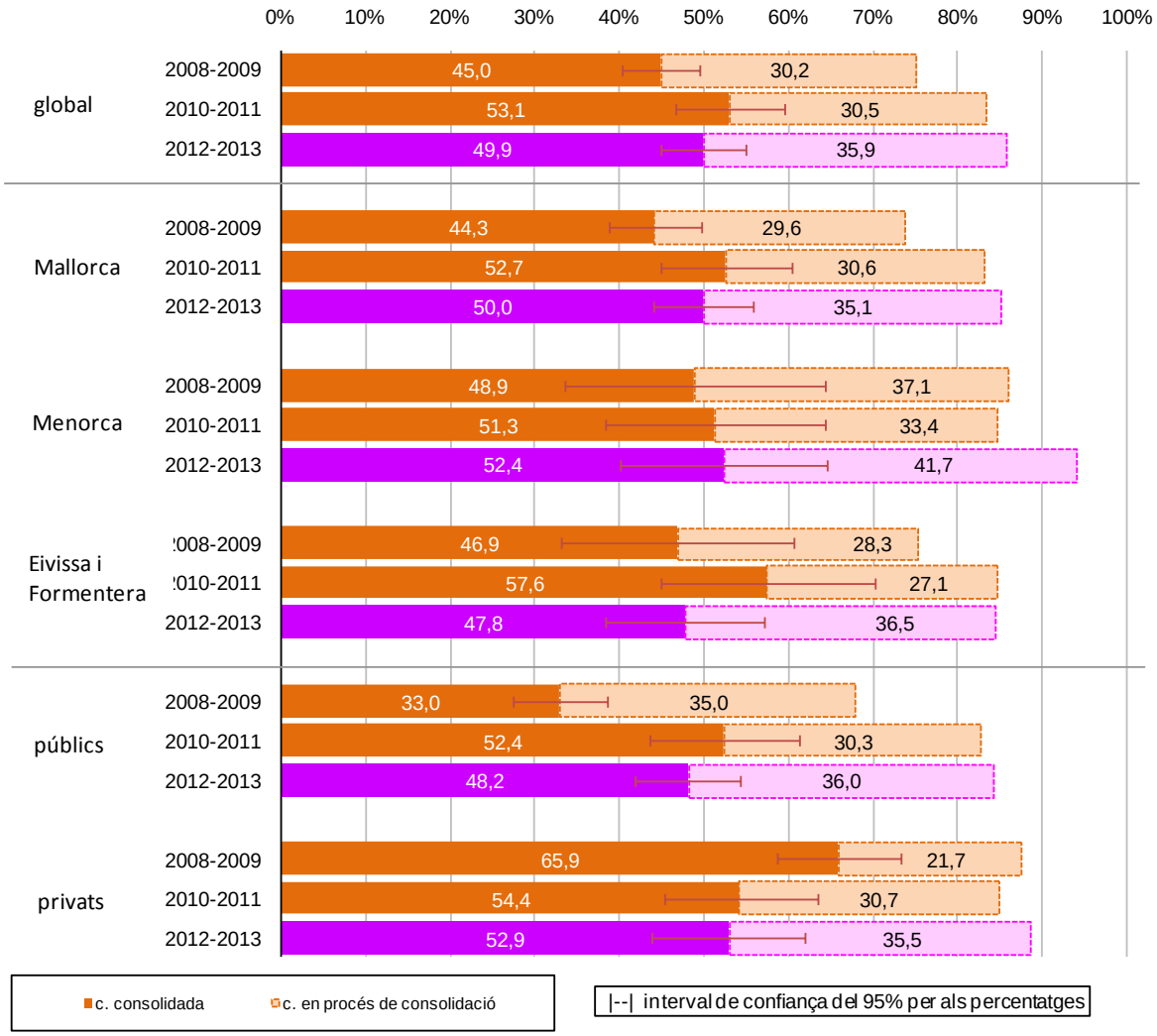

Competència en comunicació lingüística en llengua castellana (4t EP)

Al gràfic que es presenta a continuació apareixen les puntuacions mitjanes a l'escala TRI corresponents al global de les Illes Balears (sempre 500) i a les diferents desagregacions (illes i titularitat dels centres). Aquesta informació permet situar la posició de cada illa o tipus de centre segons la seva titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Els resultats més alts varen correspondre a Menorca (521 punts) i als centres de titularitat privada (510 punts).

Gràfic R1.1.4. Puntuacions TRI en la CCL en llengua castellana per titularitat i per illes (4t EP). Avaluació 2012-2013

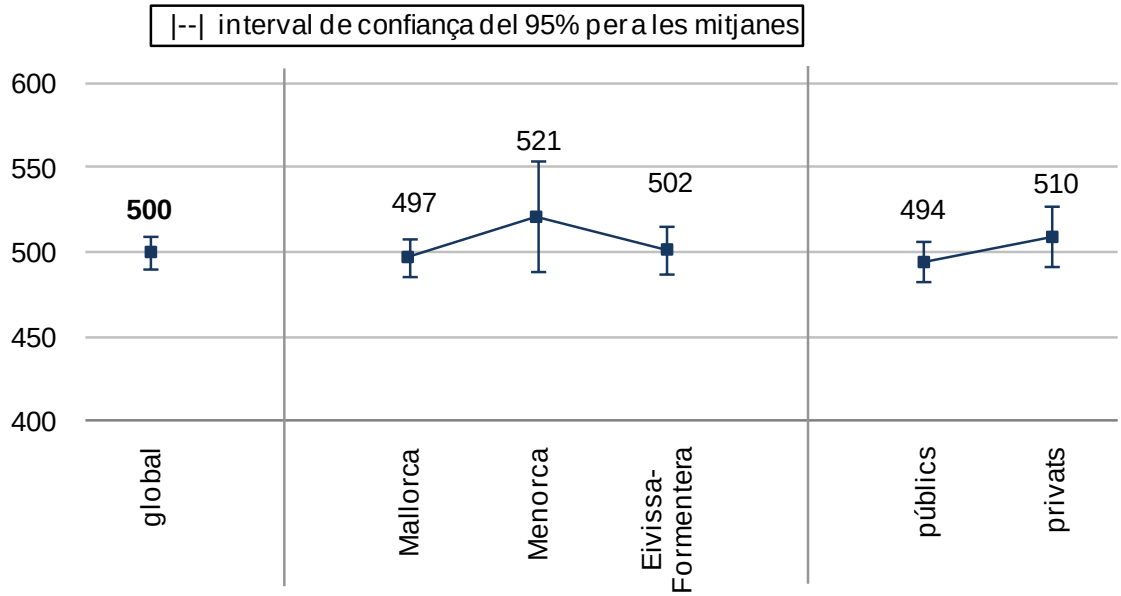

A continuació, apareix el gràfic que descriu el percentatge d'alumnat que va consolidar la competència (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i en procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

El percentatge d'alumnat que consolidà la competència comunicativa en llengua castellana a les Illes Balears és del 56,6 %, encara que bona part de l'alumnat que es trobava en procés de consolidació (28,5 % en el grau intermedi baix), molt probablement, l'haurà consolidada en acabar l'etapa.

El percentatge més elevat de consolidació d'aquesta competència va correspondre territorialment a l'illa de Menorca (65,2 %) i, per tipologia de centres, als centres privats concertats (61,2 %).

Comparant la distribució dels diferents graus d'assoliment s'observa que, en el cas de l'illa de Menorca, hi ha un desplaçament cap als graus d'assoliment més alts de la competència, tendència superior a la de la resta d'illes.

Quant a la titularitat, els centres privats concertats presentaren uns resultats desplaçats lleugerament cap als graus alts. La diferència més gran es trobà en els graus intermedi i intermedi alt.

Gràfic R1.1.5. Percentatge d'alumnes per graus d'assoliment de la CCL en llengua castellana per titularitat i per illes (4t EP). Avaluació 2012-2013

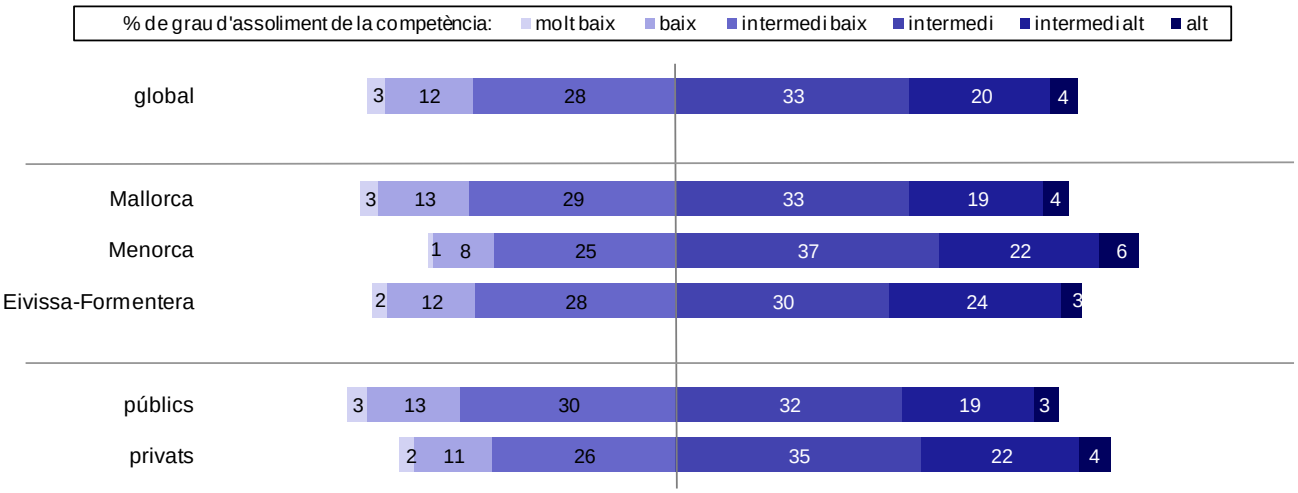

Pel que fa a la competència en comunicació lingüística en llengua castellana, el percentatge global d'alumnes que consolidaren la competència a l'avaluació de 2012-2013 (56,6 %) va disminuir de manera estadísticament no significativa respecte de l'avaluació de 2010-2011 (61,9 %).

Per illes, cal remarcar l'augment considerable en el percentatge de consolidació de Menorca respecte de les avaluacions anteriors.

El curs 2012-2013, tant a centres públics com als privats concertats, un percentatge inferior d'alumnes al del que ho feren en l'avaluació del curs 2010-2011 va consolidar la competència, tot i que les diferències en els resultats entre ambdues avaluacions no poden considerar-se estadísticament significatives.

Gràfic R1.1.6. Evolució del percentatge d'alumnat que consolida la CCL en llengua castellana per titularitat i per illes (4t EP). Avaluacions del 2008-2009 al 2012-2013

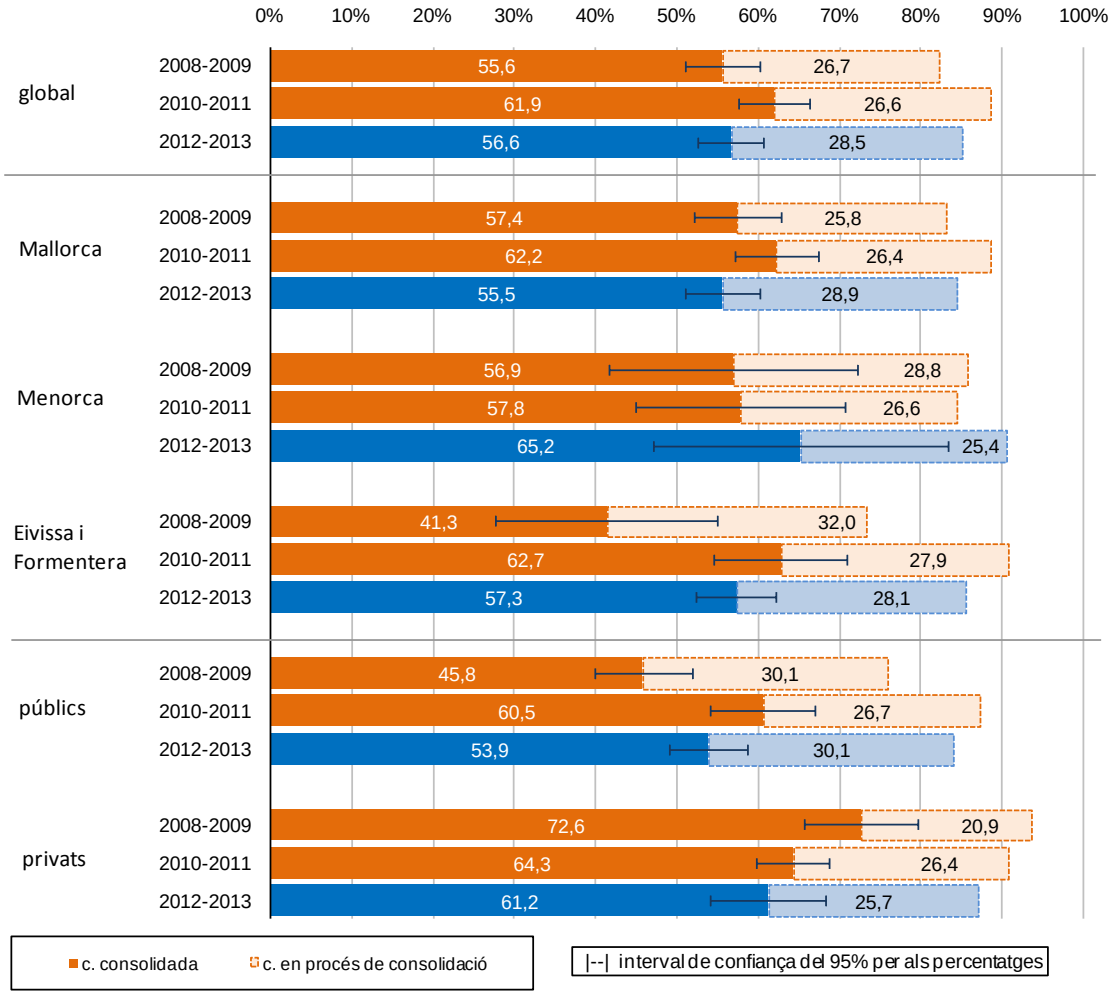

Competència en comunicació lingüística en llengua catalana (4t EP)

Al gràfic R1.1.7 apareixen les puntuacions mitjanes en l'escala TRI corresponents al global de les Illes Balears (sempre 500) i a les diferents desagregacions considerades en aquest estudi (territorial —illes— i per titularitat dels centres). Aquesta informació permet posicionar cada illa o tipus de centre segons la seva titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Com es pot apreciar, els resultats més alts varen correspondre a Menorca (513 punts) i als centres privats concertats (504 punts), encara que les diferències trobades només són estadísticament significatives en funció de la titularitat.

Gràfic R1.1.7. Puntuacions TRI en la CCL en llengua catalana, per titularitat i per illa (4t EP). Avaluació 2012-2013

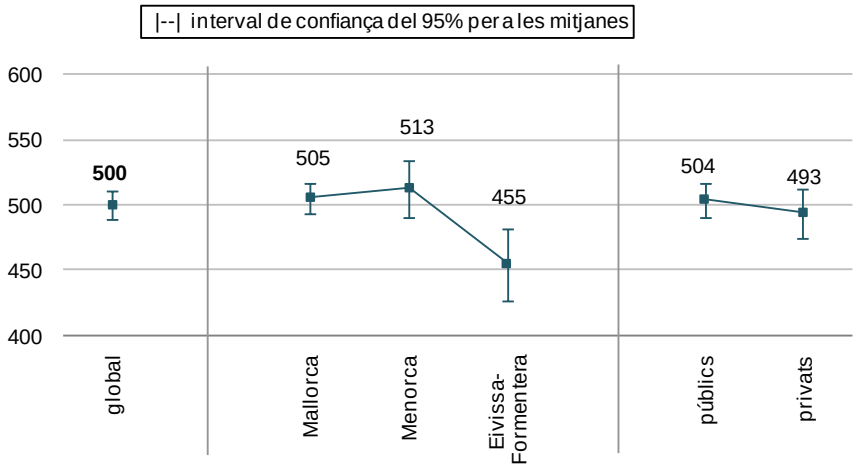

A continuació, es mostra el gràfic que representa el percentatge d'alumnes que ha consolidat la competència (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i el que estava en procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

El percentatge d'alumnes que consolidà la competència comunicativa en llengua catalana a les Illes Balears és del 59,2 %, encara que bona part d'alumnes que es trobava en procés de consolidació (23,7 % en el grau intermedi baix), molt probablement, l'haurà consolidada en acabar l'etapa.

Els percentatges més alts de consolidació de la competència es donaren a Menorca (60,3 %) i als centres de titularitat pública (61,7 %), encara que les diferències trobades només són estadísticament significatives en funció de la titularitat.

Comparant la distribució de Mallorca respecte de les altres illes s'observa que aquesta està desplaçada cap als graus d'assoliment més alts de la competència.

Quant a la titularitat, els centres públics presentaren uns resultats desplaçats lleugerament cap als graus més alts.

Gràfic R1.1.8. Percentatge d'alumnes per grau d'assoliment de la CCL en llengua catalana per titularitat i per illa (4t EP). Avaluació 2012-2013

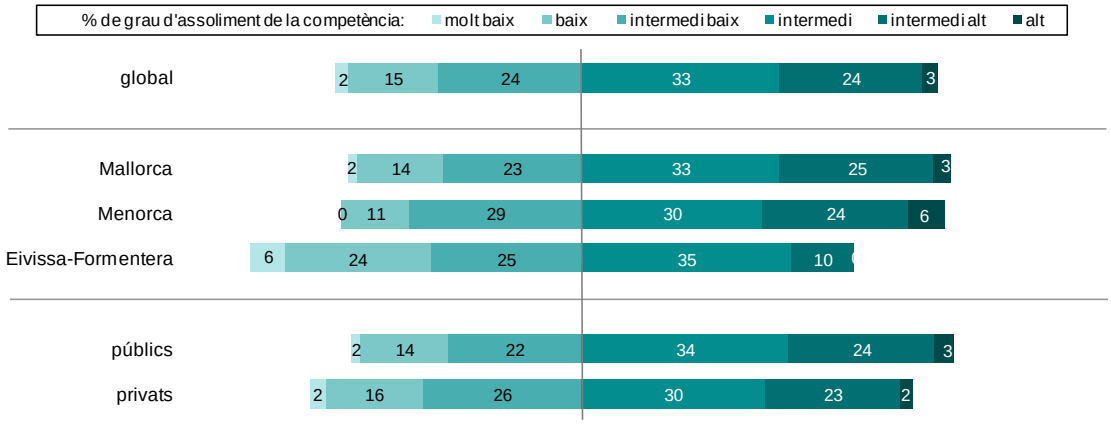

En el cas d'aquesta competència en comunicació lingüística en llengua catalana, el percentatge global d'alumnes que la consolidaren a l'avaluació de 2012-2013 (59,2 %) disminueix en relació amb avaluacions anteriors, encara que la diferència no és estadísticament significativa.

Així mateix, el percentatge de consolidació entre illes va ser inferior en tots els casos, però tampoc significativament des d'un punt de vista estadístic.

Per titularitat, els percentatges de consolidació entre les dues darreres avaluacions disminuiren tant als centres públics com als centres privats concertats.

Gràfic R1.1.9. Evolució del percentatge d'alumnes que consolida la CCL en llengua catalana per titularitat i per illa (4t EP). Avaluacions del 2008-2009 al 2012-2013

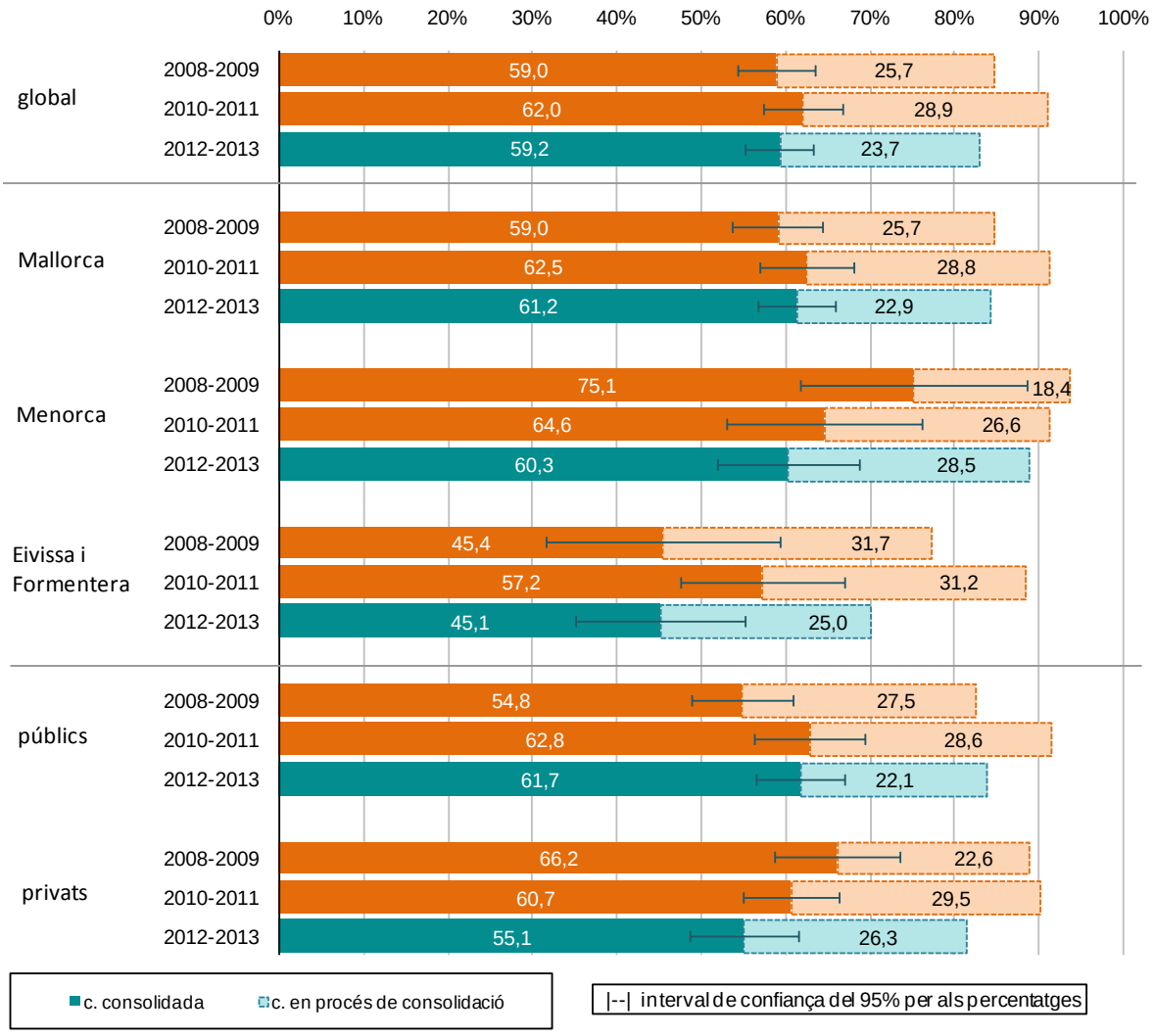

R1.2. Competència matemàtica (4t EP)

Definició: resultats globals assolits en la competència matemàtica per l'alumnat de quart d'educació primària en l'Avaluació de diagnòstic 2012-2013 (àmbit autonòmic).

Desagregacions: per titularitat i illa.

Evolució de l'indicador: curs 2008-2009, 2010-2011 i 2012-2013.

Especificacions tècniques: els resultats s'expressen en puntuacions TRI (escala amb mitjana 500 i desviació típica 100).

En les dades referides a les Illes Balears la mitjana del conjunt de l'arxipèlag es fixà en 500 punts per a totes les competències. Aquests resultats permeteren conèixer la posició del centre respecte del conjunt de centres de les Illes Balears, dels de la mateixa illa i dels de la mateixa titularitat.

Anàlisi

Al gràfic, apareixen les puntuacions mitjanes en l'escala TRI corresponents al global de les Balears (500) i a les diferents desagregacions (illes i titularitat dels centres). Aquesta informació permet situar la posició de cada illa o tipus de centre segons la titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Els resultats més alts varen correspondre a Menorca (506 punts) i als centres privats concertats (501 punts), tot i que en aquest darrer cas les diferències no són estadísticament significatives.

Gràfic R1.2.1. Puntuacions TRI en la competència matemàtica, per titularitat i per illes (4t EP). Avaluació 2012-2013

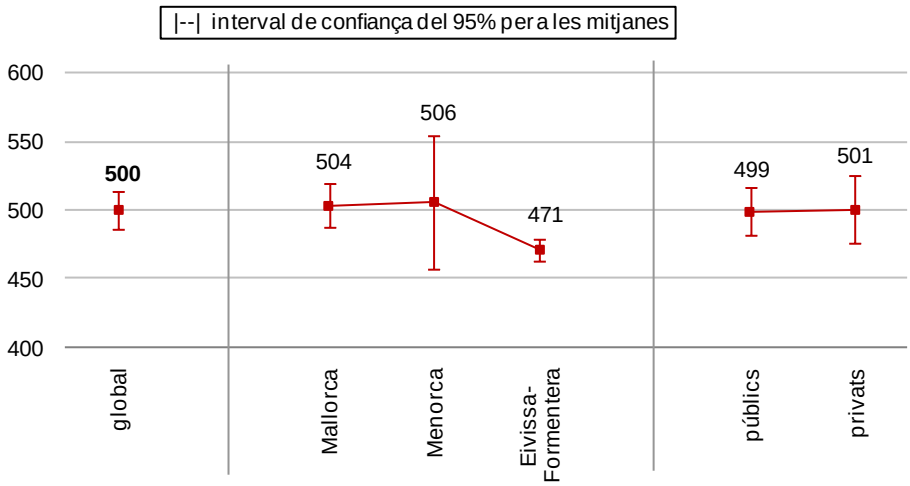

Al gràfic següent apareix el percentatge d'alumnes que tenia la competència consolidada (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i el que estava en procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

Pel que fa al conjunt de les illes, el 44,6 % d'alumnes tenia consolidada la competència, encara que bona part de l'alumnat que es trobava en procés de consolidació (38 %), probablement, l'haurà consolidada en acabar l'etapa.

Els percentatges més alts de consolidació de la competència varen correspondre territorialment a l'illa de Menorca (47,7 %) i, per titularitat, als centres privats concertats (47,1 %).

Pel que fa a les distribucions de l'alumnat segons el grau d'assoliment per illa, que es pot observar al gràfic següent, la corresponent a Menorca està desplaçada lleugerament cap als graus d'assoliment més alts de la competència.

Quant a la titularitat, els centres privats concertats presentaren uns resultats desplaçats lleugerament cap els graus més alts. Les diferències més elevades es troben en el grau d'assoliment intermedi (28 % centres públics i 33 % centres privats concertats).

Gràfic R1.2.2. Percentatge d'alumnes per grau d'assoliment de la competència matemàtica per titularitat i per illa (4t EP). Avaluació 2012-2013

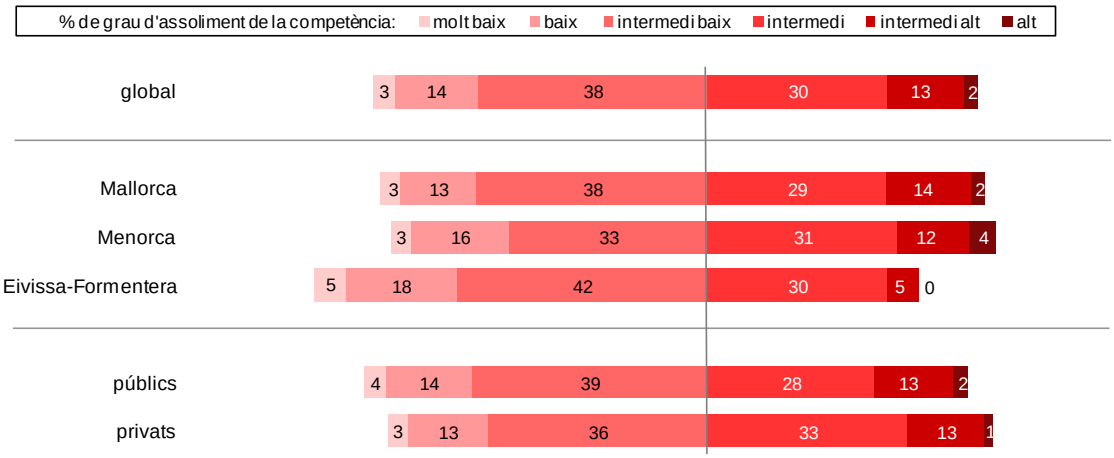

Respecte d'avaluacions anteriors, pel que fa a aquesta competència, s'aprecia un lleuger augment en el percentatge d'alumnes en procés de consolidació.

Per illes, els percentatges de consolidació en l'avaluació de 2012-2013 augmentaren lleugerament a Mallorca i Menorca. En el cas de les illes d'Eivissa i Formentera aquests percentatges, disminuïren respecte de les avaluacions passades.

Si tenim en compte la titularitat del centre, els percentatges de consolidació són molt semblants en les dues darreres avaluacions.

Gràfic R1.2.3. Evolució del percentatge d'alumnes que consolida la competència matemàtica per titularitat i per illa (4t EP). Avaluacions del 2008-2009 al 2012-2013

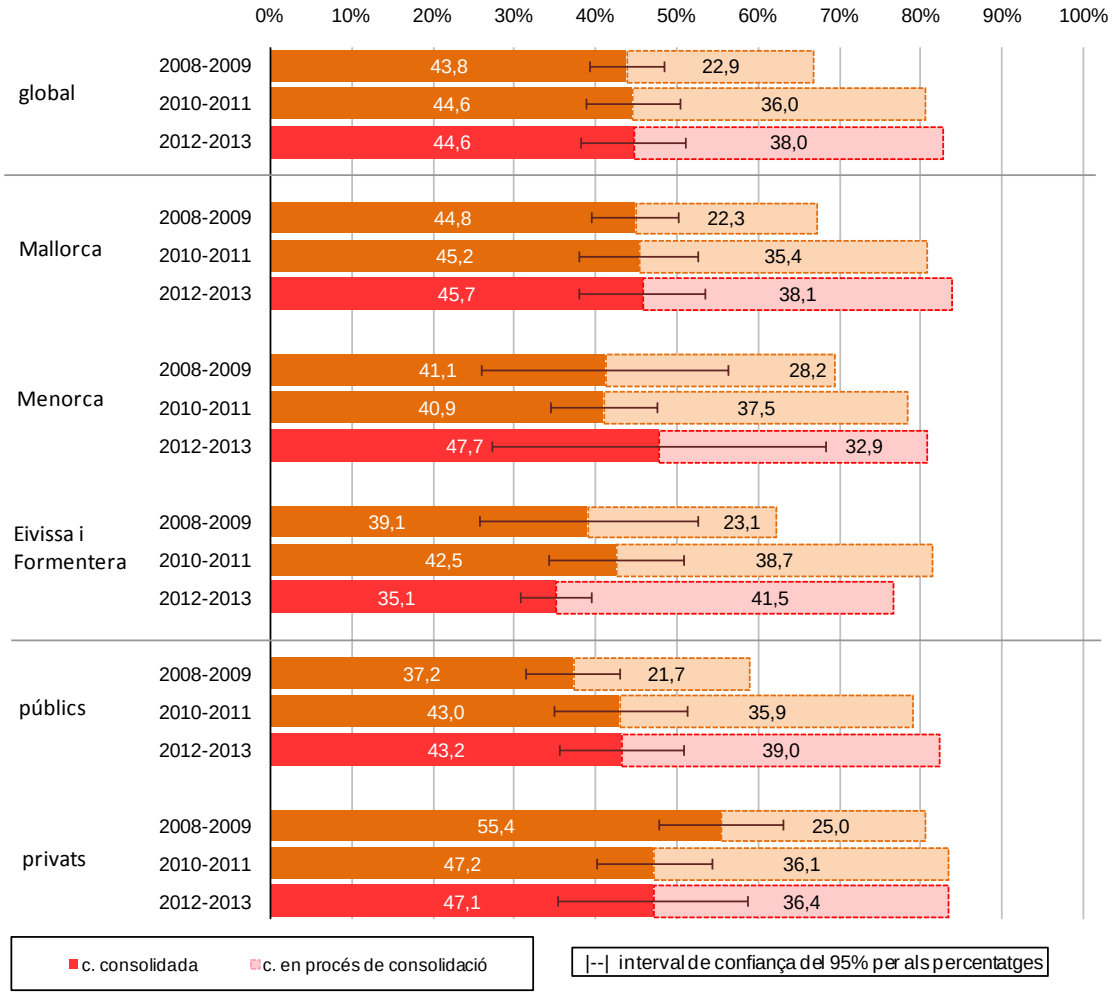

R2. Competències bàsiques a ESO (2n d'ESO)

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació (LOE) estableix a l'article 29 que, en finalitzar el segon curs de l'educació secundària obligatòria, tots els centres han de fer una avaluació de diagnòstic de les competències bàsiques assolides pels seus alumnes.

En termes semblants, la disposició addicional tercera del Decret 67/2008, de 6 de juny de 2008, que regula l'ordenació general dels ensenyaments de l'educació infantil, l'educació primària i l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears, preveu la realització d'aquestes avaluacions.

Els resultats de l'avaluació de diagnòstic de segon d'ESO duita a terme el curs 2013-2014 a les Illes Balears es poden consultar al web de l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears (http://iaqse.caib.es).

A continuació es presenten els resultats de la competència en comunicació lingüística i els de la competència matemàtica a les avaluacions de diagnòstic fetes a escala autonòmica.

R2.1. Competència en comunicació lingüística (2n ESO)

Definició: resultats globals assolits en la competència en comunicació lingüística per l'alumnat de segon d'educació secundària obligatòria en l'avaluació de diagnòstic 2013-2014.

Desagregacions: sexe, titularitat i illa.

Evolució de l'indicador: cursos 2008-2009, 2009-2010, 2011-2012 i 2013-2014.

Especificacions tècniques: els resultats s'expressen en puntuacions TRI (escala amb mitjana 500 i desviació típica 100).

La mitjana del conjunt de les Illes Balears es fixà en 500 punts per a totes les competències. Aquests resultats permeten conèixer la posició del centre —curs avaluat— respecte del conjunt de centres de les Illes Balears, dels de la mateixa illa i dels de la mateixa titularitat.

Anàlisi

Competència en comunicació lingüística en llengua anglesa (2n ESO)

Al gràfic R2.1.1. apareixen les puntuacions mitjanes en l'escala TRI corresponents al global de les Illes Balears (500 punts) i a les diferents desagregacions (illes i titularitat dels centres). Aquesta informació permet posicionar cada illa o tipus de centre segons la seva titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Els resultats més alts, territorialment, varen correspondre a l'illa d'Eivissa i Formentera (509 punts) i per titularitat als centres privats concertats (515 punts).

Gràfic R2.1.1. Puntuacions TRI en la CCL en llengua anglesa per titularitat, per sexe i per illa (2n ESO). Avaluació 2013-2014

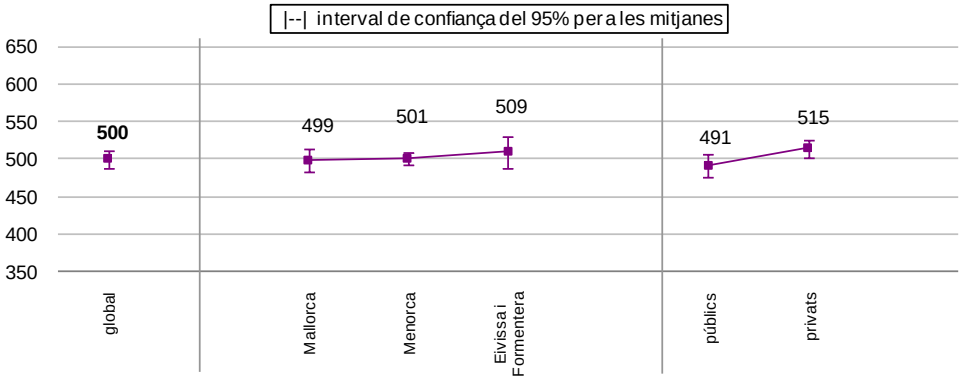

Al gràfic R2.1.2 apareix el percentatge d'alumnes que va consolidar la competència (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i el que estava en procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

El percentatge global d'alumnat que consolidà la competència comunicativa en llengua anglesa és del 45,3 %, encara que es previsible que bona part de l'alumnat en procés de consolidació (32,5 %) estarà en disposició de consolidar la competència en acabar l'ESO.

El major percentatge de consolidació de la competència, quant a territori, es va donar a les illes d'Eivissa i Formentera (50,1 %) i, per titularitat, als centres privats concertats (51,4 %).

Pel que fa a les distribucions de l'alumnat segons el grau d'assoliment per illes, la distribució de Mallorca i Menorca són molt semblants a la del global de les Illes Balears. La d'Eivissa i Formentera està desplaçada cap als graus d'assoliment més alts de la competència. Destaquen a Menorca els alts percentatges d'alumnat que se situaren en el grau intermedi baix, un 42 %, i intermedi alt, un 37 %.

Quant a la titularitat, la diferència respecte de l'assoliment no és gaire gran (42 % als públics i 51 % als privats concertats), encara que els centres privats presentaren uns resultats desplaçats cap als graus més alts. En el grau molt baix, s'hi trobava un 9 % dels alumnes dels centres públics i un 4 % dels alumnes dels centres privats concertats.

Gràfic R2.1.2. Percentatge d'alumnes per grau d'assoliment de la CCL en llengua anglesa per illa i per titularitat (2n d'ESO). Avaluació 2013-2014

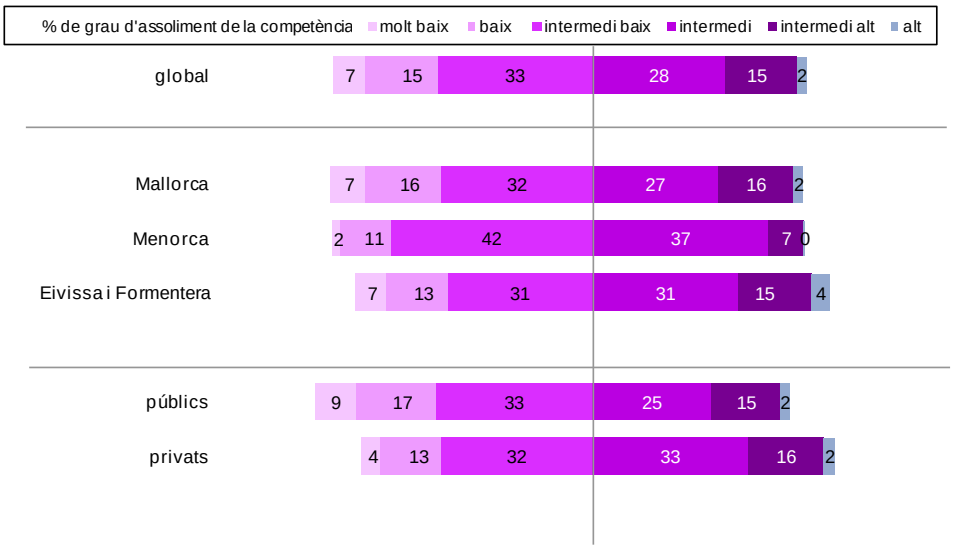

En la competència en comunicació lingüística en llengua anglesa el percentatge d'alumnes que consolidà la competència a l'avaluació de 2013-2014 (45,3 %)

augmenta, encara que de forma estadísticament no significativa, respecte de l'avaluació de 2011-2012 (42,5 %).

En la desagregació per illes, les diferències respecte de les avaluacions anteriors no són estadísticament significatives, exceptuant els resultats a les illes d'Eivissa i Formentera, on la diferència entre els alumnes que consolidaren la competència en la darrera avaluació respecte als que ho feren en l'avaluació de 2009-2010 sí que ho és.

Per titularitat, les diferències respecte de les avaluacions anteriors no són estadísticament significatives.

Gràfic R2.1.3. Evolució del percentatge d'alumnes amb la CCL en llengua anglesa consolidada per illes i per titularitat (2n ESO). Avaluacions del 2008-2009 al 2013-2014

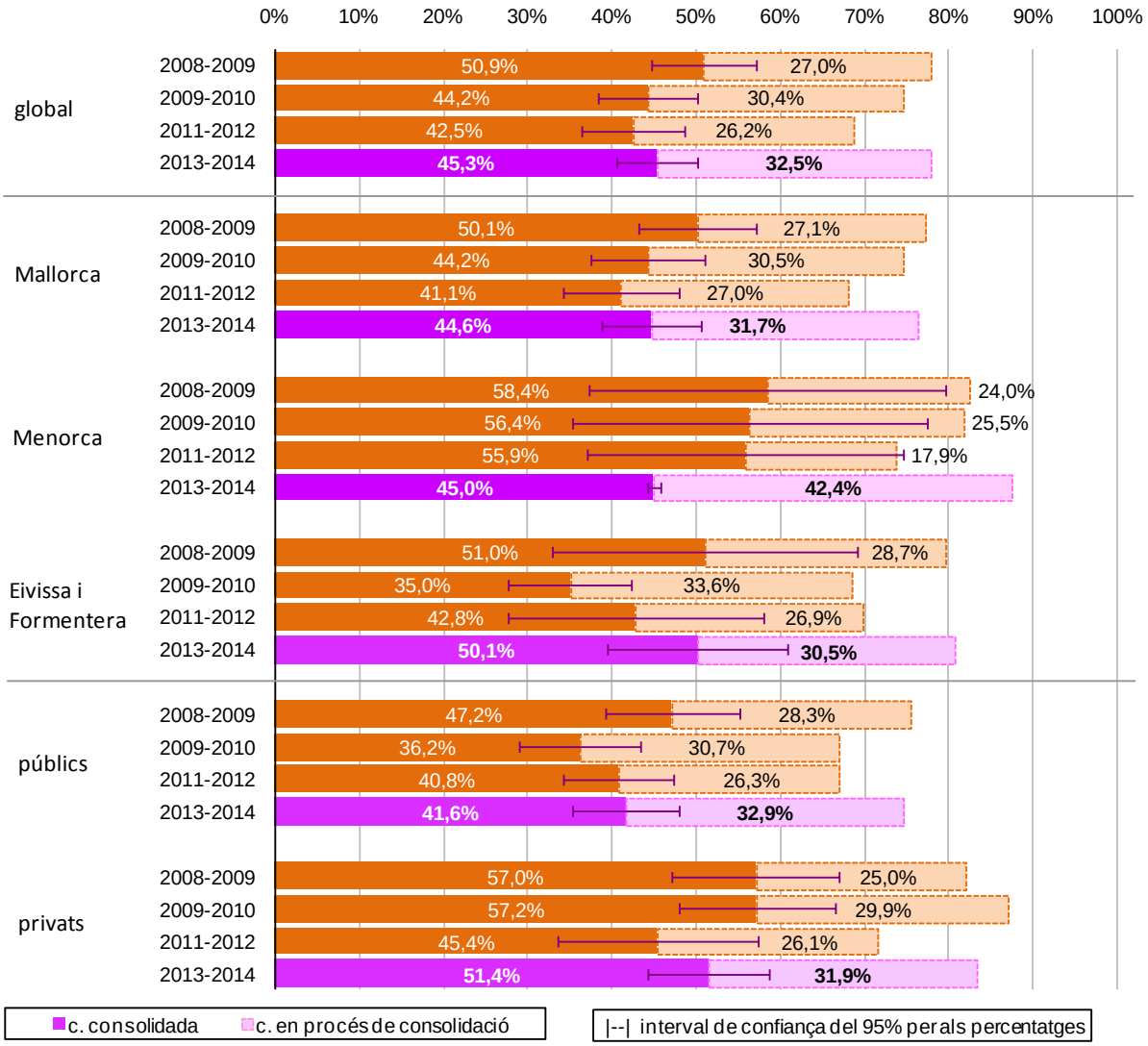

Competència en comunicació lingüística en llengua castellana (2n ESO)

Al gràfic apareixen les puntuacions mitjanes en l'escala TRI corresponents al global de les Illes Balears (500 punts) i a les diferents desagregacions (illes i titularitat dels centres). Aquesta informació permet situar la posició de cada illa o tipus de centre segons la titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Els resultats més alts territorialment varen correspondre a la illa de Menorca (527 punts) i, per titularitat, als centres de titularitat privada (528 punts).

Gràfic R2.1.4. Puntuacions TRI en la CCL en llengua castellana per titularitat i per illa (2n ESO). Avaluació 2013-2014

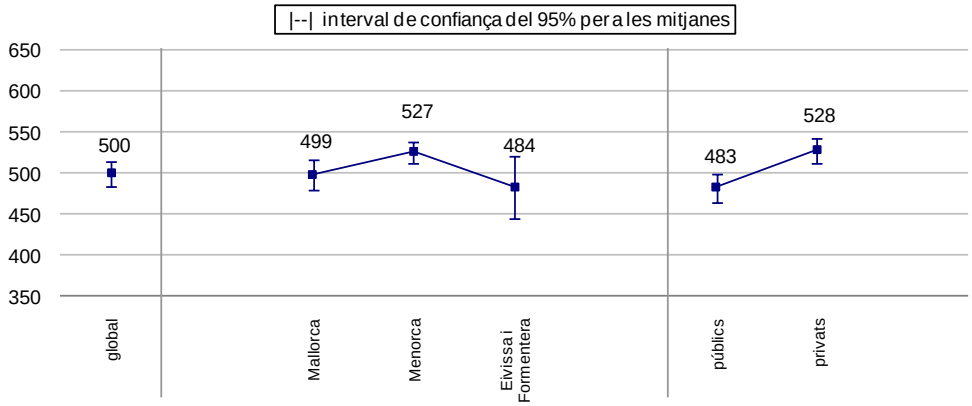

A continuació apareix un gràfic amb el percentatge d'alumnat que tenia la competència consolidada (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i en procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

El 59,6 % de l'alumnat consolidà la competència (situat en els graus d'assoliment intermedi i superiors). A més, és previsible que aquest percentatge sigui superior ja que el 28,1 % d'alumnes es trobava en procés de consolidació i encara els quedaven dos cursos per completar l'etapa.

El percentatge més gran de consolidació de la competència per illes es va donar a l'illa de Menorca (75,3 %) i, per titularitat, als centres de titularitat privada (70,1 %).

Pel que fa a les distribucions de l'alumnat segons el grau d'assoliment per illes (vegeu el gràfic següent), s'observa que a Menorca la distribució està desplaçada cap als nivells alts d'assoliment de la competència. La distribució de Mallorca és molt semblant a la del global de les Illes Balears i la d'Eivissa i Formentera està

lleugerament desplaçada cap als graus d'assoliment més baixos de la competència.

Quant a la titularitat, els centres privats presentaren uns resultats desplaçats cap als graus alts. La diferència més gran es trobava entre els graus molt baix i baix (16 % als públics i 5 % als privats).

Gràfic R2.1.5. Percentatge d'alumnes per graus d'assoliment TRI en la CCL en llengua castellana per titularitat i per illa (2n ESO). Avaluació 2013-2014

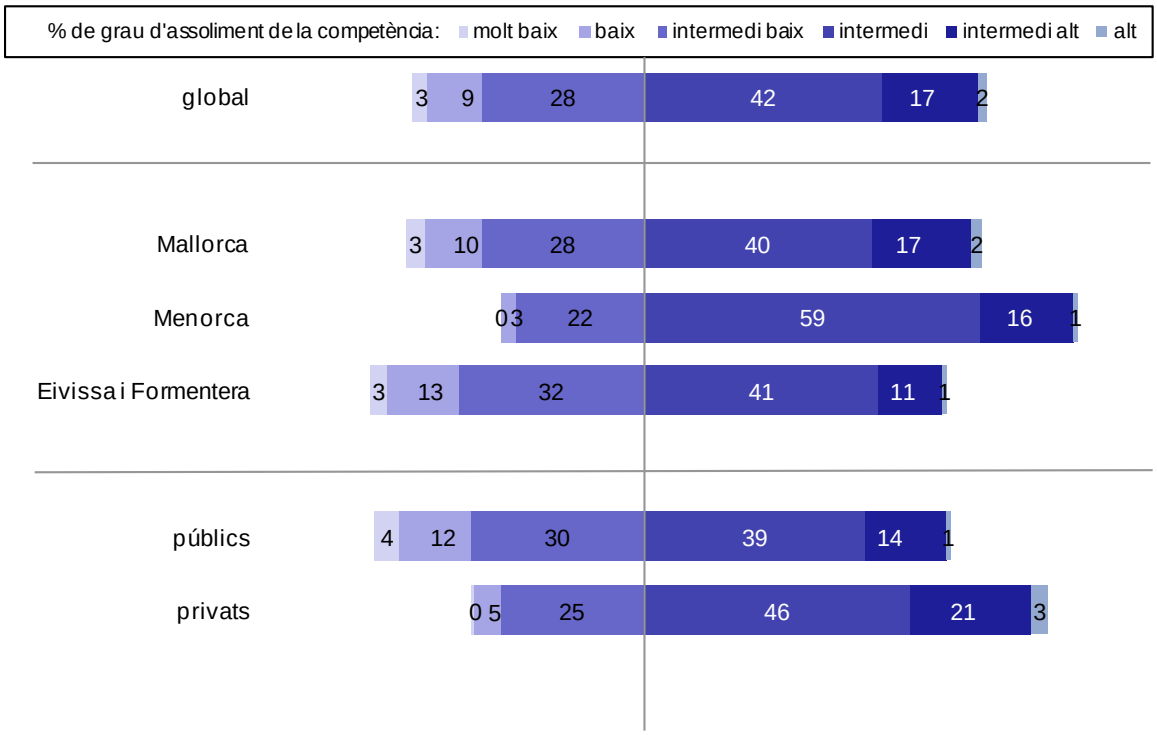

Pel que fa a la competència en comunicació lingüística en llengua castellana, el percentatge global d'alumnes que consolidaren la competència en l'avaluació de 2013-2014 (59,6 %) disminueix de forma estadísticament significativa respecte de l'avaluació de 2008-2009 (en què consolidava el 70,9 %) i a la de 2009-2010 (en què consolidava el 68,2 %).

La disminució del percentatge de consolidació a l'illa de Mallorca respecte de les avaluacions anteriors, igual que en el percentatge global, és estadísticament significativa respecte de l'avaluació de 2008-2009 i la de 2009-2010. A les illes d'Eivissa i Formentera, la disminució és estadísticament significativa només respecte de l'avaluació de 2008-2009.

Per titularitat, el percentatge de consolidació als centres públics disminueix de forma estadísticament significativa respecte de l'avaluació de 2008-2009.

Gràfic R2.1.6. Evolució del percentatge d'alumnes amb la CCL en llengua castellana consolidada per titularitat i per illa (2n ESO). Avaluacions del 2008-2009 al 2013-2014

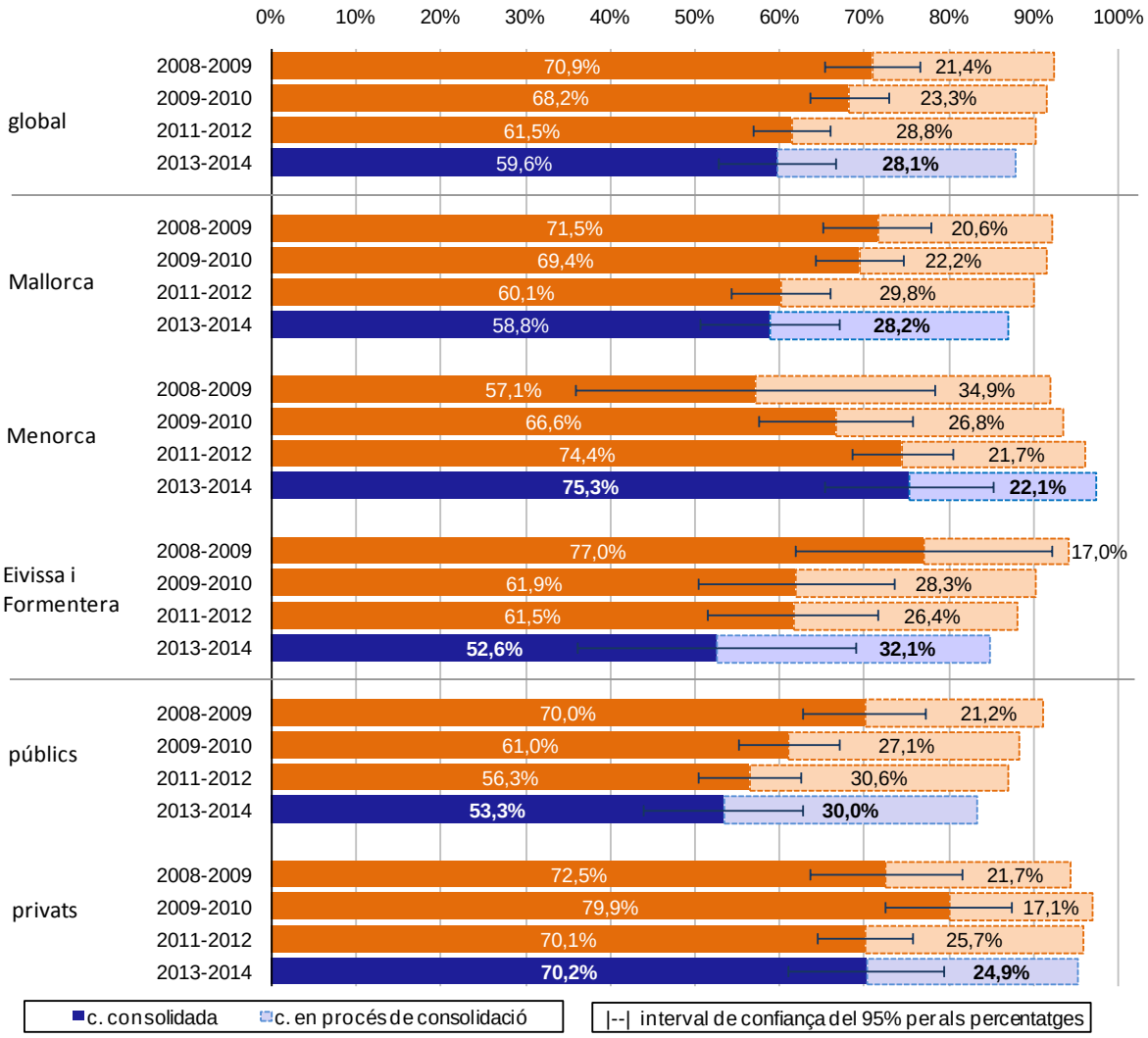

Competència en comunicació lingüística en llengua catalana (2n ESO)

Al gràfic que es presenta a continuació apareixen les puntuacions mitjanes a l'escala TRI corresponents al global de les Illes Balears (sempre 500) i a les diferents desagregacions (illes i titularitat dels centres). Aquesta informació permet situar la posició de cada illa o tipus de centre segons la titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Els resultats més alts varen correspondre a Menorca (526 punts) i als centres privats (522 punts).

Gràfic R2.1.7. Puntuacions TRI en la CCL en llengua catalana per titularitat i per illa (2n ESO). Avaluació 2013-2014

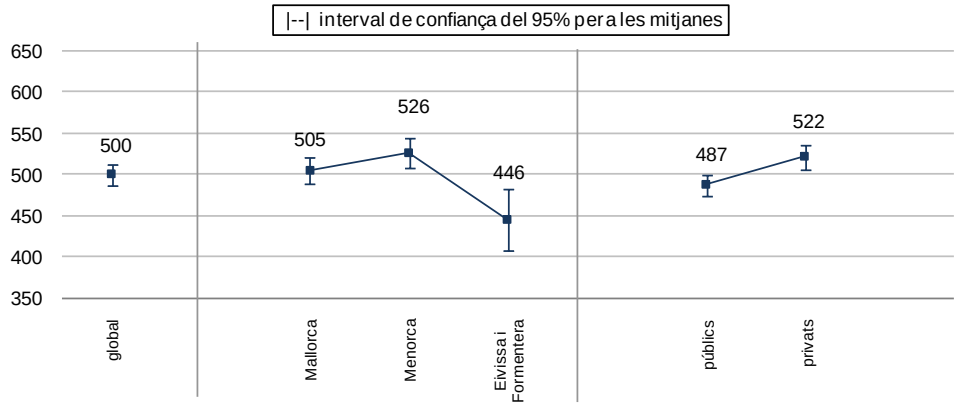

A continuació es mostra el gràfic representatiu del percentatge d'alumnat que tenia la competència consolidada (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i del que estava en procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

El percentatge global d'alumnes que consolidaren la competència comunicativa en llengua catalana a les Illes Balears és del 60,6 %, encara que si a aquest percentatge se li suma el percentatge d'alumnat en procés de consolidació (25,8 %), probablement, el 86,4 % de l'alumnat podria acabar l'etapa amb la competència consolidada

Els percentatges més alts de consolidació de la competència varen correspondre territorialment, a l'illa de Menorca (77,1 %) i, per titularitat, als centres de titularitat privada (69,7 %).

Pel que fa a la distribució d'alumnes segons el grau d'assoliment per illes, que es pot observar al gràfic següent, la que correspon a l'illa de Menorca està desplaçada cap als graus d'assoliment més alts de la competència. Destaca, comparativament, l'elevat percentatge en aquesta illa d'alumnes en el grau intermedi (53 %).

Segons la titularitat dels centres, els centres privats presentaren uns resultats desplaçats cap als graus més alts.

Gràfic R2.1.8. Percentatge d'alumnes per graus d'assoliment de la competència en CCL en llengua catalana per titularitat i per illa (2n d'ESO). Avaluació 2013-2014

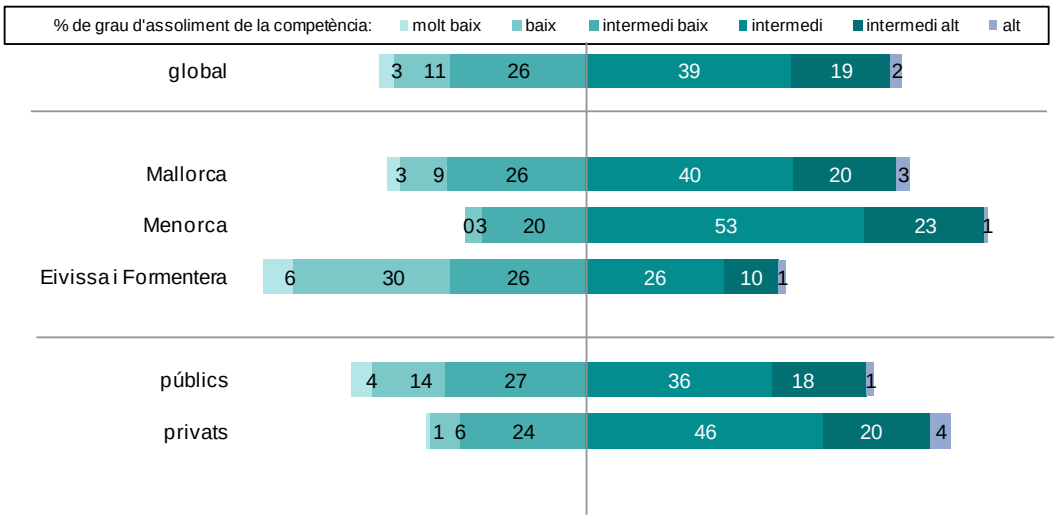

En la competència en comunicació lingüística en llengua catalana el percentatge global d'alumnes que la consolidaren a l'avaluació de 2013-2014 (60,6 %) disminueix de forma estadísticament significativa respecte de les avaluacions de 2008-2009 (73,6 %) i de les de 2009-2010 (67,9 %).

La disminució del percentatge de consolidació a l'illa de Mallorca respecte de les anteriors avaluacions, igualment que en el percentatge global, és estadísticament significativa respecte de l'avaluació de 2008-2009 i a la de 2009-2010. A Eivissa i Formentera, la disminució és estadísticament significativa només respecte de l'avaluació de 2008-2009.

Per titularitat, el percentatge de consolidació als centres públics disminueix de forma estadísticament significativa respecte de l'avaluació de 2008-2009.

Gràfic R2.1.9. Evolució del percentatge d'alumnes amb la competència en la CCL en llengua catalana consolidada per titularitat i per illa (2n ESO). Avaluacions de 2008-2009 a 2013-2014

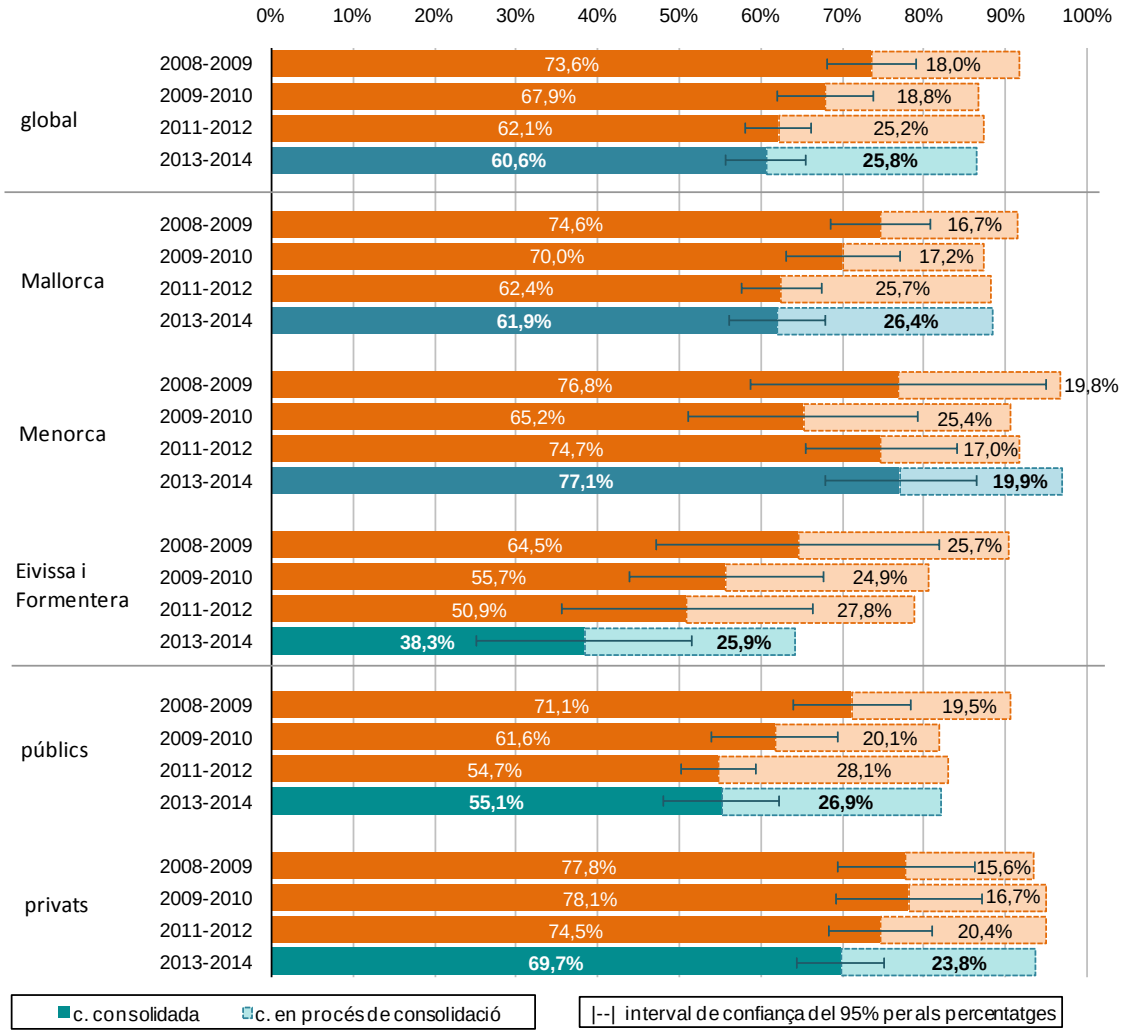

R2.2. Competència matemàtica (2n ESO)

Definició: resultats globals assolits en la competència matemàtica per l'alumnat de segon d'educació secundària obligatòria en l'Avaluació de diagnòstic 2013-2014.

Desagregacions: per titularitat i illa

Evolució de l'indicador: curs 2008-2009, 2009-2010, 2011-2012 i 2013-2014.

Especificacions tècniques: els resultats s'expressen en puntuacions TRI (escala amb una mitjana de 500 i una desviació típica de 100).

La mitjana del conjunt de les Illes Balears es fixà en 500 punts per a totes les competències. Aquests resultats permeten conèixer la posició del centre —curs avaluat— respecte del conjunt de centres de les Illes Balears, dels de la mateixa illa i dels de la mateixa titularitat.

Anàlisi

Al gràfic apareixen les puntuacions mitjanes en l'escala TRI corresponents al global de les Balears (500) i a les diferents desagregacions (illes i titularitat dels centres). Aquesta informació permet situar la posició de cada illa o tipus de centre segons la titularitat respecte de la mitjana global de les Illes Balears i comparar-les entre si.

Els resultats més alts, territorialment, varen correspondre a l'illa de Menorca (506 punts) i, per titularitat, als centres privats (517 punts).

Gràfic R2.2.1. Puntuacions TRI en competència matemàtica per sexe, titularitat i illa (2n ESO). Avaluació 2013-2014

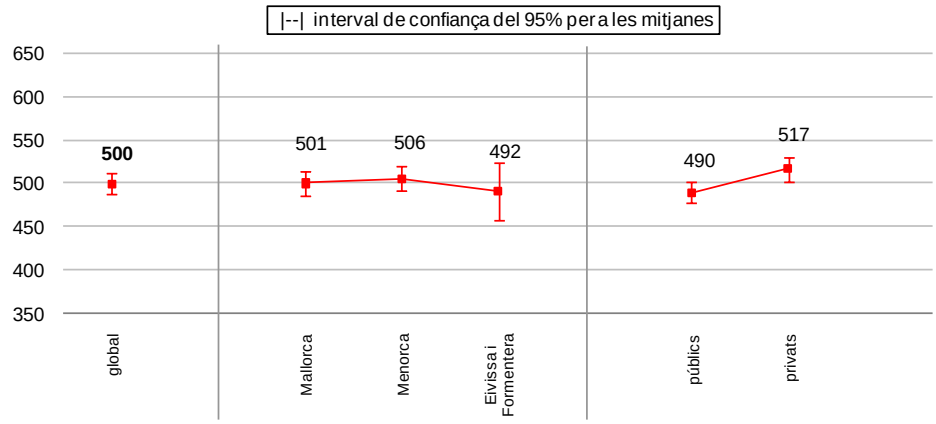

Al gràfic següent apareix el percentatge d'alumnes que tenia la competència consolidada (graus d'assoliment intermedi, intermedi alt i alt) i el que estava en

procés de consolidació (grau d'assoliment intermedi baix). La informació es desagrega en funció de l'illa i de la titularitat dels centres.

Pel que fa als resultats globals de les illes, el 41,6 % d'alumnat tenia consolidada la competència, encara que es previsible que bona part de l'alumnat que estava en disposició de consolidar la competència en acabar l'ESO (34,8 %) podria acabar l'etapa amb aquesta competència consolidada.

Pel que fa a les distribucions d'alumnes per illes segons el grau d'assoliment, que es pot observar al gràfic següent, la distribució de Mallorca i Menorca són molt semblants a la del global de les Illes Balears.

Quant a la titularitat, els centres privats concertats presentaren uns resultats desplaçats lleugerament cap als graus més alts. Les diferències més significatives es troben en el grau d'assoliment baix (24 % centres públics i 15 % centre privats concertats).

Gràfic R2.2.2. Percentatge d'alumnes per grau d'assoliment de la competència matemàtica, per titularitat i per illa (2n ESO). Avaluació 2013-2014

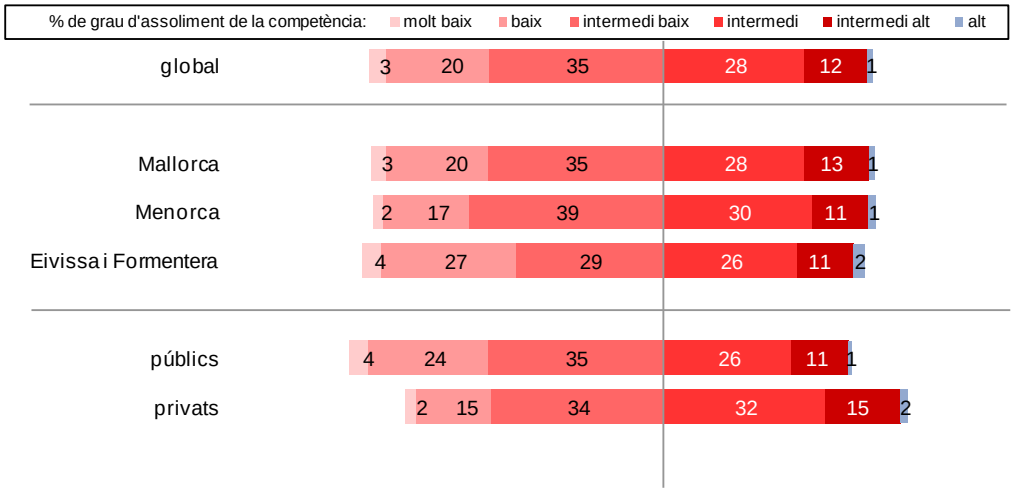

Finalment, en la competència matemàtica, les diferències entre les avaluacions fetes en diferents cursos no són estadísticament significatives, ni en els globals ni en les desagregacions.

Gràfic R2.2.3. Evolució del percentatge d'alumnes amb la competència matemàtica consolidada per titularitat i per illa (2n ESO). Avaluacions de 2008-2009 a 2013-2014

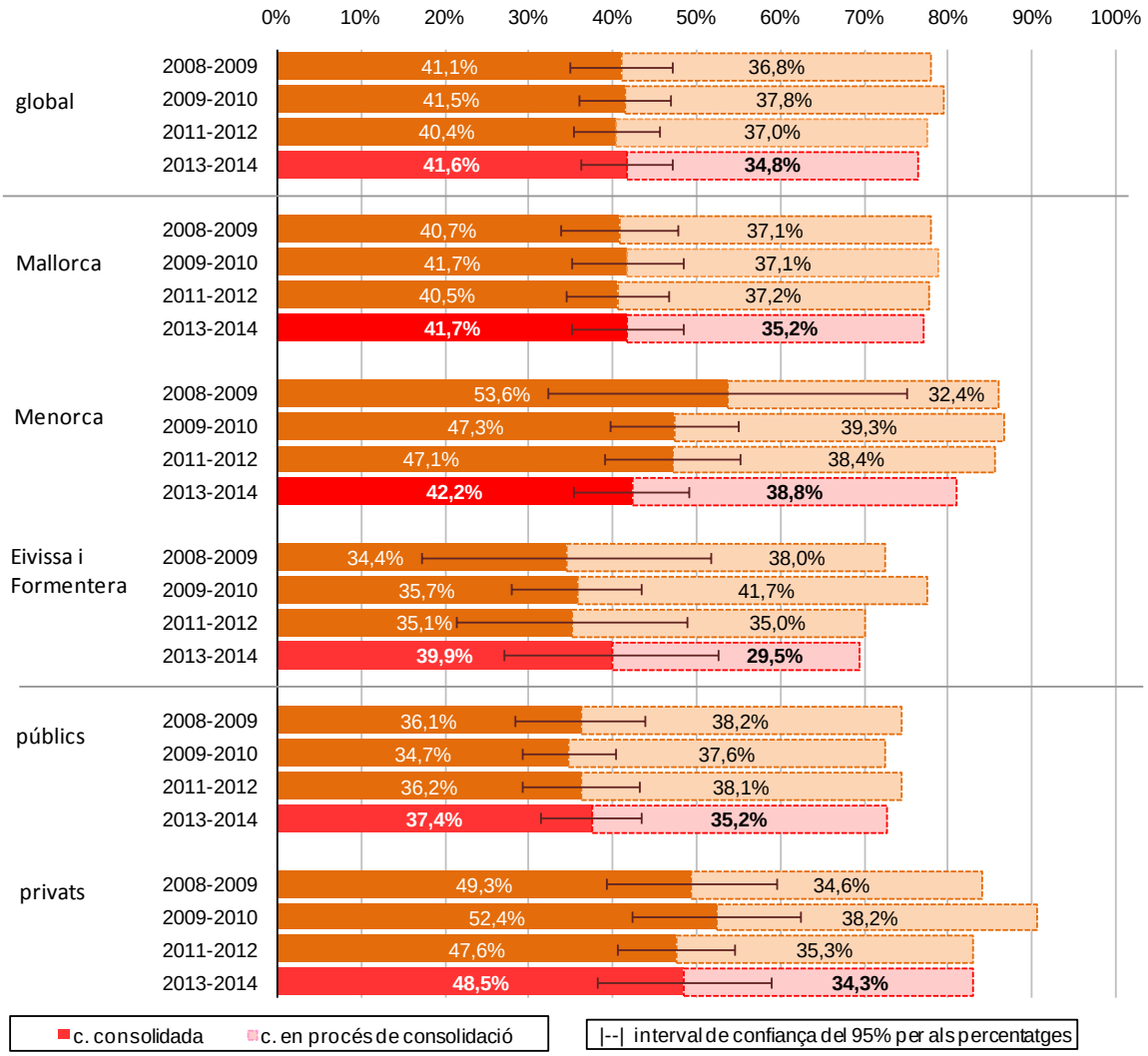

R4. Idoneïtat en l'edat dels alumnes

R4.1. Idoneïtat en l'edat dels alumnes d'educació obligatòria

Definició: percentatge d'alumnes que es trobava matriculat al curs que teòricament li correspon per edat.

Desagregacions: per edat i sexe.

Comparació Illes Balears / conjunt de l'Estat.

Especificacions tècniques: s'han calculat per a les edats de 8 i 10 anys (que varen correspondre a tercer i quart d'educació primària) i les de 12, 14 i 15 anys (corresponents als cursos de primer, tercer i quart d'educació secundària obligatòria).

Anàlisi

A mesura que augmenta l'edat disminueixen les taxes d'idoneïtat, la qual cosa indica que bona part dels alumnes acumula una o més repeticions a mesura que avança en les diferents etapes.

A l'inici de l'ESO —dotze anys—, gairebé un 20 % de la població escolaritzada no es trobava matriculada al curs que li correspondria per edat. En arribar a quart, només un 57 % dels alumnes es trobava al curs que teòricament li corresponia per edat.

A totes les edats, les al·lotes presentaren percentatges d'idoneïtat superiors als dels al·lots i aquesta diferència s'incrementa a mesura que augmenta l'edat, amb diferències de 10 i 12 punts percentuals als 14 i 15 anys respectivament.

Gràfic R4.1.1. Taxes d'idoneïtat a les Illes Balears, desagregades per sexe. Curs 2013-2014

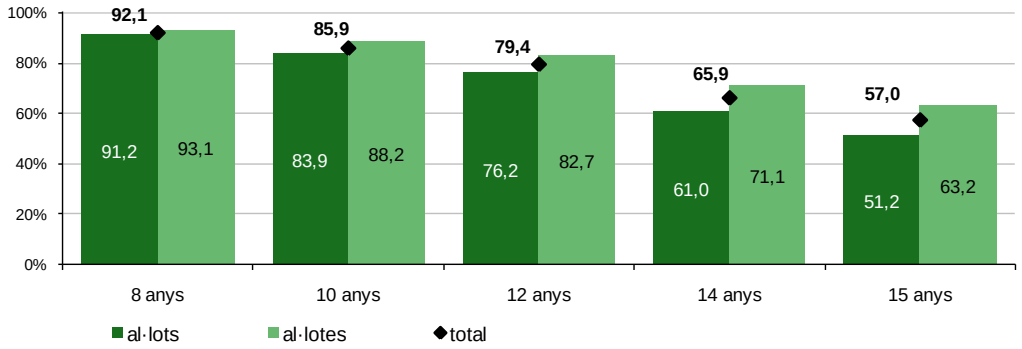

Aquesta mateixa tendència s'observa per al conjunt de l'Estat, especialment en els cursos de l'ESO. Tot i això, com es pot apreciar al gràfic següent, a totes les edats considerades les taxes d'idoneïtat de la població de les Illes Balears se situaven per davall de les taxes del conjunt de l'Estat. Al darrer curs de l'ESO, la diferència era de 6,6 punts percentuals.

Gràfic R4.1.2. Comparació de les taxes d'idoneïtat Illes Balears / Estat. Curs 2013-2014

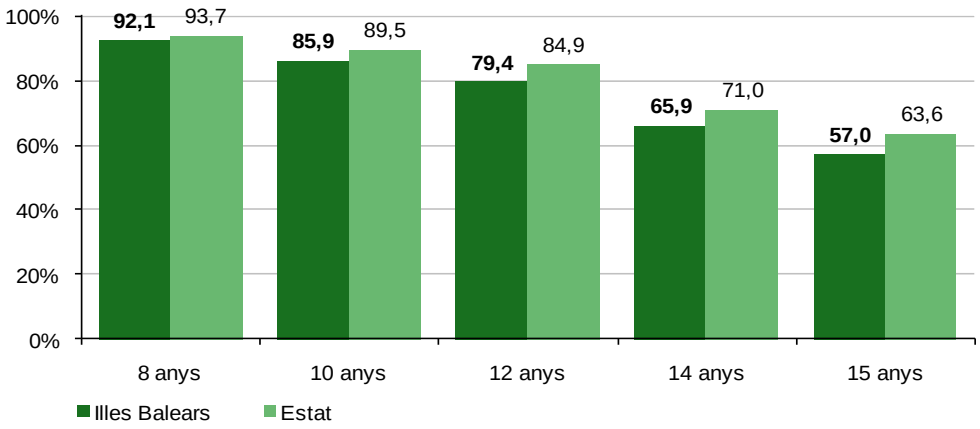

La taxa d'idoneïtat als 8 anys es manté relativament estable en els darrers 10 cursos escolars, i se situa entre el 91 % i el 92 % de la població d'aquesta edat.

En canvi, als 10 i als 12 anys, la taxa ha augmentat 3 i 5,4 punts percentuals des del curs 2009-2010, respectivament. En el mateix període de temps les taxes passaren de 61,8 % a 65,9 % als 14 anys i de 53,6 % a 57 % als 15 anys.

Gràfic R4.1.3. Evolució de les taxes d'idoneïtat a l'edat de 8 anys. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

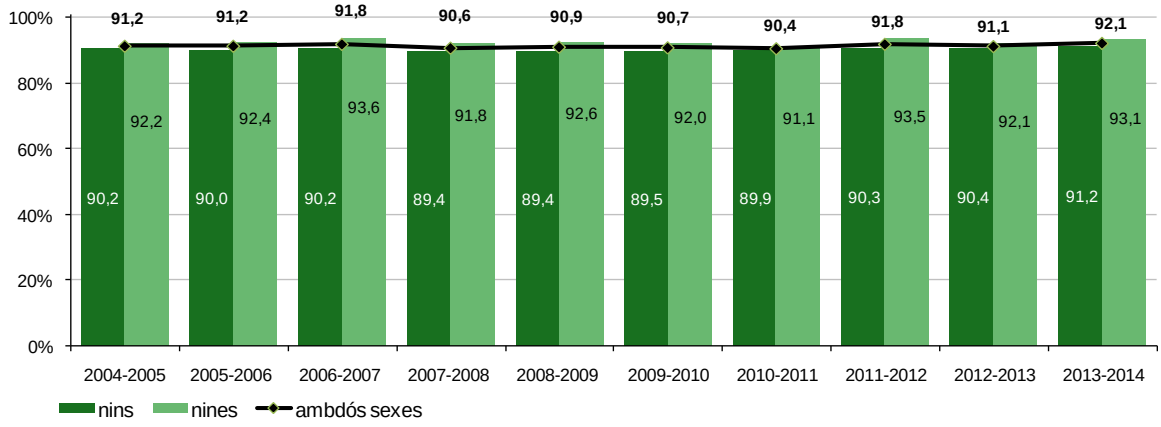

Gràfic R4.1.4. Evolució de les taxes d'idoneïtat a l'edat de 10 anys. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

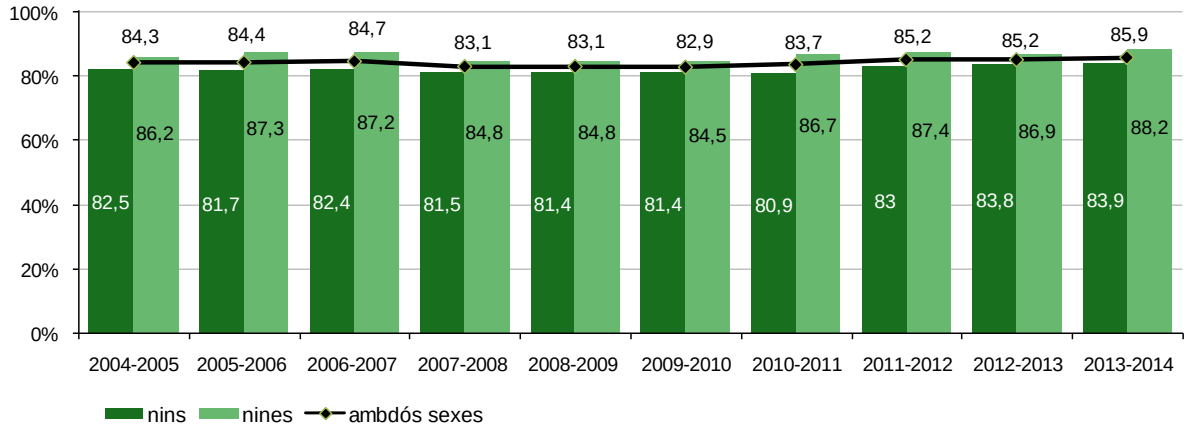

Gràfic R4.1.5. Evolució de les taxes d'idoneïtat a l'edat de 12 anys. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

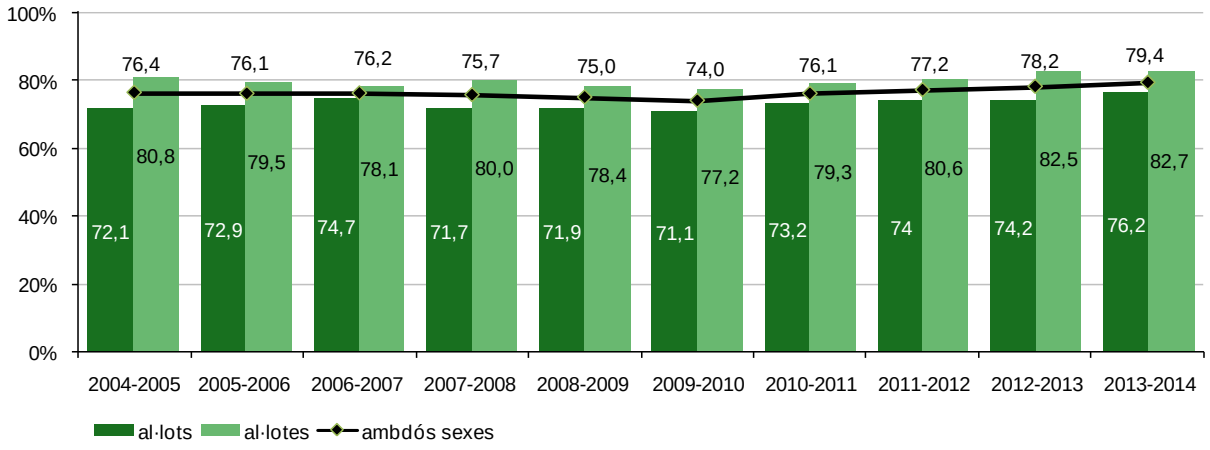

Gràfic R4.1.6. Evolució de les taxes d'idoneïtat a l'edat de 14 anys. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

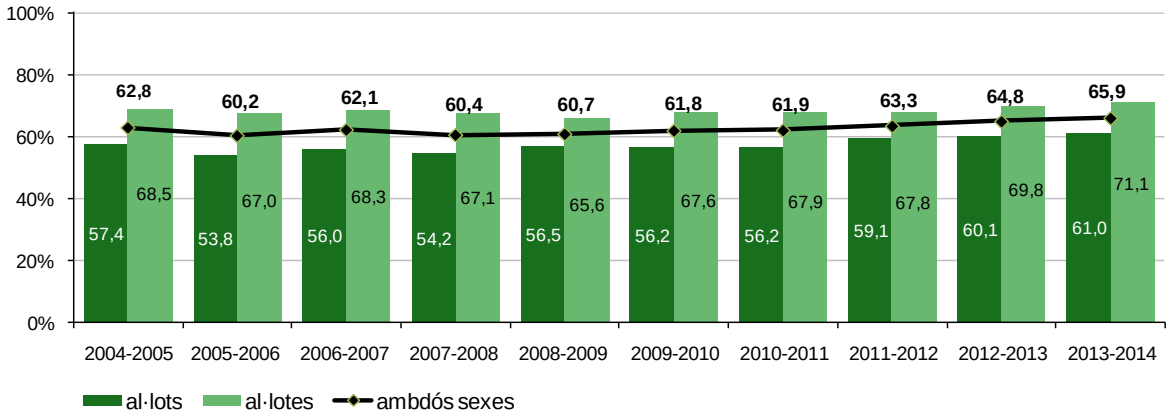

Gràfic R4.1.7. Evolució de les taxes d'idoneïtat a l'edat de 15 anys. Del curs 2004-2005 al 2013-2014

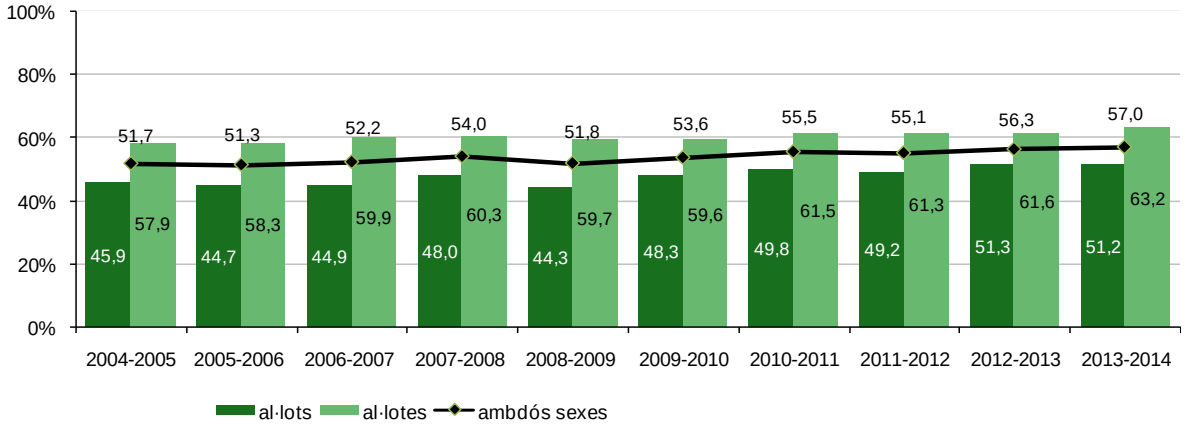

R4.2. Alumnes repetidors

Definició: percentatge d'alumnes que repeteix curs a l'educació obligatòria.

Desagregacions: per curs, titularitat i sexe.

Evolució de l'indicador: del curs 2009-2010 al 2013-2014.

Comparació Illes Balears / conjunt de l'Estat.

Especificacions tècniques: el percentatge de repetidors es calcula dividint el nombre de repetidors d'un curs concret entre la matrícula del curs acadèmic anterior i multiplicant el resultat per 100.

Anàlisi

A l'educació primària, al curs 2013-2014, el percentatge més gran de repetició es va donar al segon curs de l'etapa (6,8 %), moment en què finalitza el primer cicle de l'etapa i es requereix que els alumnes mostrin un cert grau de consolidació de les competències lligades al processos de lectoescriptura i càlcul. Aquest percentatge disminueix lleugerament a mesura que s'avança dins l'etapa. S'ha de considerar que aquesta disminució es deu, en part, al fet que la repetició solament es pot donar una vegada en tota l'etapa.

Al primer curs de l'educació secundària obligatòria es trobava el percentatge més gran de repetidors (13,8 %), probablement perquè en aquest curs s'hi troben sovint alumnes que presenten o presentaren desajustaments curriculars o dificultats d'aprenentatge que han repetit algun curs de primària i han anat promocionant per imperatiu legal fins arribar a l'ESO. El percentatge de repetidors al tercer curs d'aquesta etapa va ser del 12,5 %.

Si s'analitza la repetició per titularitats, es comprova que tant a l'educació primària com a l'educació secundària obligatòria, els percentatges més elevats es donaren als centres públics i que era molt més pronunciada a l'educació secundària obligatòria. Aquestes diferències a l'educació primària oscil·laren entre 1,3 i 3,7 punts percentuals, mentre que a l'educació secundària obligatòria oscil·laren entre 4,9 punts percentuals a segon d'ESO i 6 punts al darrer curs de l'etapa.

Gràfic R4.2.1. Percentatge d'alumnes repetidors a EP i ESO a les Illes Balears per titularitat. Curs 2013-2014

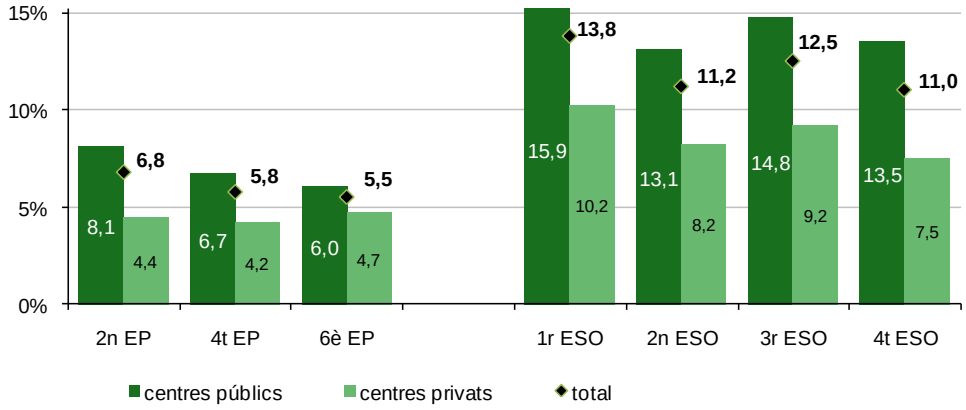

Com s'aprecia al gràfic R4.2.2, a ambdues etapes i en tots els cursos de l'ensenyament obligatori, les nines repetien amb menor freqüència que els nins. A l'educació primària les diferències oscil·laven entre 1,3 i 1,7 punts percentuals, mentre que a secundària ho feien entre 2,3 i 5,3 punts percentuals.

Gràfic R4.2.2. Percentatge d'alumnes repetidors a EP i ESO per sexe. Curs 2013-2014

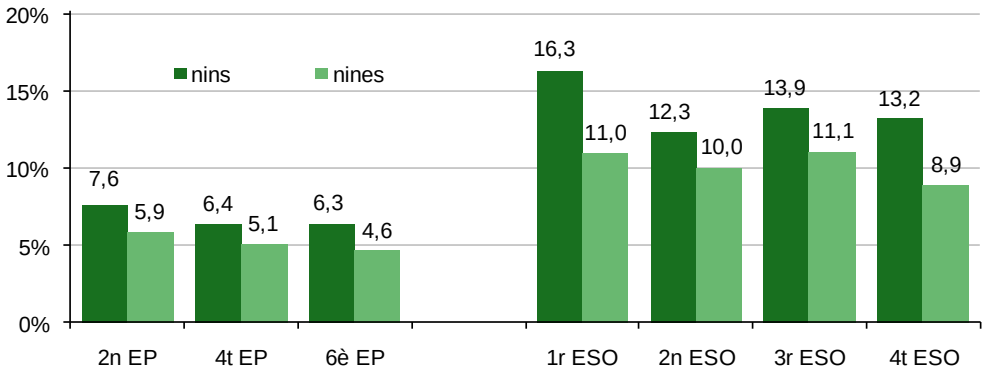

A tots els cursos, amb l'única excepció del segon curs de l'educació primària, s'ha produït una reducció del percentatge de repetidors des del curs 2009-2010 fins al curs 2013-2014. Al gràfic següent es comprova que aquesta disminució és més accentuada al darrer curs de l'educació primària i al primer curs de l'educació secundària obligatòria.

Gràfic R4.2.3. Evolució del percentatge d'alumnes repetidors a EP i ESO a les Illes Balears. Del curs 2009-2010 al 2013-2014

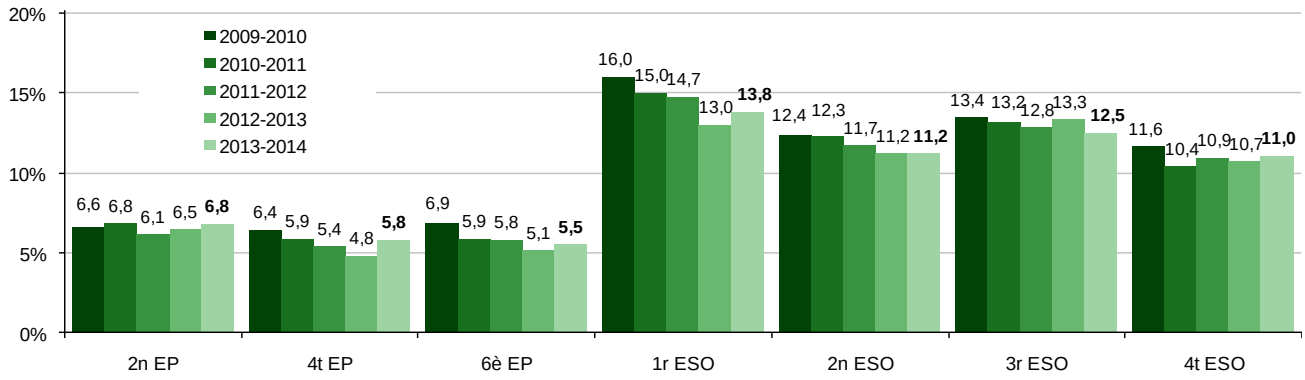

Al gràfic R4.2.4. es presenta la comparació entre els percentatges de repetidors a les Illes Balears i al conjunt de l'Estat.

A l'educació primària, el percentatge de repetidors a les Illes Balears va ser lleugerament superior al del conjunt de l'Estat.

A l'educació secundària obligatòria les majors diferències es donaren al primer curs (1,9 punts percentuals de diferència).

Gràfic R4.2.4. Comparació del percentatge d'alumnes repetidors a EP i a ESO Illes Balears / Estat. Curs 2013-2014

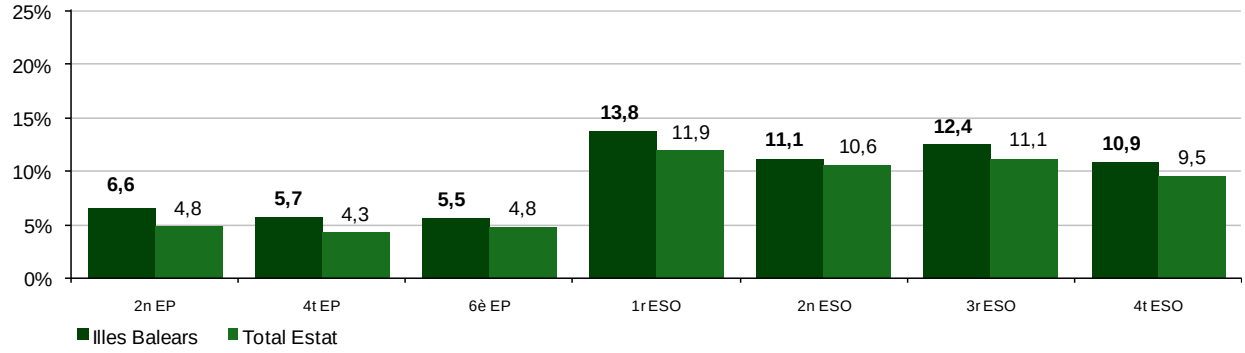

R5. Abandonament escolar prematur

Definició: percentatge de persones de 18 a 24 anys que tenen com a estudis màxims l'educació secundària obligatòria o nivells educatius inferiors i que no cursen cap tipus d'educació o formació.

Desagregacions: per illa, titularitat i sexe.

Comparació comunitats autònomes / conjunt de l'Estat.

Evolució de l'indicador: de l'any 2005 al 2014.

Especificacions tècniques:

- Es considera el percentatge de persones de 18 a 24 anys que tenen com a estudis màxims ESO o nivells educatius anteriors d'acord amb els nivells CINE següents: educació infantil (CINE 0), educació primària (CINE 1) i la primera etapa d'educació secundària (CINE 2).

  A partir de 2014, per determinar el nivell de formació assolit s'aplica la nova CNED 2014 (adaptació de la Classificació Internacional Normalitzada d'Educació).
- Càlculs proporcionats per l'Oficina d'Estadística del Ministeri d'Educació amb dades de l'enquesta de població activa facilitats per l'INE, amb la metodologia establerta per EUROSTAT.

Anàlisi

Reduir a un 10 % en el conjunt d'Europa l'abandonament escolar prematur és un dels objectius prioritaris del marc estratègic "Educació i Formació 2020". A Espanya s'ha proposat reduir-lo a un 15 %.

L'any 2014, la taxa d'abandonament a les Illes Balears va ser del 32,1 %. Aquesta taxa va ser de 10,3 punts percentuals superior en els homes (37,6 %) que en les dones (26,2 %).

Gràfic R5.1. Abandonament escolar prematur a les Illes Balears. Any 2014

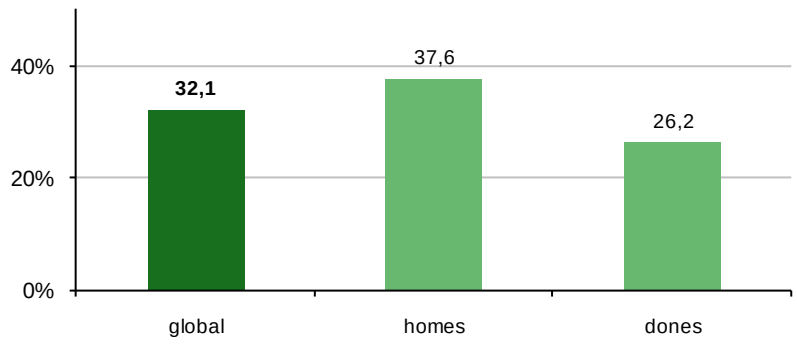

L'any 2014, com es comprova al gràfic següent, l'abandonament escolar va ser 2,3 punts percentuals més elevat que el curs anterior.

La taxa va ser molt més elevada per als homes que per a les dones. Aquesta diferència va ser de 11,4 punts l'any 2014.

Gràfic R5.2. Evolució de l'abandonament escolar prematur a les Illes Balears per sexe. Any 2014

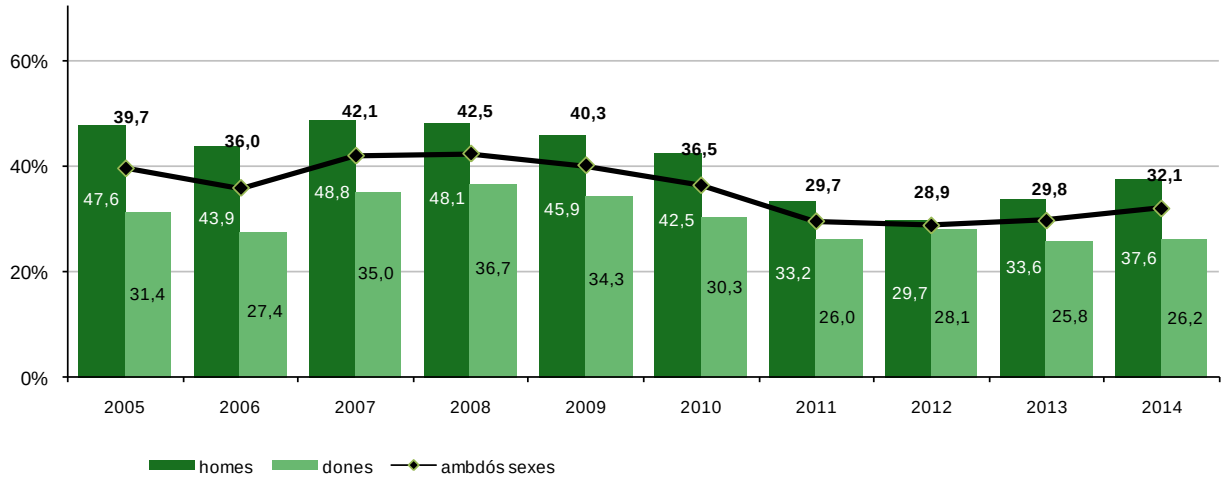

La taxa de les Illes Balears, com s'aprecia al gràfic R5.3, superava considerablement la del conjunt de l'Estat. L'any 2014, aquesta diferència va ser de 10,2 punts.

Gràfic R5.3. Evolució de l'abandonament escolar prematur. Illes Balears / Estat. Any 2014

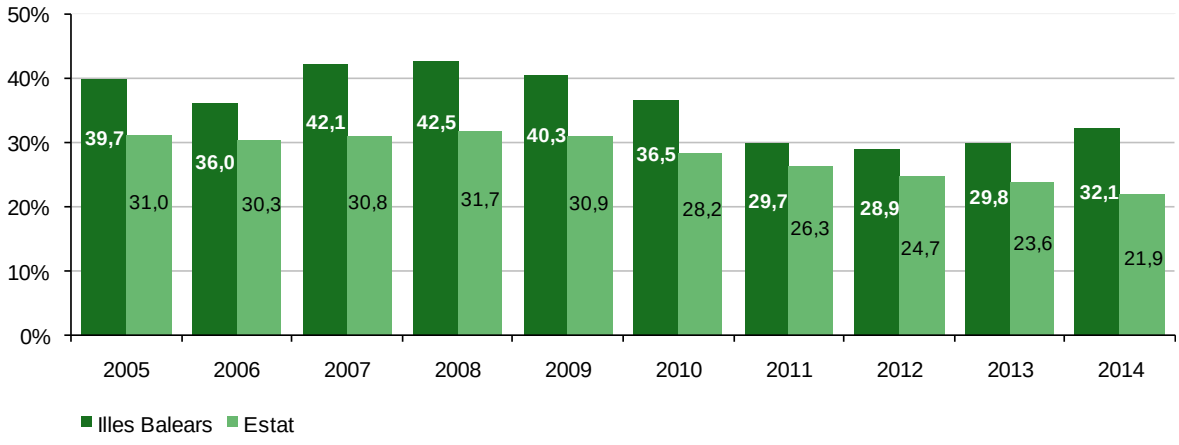

Per comunitats autònomes, les Balears (32,1 %), Ceuta (29,5 %) i Andalusia (27,7 %) eren les que presentaren una taxa d'abandonament escolar prematur més alta.

Gràfic R5.4. Abandonament escolar prematur per comunitats autònomes. Any 2014

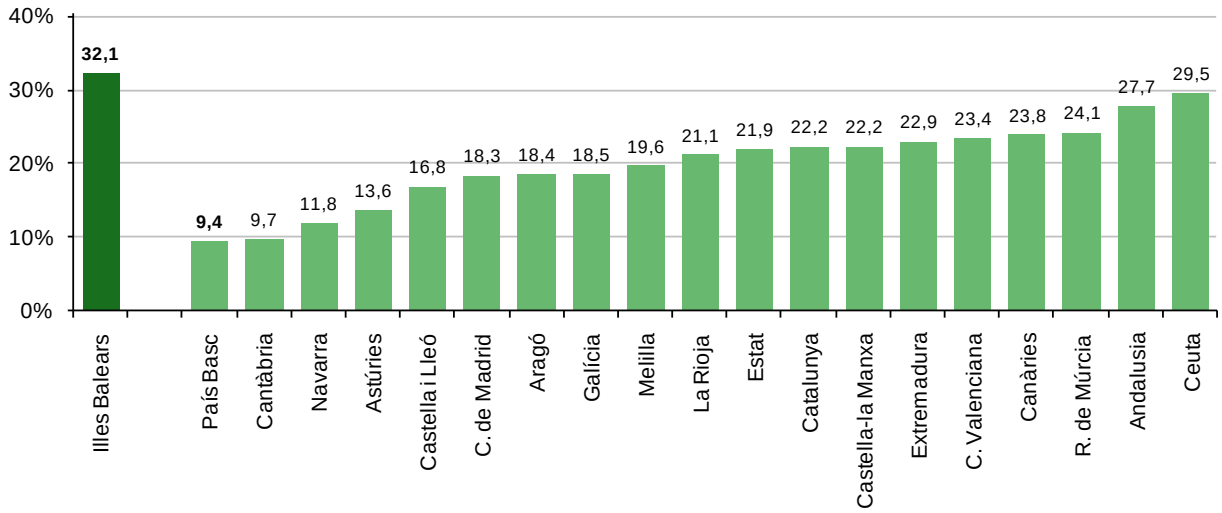

R6. Taxes de graduació

R6.1. Taxa bruta de graduació i percentatge de promoció a l'educació secundària obligatòria

Definició: relació entre el nombre de graduats en ESO, independentment de l'edat, respecte del total de la població a l'edat teòrica de començament del darrer curs d'aquest ensenyament (15 anys).

Desagregacions: per sexe.

Evolució: del curs 2003-2004 al 2012-2013.

Comparació entre comunitats autònomes: curs 2012-2013.

Especificacions tècniques: per a les taxes brutes de graduació no es tenen en compte els titulats a través de l'educació secundària per a persones adultes (ESPA), a través de proves lliures, ni a través de PQPI.

Es presenten els percentatges de promoció als quatre cursos de l'ESO (percentatge d'alumnes de les Illes Balears que promociona a cada curs en relació amb l'alumnat avaluat) desagregats per sexe i titularitat, corresponents al curs 2012-2013.

Anàlisi

El curs 2012-2013, la taxa bruta de graduats a l'ESO va ser del 65,5 % respecte de la població de 15 anys. En aquesta edat un 12,9 % més d'al·lotes que d'al·lots va finalitzar amb èxit l'ESO.

Gràfic R6.1.1. Taxa bruta de població de les Illes Balears que es gradua en ESO per sexe. Curs 2012-2013

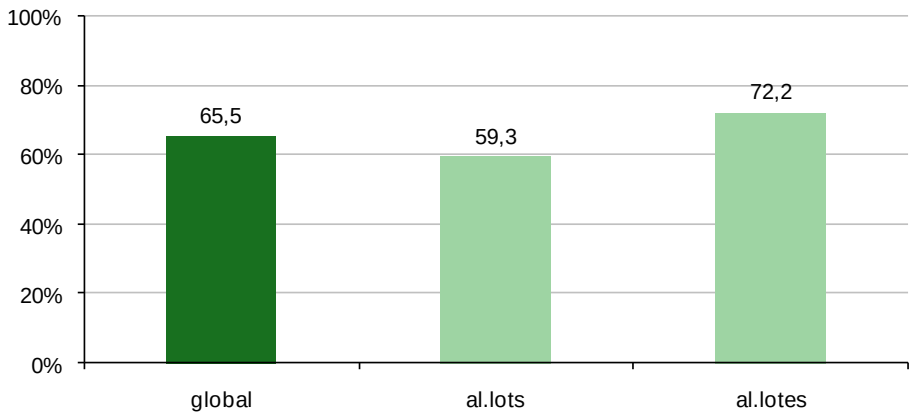

Des del curs 2003-2004 fins al 2012-2013 es troba un primer període que va del curs 2003-2004 al curs 2007-2008. En aquest període hi ha un descens de les taxes brutes de graduació (d'una taxa de 65,8 % es passa a una de 61,1 %). A partir d'aquest curs comencen a augmentar, tot i que no de forma gradual. El curs 2012-2013 tornen a experimentar una disminució d'1,9 punts percentuals respecte de la del curs anterior.

Gràfic R6.1.2. Evolució de la taxa bruta de població de les Illes Balears que es gradua en ESO per sexe. Del curs 2003-2004 al 2012-2013

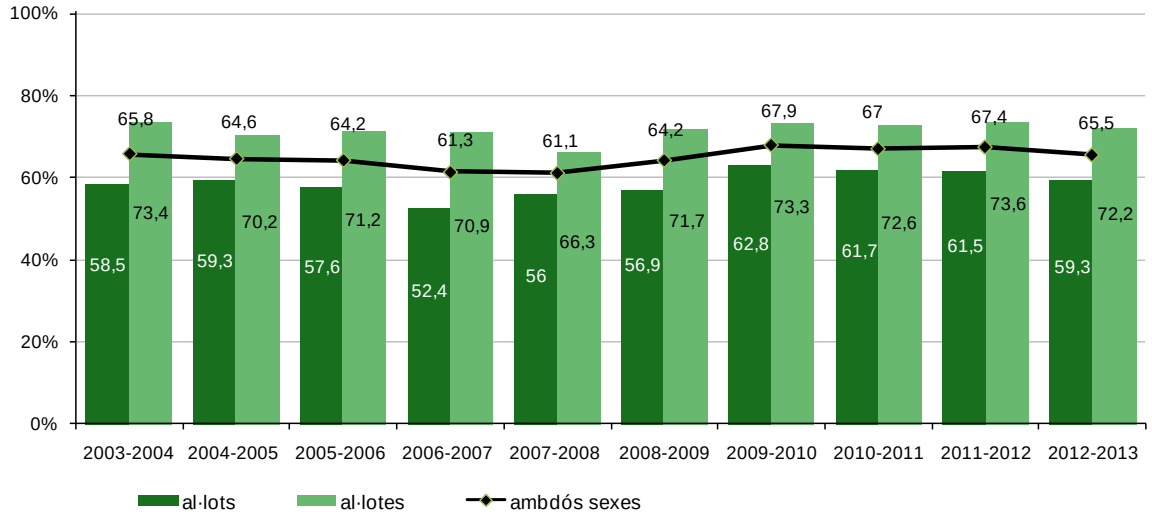

El curs 2012-2013, la taxa bruta de graduats en ESO a les Balears (65,5 %) se situà molt per davall de la taxa del conjunt de l'Estat (75,4 %). Només Ceuta, Melilla i la Comunitat Valenciana presentaren taxes inferiors a la de la nostra comunitat.

Gràfic R6.1.3. Taxa bruta de població que es gradua en ESO per comunitats autònomes. Curs 2012-2013

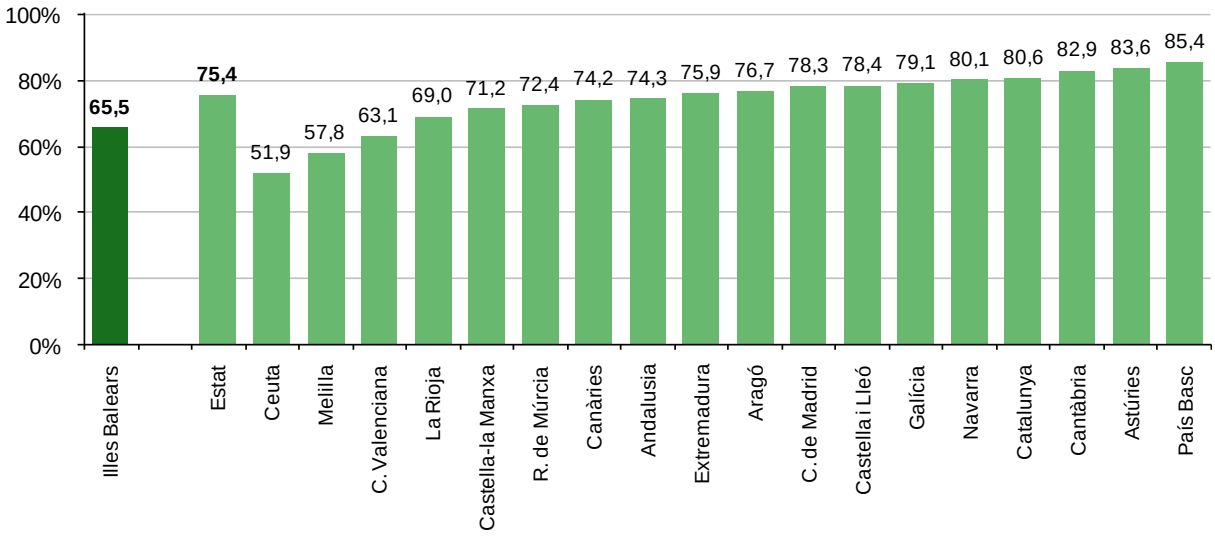

Pel que fa als percentatges de promoció en els quatre cursos de l'educació secundària obligatòria, el percentatge més elevat va ser el que correspon al primer

curs de l'etapa (84 %) mentre que quart d'ESO va ser el curs amb el percentatge més baix de promoció (78,8 %) i, com abans s'ha comentat, el percentatge d'al·lotes que promocionen a tots els cursos va superar el dels al·lots.

Gràfic R6.1.4. Percentatge d'alumnes que promociona a cada curs de l'ESO a les Illes Balears. Curs 2012-2013

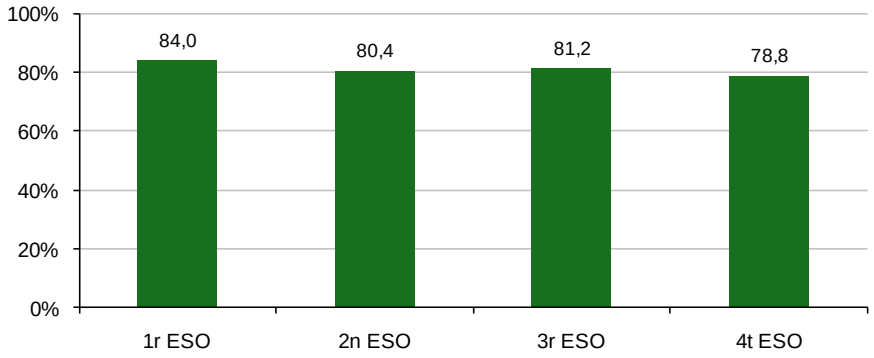

Gràfic R6.1.5. Percentatge d'alumnes que promociona a cada curs de l'ESO a les Illes Balears per sexe. Curs 2012-2013

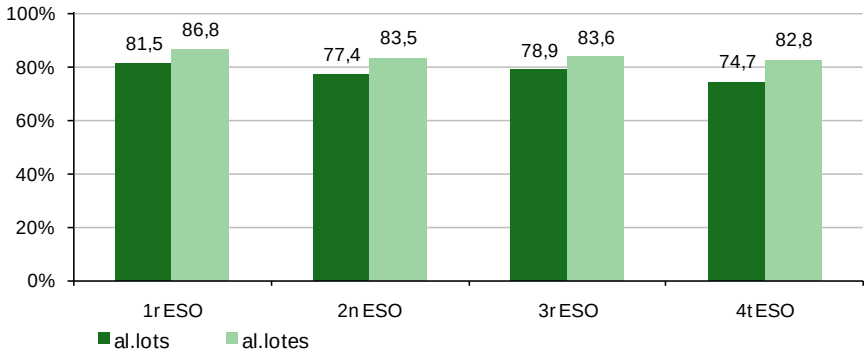

Gràfic R6.1.6. Percentatge d'alumnes que promociona a cada curs de l'ESO a les Illes Balears per titularitat. Curs 2012-2013

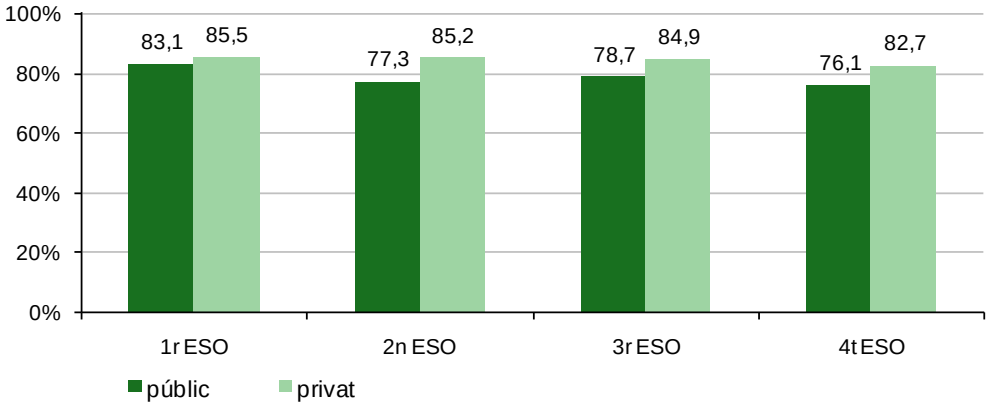

R6.2. Taxes brutes de graduació als estudis secundaris postobligatoris

Definició: relació entre el nombre de graduats en cadascun dels ensenyaments secundaris postobligatoris respecte del total de la població amb l'edat teòrica de començament del darrer curs d'aquests ensenyaments.

Desagregacions: per sexe.

Evolució de l'indicador: del curs 2003-2004 al 2012-2013.

Comparació entre comunitats autònomes: curs 2012-2013.

Especificacions tècniques:

- Estudis secundaris postobligatoris: batxillerat i cicles formatius de grau mitjà d'FP (GFGM).
- En la categoria de tècnic s'inclou l'alumnat graduat en CFGM d'FP, en arts plàstiques i disseny i en ensenyaments esportius de grau mitjà.
- Edat teòrica de començament del darrer curs de batxillerat i CFGM: 17 anys.
- Evidentment, les taxes brutes de graduació guarden relació amb les taxes d'escolarització, ja que ambdues es refereixen a la població d'una determinada edat. El fet que una taxa bruta de graduació als estudis de batxillerat sigui superior a les del CFGM no comporta necessàriament que el percentatge d'aprovats respecte del de matriculats a cadascun d'aquests estudis sigui superior a l'altre. El que seria més correcte per mesurar l'*èxit acadèmic* seria sumar ambdues taxes de graduació per obtenir una taxa global de graduació referida a la població de 17 anys.

Anàlisi

Taxes de graduació al batxillerat

El curs 2012-2013, la taxa bruta a les Illes Balears de graduats en batxillerat va ser del 39,7 %, taxa més elevada en les al·lotes (46,4 %) que no en els al·lots (33,2 %). Com s'observa al gràfic R6.2.4, va ser molt inferior (13,7 % de diferència) a la del conjunt de l'Estat (53,4 %).

Gràfic R6.2.1. Taxa bruta de població que es gradua en batxillerat a les Illes Balears, per sexe
Curs 2012-2013

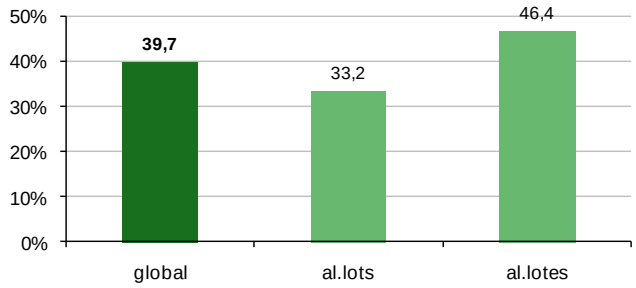

La taxa de graduació va ser molt superior en els centres públics (28 %) que en els privats concertats (11,7 %), tot i que s'ha de matisar que això és conseqüència d'una major oferta pública d'aquests estudis i, en conseqüència, del nombre molt superior d'alumnes de 17 anys que va escolaritzat als centres públics.

Gràfic R6.2.2. Taxa bruta de població que es gradua en batxillerat a les Illes Balears per titularitat. Curs 2012-2013

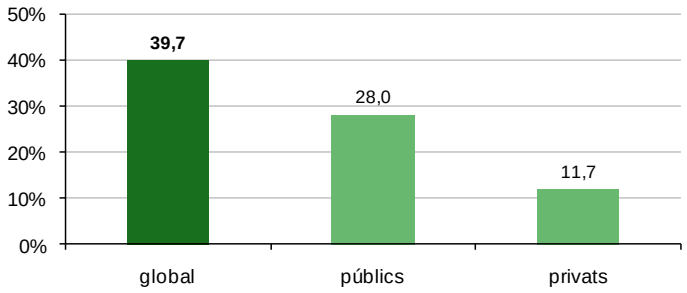

La proporció de graduats respecte de la població de 17 anys ha experimentat un increment gradual des del curs 2007-2008 (32,1 %) fins al curs 2011-2012 (41,6 %). El curs 2012-2013 ha disminuït lleugerament respecte del curs anterior.

Gràfic R6.2.3. Evolució de la taxa bruta de població que es gradua en batxillerat a les Illes Balears per sexe.
Del curs 2003-2004 al 2012-2013

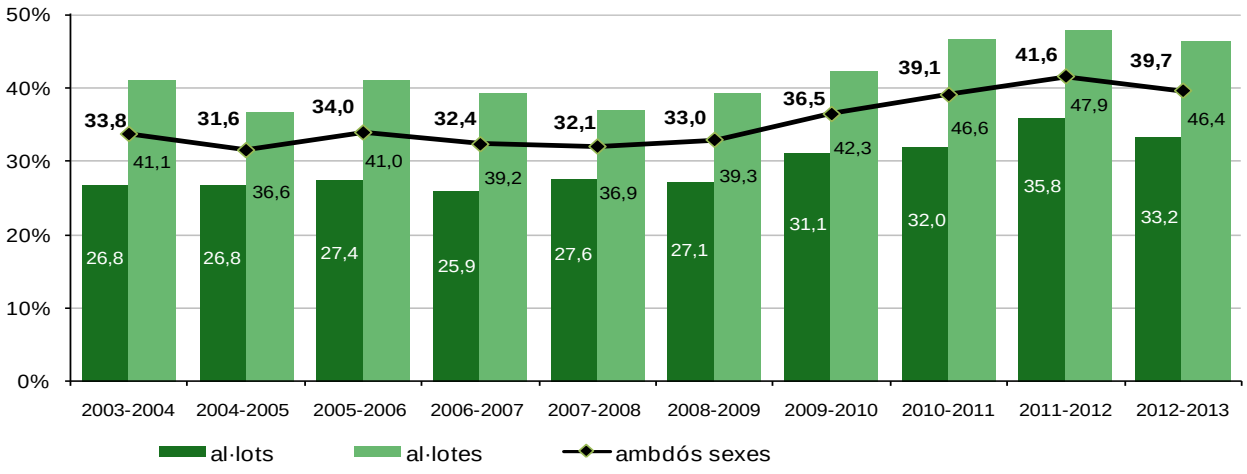

En analitzar la posició de les Illes Balears respecte de les diferents comunitats autònomes, al gràfic següent, es constata que només Ceuta tenia una taxa bruta de graduació referida a la població de 17 anys inferior a la nostra.

Gràfic R6.2.4. Taxa bruta de població que es gradua en batxillerat per comunitats autònomes. Curs 2012-2013

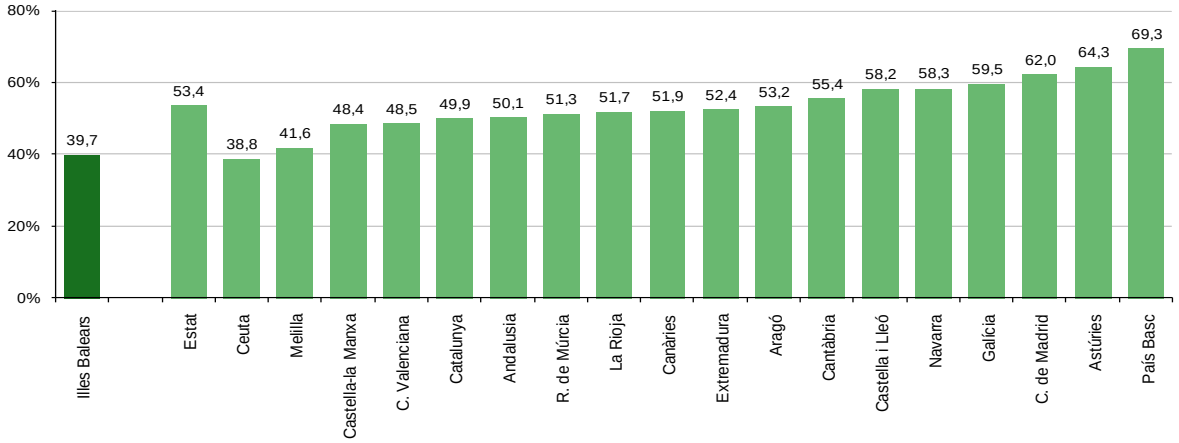

Taxa bruta de graduació als CFGM

La taxa bruta de graduació als CFGM va ser del 18,6 %, taxa molt inferior a la del batxillerat per a l'alumnat de la mateixa edat, 17 anys. Aquest fet ve condicionat pel major nombre d'alumnes que cursava estudis de batxillerat respecte dels que cursen CFGM.

Gràfic R6.2.5. Taxa bruta de població que es gradua en CFGM a les Illes Balears per sexe. Curs 2012-2013

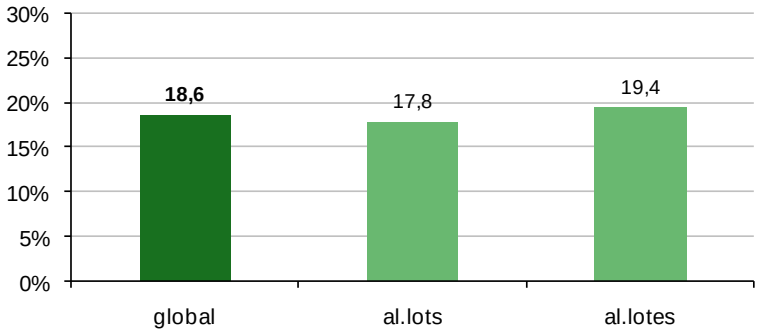

Des del curs 2003-2004 fins al 2012-2013, la taxa bruta de graduació als CFGM, va tenir un increment de 5,8 punts percentuals. Tot i això, no ha evolucionat de forma lineal.

Gràfic R6.2.6. Evolució de la taxa bruta de població que es gradua en CFGM a les Illes Balears per sexe. Del curs 2003-2004 al 2012-2013

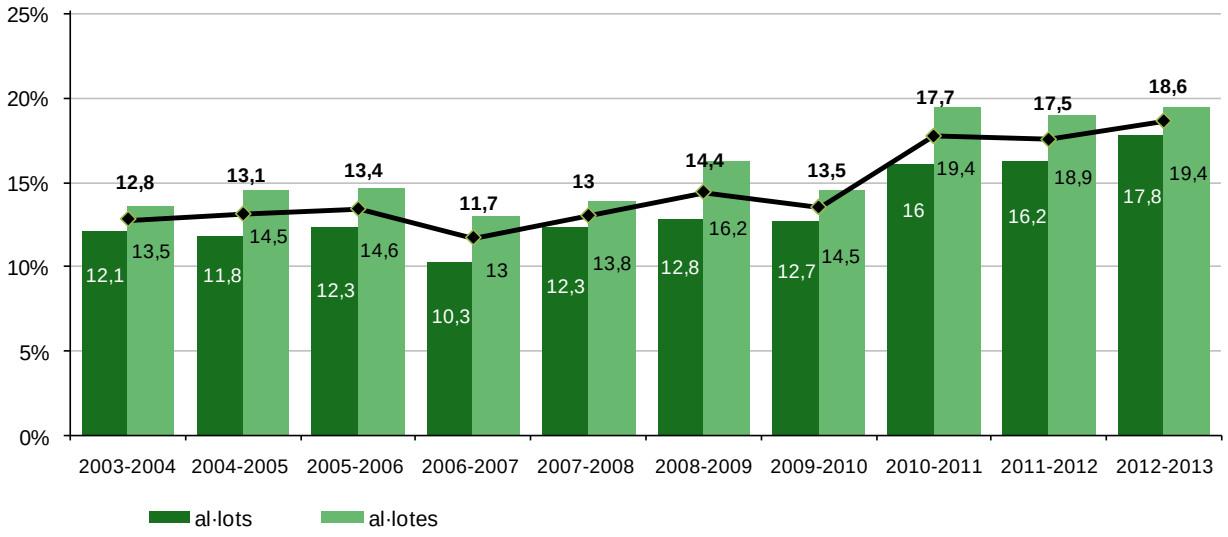

Per comunitats autònomes, les taxes brutes de graduació més baixes varen correspondre a Melilla (13,7 %), la Comunitat de Madrid (15,5 %), la Regió de Múrcia (17,4 %), Ceuta (18,5 %) i les Illes Balears (18,6 %).

Gràfic R6.2.7. Taxa bruta de població que es gradua en CFGM per comunitats autònomes. Curs 2012-2013

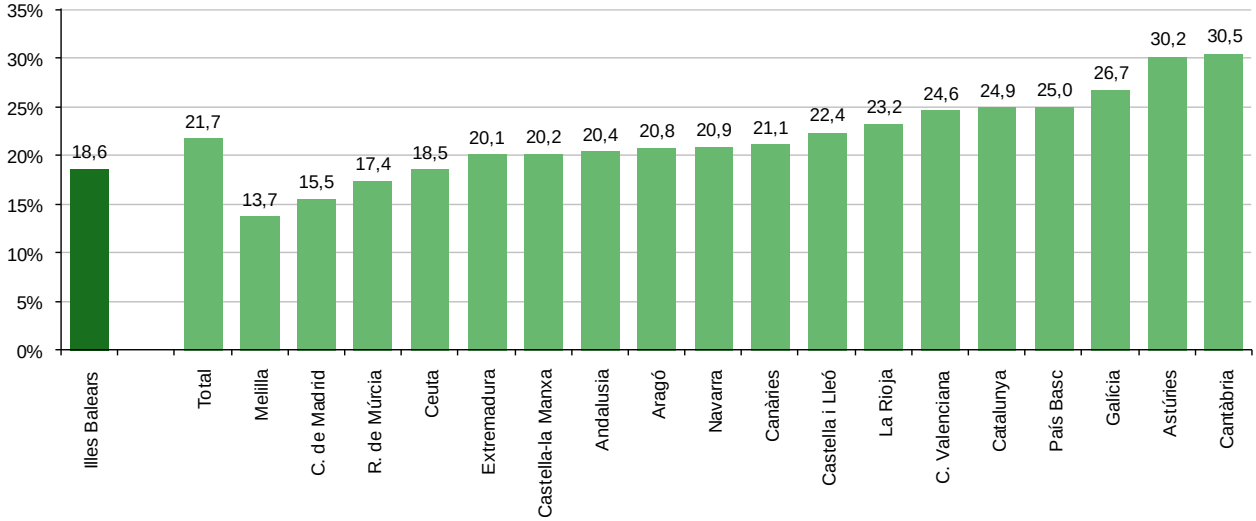

R6.3. Taxa bruta de graduació als estudis superiors

Definició: relació entre el nombre de graduats a cadascun dels ensenyaments de règim superior (no universitaris i universitaris) considerats respecte del total de la població de l'edat teòrica de començament del darrer curs d'aquests ensenyaments.

Desagregacions: per sexe.

Comparació entre comunitats autònomes: curs 2012-2013.

Evolució de l'indicador: del curs 2003-2004 al 2012-2013.

Especificacions tècniques:

- Estudis superiors: cicles formatius de grau superior d'FP (GFGS) i estudis universitaris.
- Edats teòriques de començament del darrer curs d'aquests ensenyaments:
  - Tècnic superior: 19 anys.
  - Diplomatures universitàries, arquitectura i enginyeria tècnica: 20 anys.
  - Grau: 21 anys.
  - Llicenciatura universitària, arquitectura i enginyeria: 22 anys.
  - Màster oficial: 23 anys.
- En la categoria de tècnic superior es considera l'alumnat graduat en CFGS d'FP, en arts plàstiques i disseny i en ensenyaments esportius de grau superior.

Anàlisi

Taxa bruta de població que es gradua en CFGS

El curs 2012-2013, la taxa bruta de graduació als cicles formatius de grau superior d'FP (GFGS) respecte de la població de 19 anys, va ser del 12,6 %. La diferència entre homes i dones va ser de 2,8 punts percentuals (vegeu gràfic R6.3.1.).

Gràfic R6.3.1. Taxa bruta de població que es gradua en CFGS a les Illes Balears per sexe
Curs 2012-2013

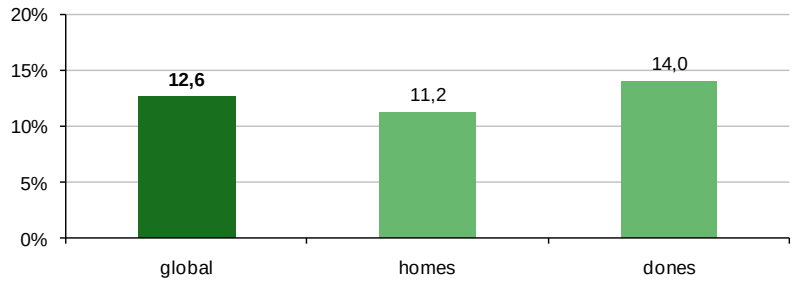

La graduació en els CFGS ha experimentat una tendència ascendent, especialment a partir del curs 2006-2007 (taxa del 6,8 %) fins al curs 2012-2013 (taxa del 12,6 %).

Gràfic R6.3.2. Evolució de la taxa bruta de població que es gradua en CFGS a les Illes Balears per sexe. Del curs 2003-2004 al 2012-2013

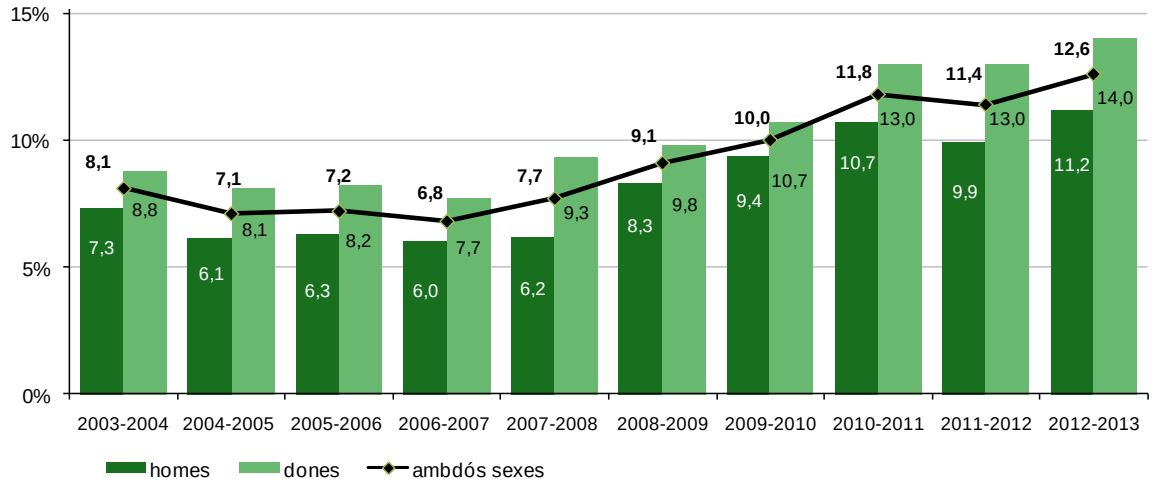

En analitzar la posició de les Illes Balears respecte de les diferents comunitats autònomes, al gràfic següent, es constata que la taxa bruta de graduació referida a la població de 19 anys de les Illes Balears va ser la més baixa de tot l'Estat, la qual taxa gairebé doblava la nostra.

Gràfic R6.3.3. Taxa bruta de població que gradua en CFGS per comunitats autònomes. Curs 2012-2013

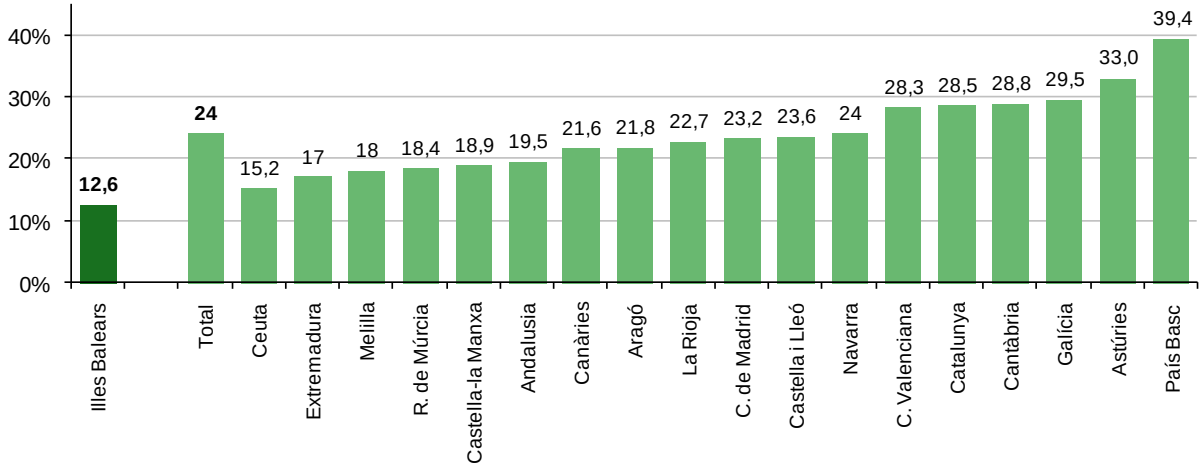

Taxa bruta de població que es gradua als estudis superiors universitaris

En analitzar les taxes brutes de graduació als distints estudis universitaris s'ha de tenir present que es veuen condicionades per l'oferta d'aquests estudis a les diferents comunitats. En el cas de les Illes Balears, per la insularitat i per la inexistència de certs estudis universitaris, s'ha de tenir present que molts d'estudiants de les illes són comptabilitzats en altres comunitats autònomes o cursen estudis a distància.

El curs 2012-2013, un 9 % va obtenir la titulació en estudis de grau, però encara un 5,6 % es varen titular com a llicenciats, arquitectes o enginyers, i un 4,1 % com a diplomats universitaris, arquitectes tècnics o enginyers tècnics[1]. Un 3,9 % finalitzaren amb èxit els estudis de màster. A tots els estudis la taxa de graduació de les dones va superar la dels homes.

Gràfic R6.3.4. Taxa bruta de població que es gradua en estudis universitaris a les Illes Balears. Curs 2012-2013

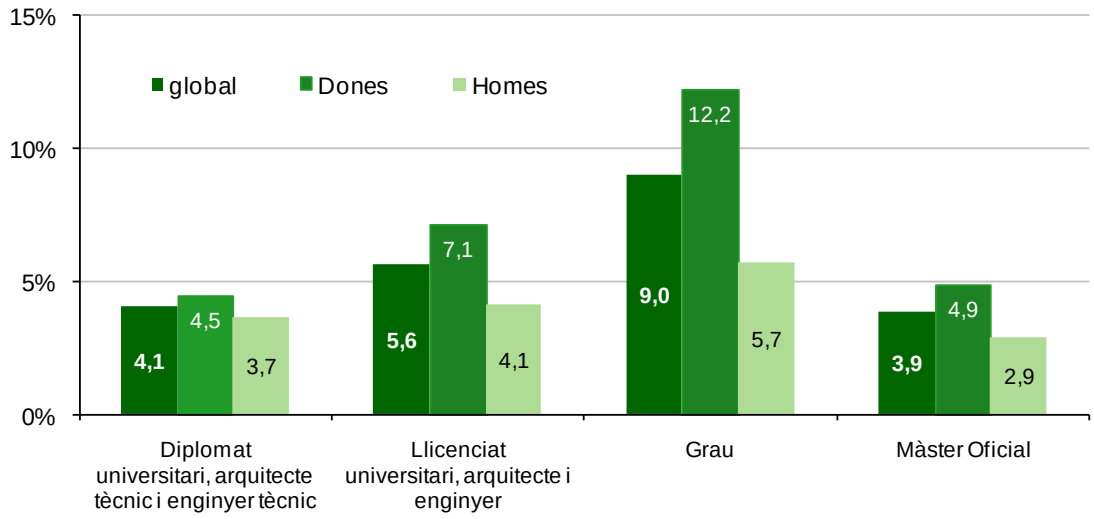

A l'hora d'analitzar l'evolució de les taxes brutes en estudis universitaris, representada en el gràfic R6.3.5, s'ha de tenir present que la implantació i acomodació gradual de les titulacions al Pla Bolonya fa difícil fer una anàlisi comparativa (perquè alguns estudis desapareixen en ser substituïts pels nous).

A partir del curs 2012-2013 ja es constata la disminució dels cicles universitaris, en ser substituïts progressivament pels graus.

Els estudis de màster es mantengueren estables en els darrers tres anys (taxes pròximes al 4 %)

[1] Els estudis de grau estan substituint els estudis universitaris anteriors a la implantació dels màsters.

Gràfic R6.3.5. Evolució de la taxa bruta de població que es gradua en estudis universitaris a les Illes Balears. Dels curs 2003-2004 al 2012-2013

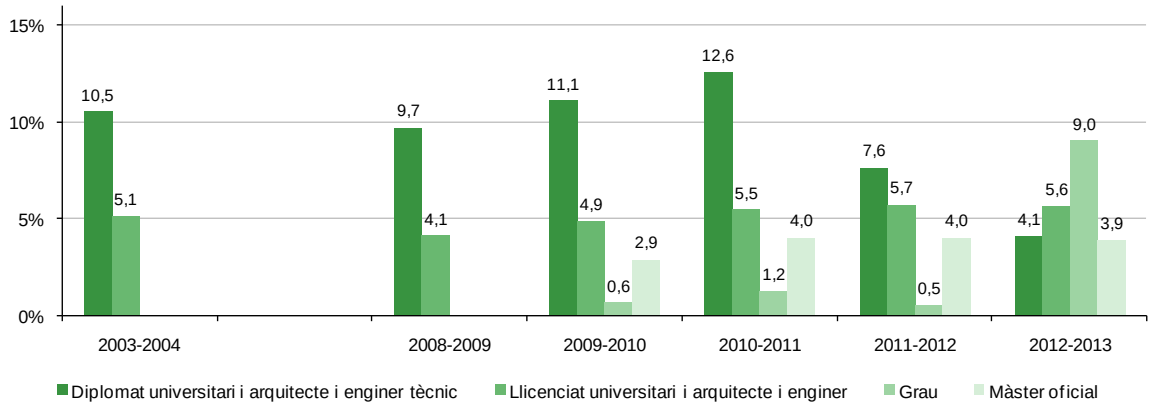

Com s'aprecia als gràfics següents, a tots els cicles d'estudis universitaris de grau i màster les taxes de graduació corresponents als universitaris de les Illes Balears figuraren entre les més baixes de l'Estat.

Gràfic R6.3.6. Taxa bruta de població que es gradua en estudis universitaris per comunitats autònomes i per diferents titulacions. Curs 2012-2013

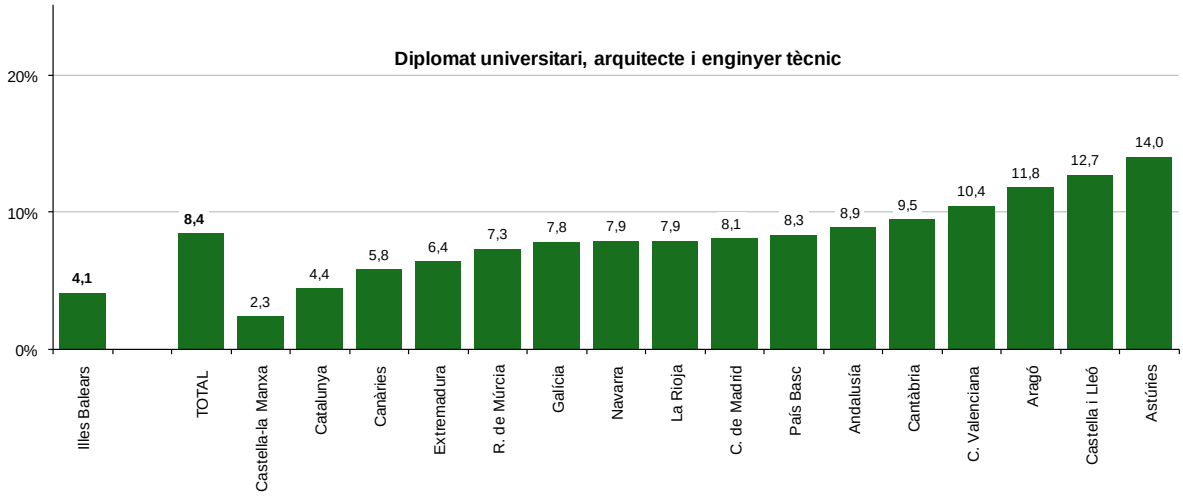

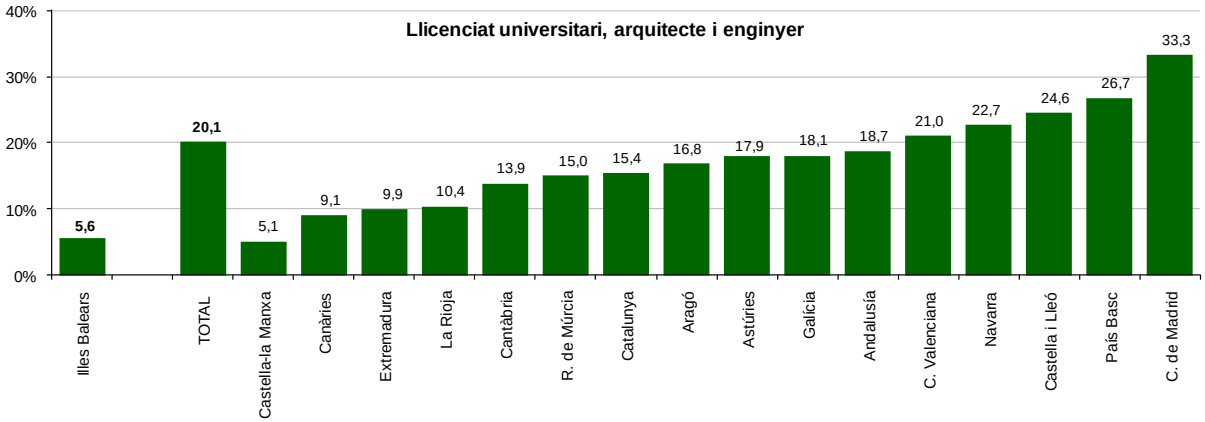

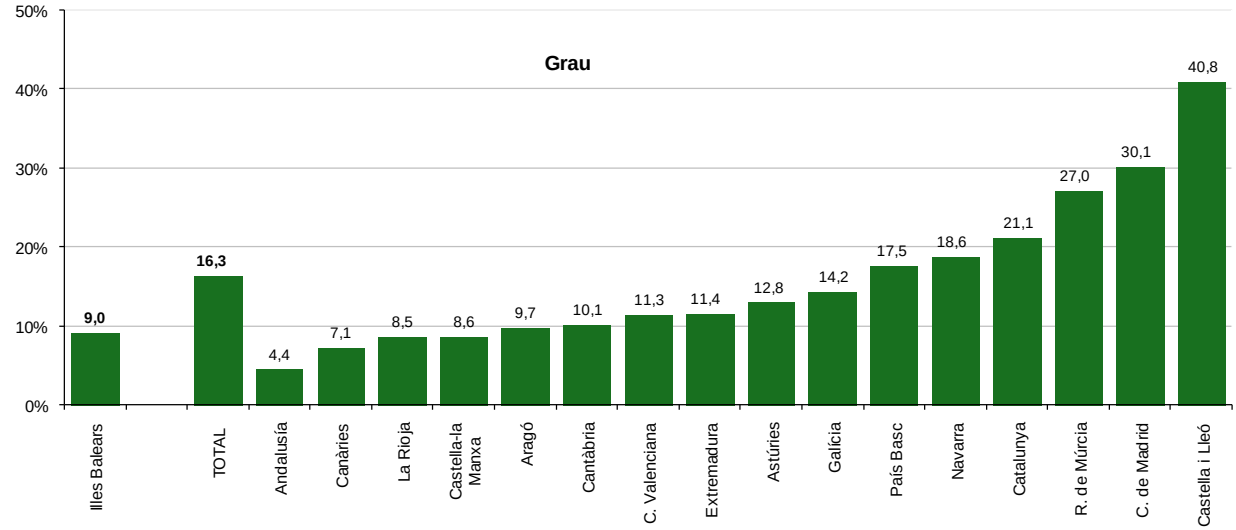
Grau
50%
40%
30%
20%
10%
0%
9,0
16,3
4,4
7,1
8,5
8,6
9,7
10,1
11,3
11,4
12,8
14,2
17,5
18,6
21,1
27,0
30,1
40,8
Illes Balears
TOTAL
Andalusia
Canàries
La Rioja
Castella-la Manxa
Aragó
Cantàbria
C. Valenciana
Extremadura
Astúries
Galícia
País Basc
Navarra
Catalunya
R. de Múrcia
C. de Madrid
Castella i Lleó

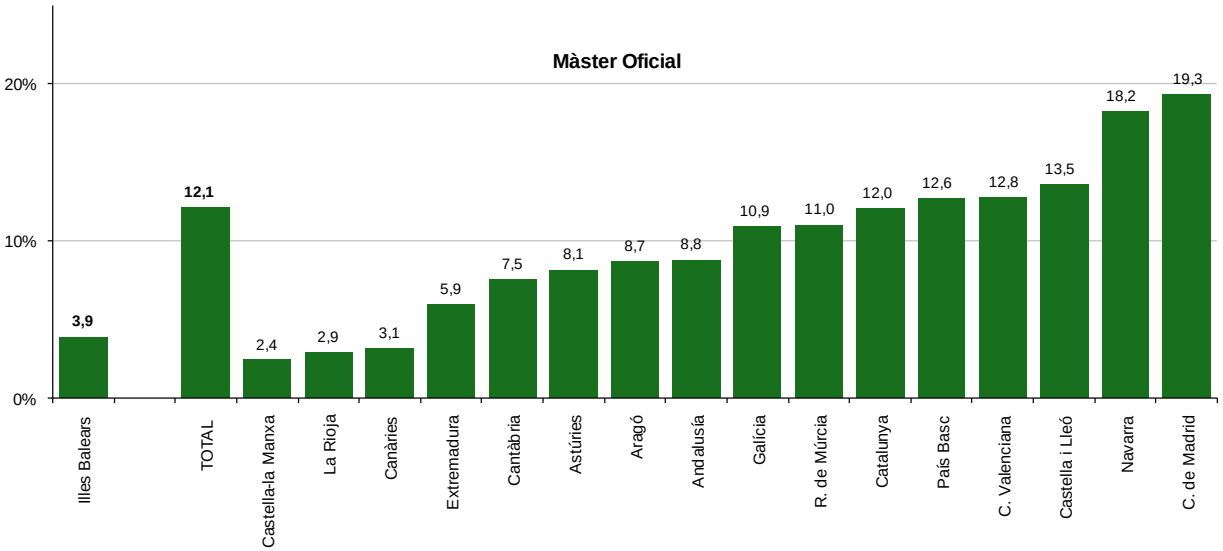
Màster Oficial
20%
10%
0%
3,9
12,1
2,4
2,9
3,1
5,9
7,5
8,1
8,7
8,8
10,9
11,0
12,0
12,6
12,8
13,5
18,2
19,3
Illes Balears
TOTAL
Castella-la Manxa
La Rioja
Canàries
Extremadura
Cantàbria
Astúries
Aragó
Andalusia
Galícia
R. de Múrcia
Catalunya
País Basc
C. Valenciana
Castella i Lleó
Navarra
C. de Madrid

R6.4. Percentatge de població entre 30 i 34 anys amb titulació superior

L'educació superior apareix com a objectiu clau dins el marc estratègic "Educació i Formació 2020", establert amb l'ambició que Europa es converteixi en una economia intel·ligent, sostenible i integradora. La Unió Europea ha establert com a punt de referència per al 2020 que el 40 % de la població de 30 a 34 anys tengui el nivell d'educació superior.

Definició: nombre de graduats (CINE 5B, 5A i 6) amb titulació superior per cada 100 habitants, amb edats compreses entre 30 i 34 anys.

Desagregacions: per sexe i tipus de titulació superior.

Evolució de l'indicador: de l'any 2005 al 2014.

Comparació entre comunitats autònomes: any 2014.

Especificacions tècniques:

- Càlculs proporcionats per l'Oficina d'Estadística del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport (font: enquesta de població activa de l'INE).
- Algunes dades s'han de considerar amb certa precaució, atès que les derivades de mostres petites es veuen afectades per errors de mostratge grans.

Anàlisi

L'any 2014, el 33,5 % de la població de 30 a 34 anys disposava d'un nivell d'educació superior. Segons l'EPA, la diferència entre homes i dones va ser molt remarcable: el percentatge de dones (46,7 %) quasi dobla el d'homes amb estudis superiors (24 %).

Gràfic R6.4.1. Percentatge de població entre 30 i 34 anys amb titulació superior a les Illes Balears. Any 2014

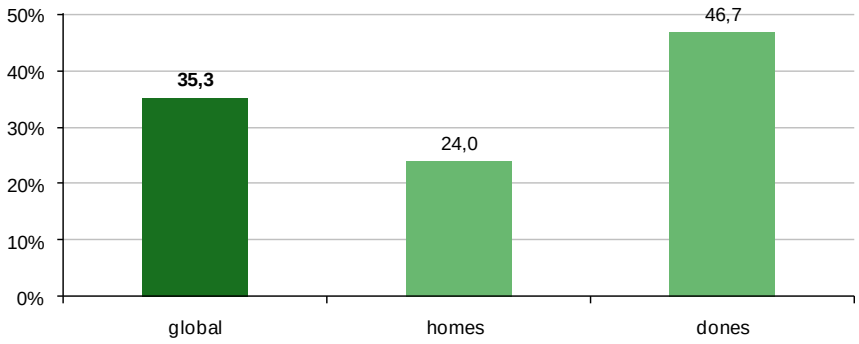

En analitzar l'evolució del percentatge de població d'entre 30 i 34 anys amb titulació superior a Balears s'identifiquen dos períodes: el primer entre l'any 2006 i el 2010, amb una tendència decreixent, i el segon a partir d'aquest any fins al 2014, en què s'ha invertit la tendència i creix de forma progressiva.

Gràfic R6.4.2. Evolució del percentatge de població d'entre 30 i 34 anys amb titulació superior a les Illes Balears per sexe. Any 2014

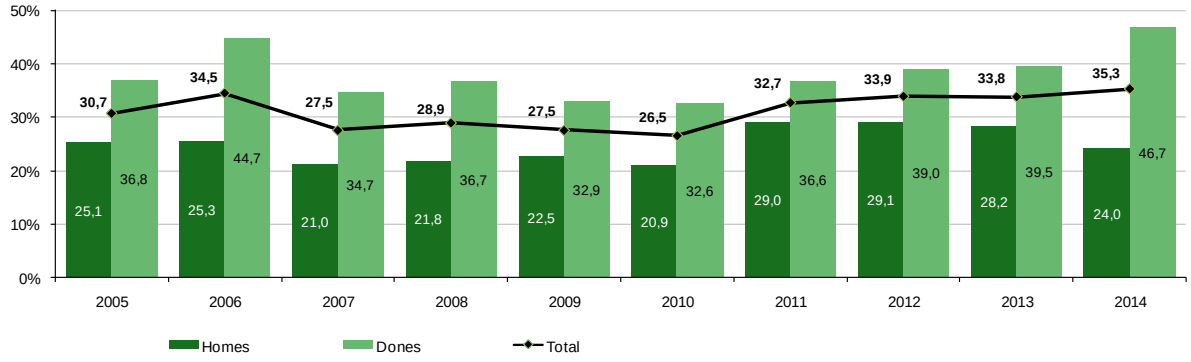

Per comunitats autònomes, les Illes Balears amb un 35 % de titulats superiors se situaren per davall del percentatge del conjunt de l'Estat (42,3 %), encara que Ceuta, Múrcia, Melilla, Andalusia, Castella - la Manxa i les Canàries se situaren per davall quant a aquest indicador.

Gràfic R6.4.3. Percentatge de població d'entre 30 i 34 anys amb titulació superior per comunitats autònomes. Any 2014

